

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2011/48 • 23 Aralık 2011 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**Emekçiler iş bırakarak
meydanları doldurdu...**

**Sosyal yıkıma,
baskı ve teröre
geçit yok!**

Emperyalist/siyonist güçler adına “harbe hazırlık”...

Emperyalist savaş ve saldırganlık engellenmelidir!

Bölge halklarına karşı yeni bir yıkım savaşının hazırlandığına dair pek çok emare bulunuyor. İsrail’in İran’a saldırmak için hazırlıklar yapması, yüzlerce NATO-ABD askerinin Ürdün-Suriye sınırında bulunan El Mefrak köyünde toplanması, Irak’taki ABD üslerinden Ürdün’e sevkiyat yapılması, özel operasyon birliklerinin bölgeye kaydırılması, bölgede Suriye’ye karşı elektronik izleme birimi kurulması, Baas yönetimi karşıtı çetelerin Türk ordusu ve yabancı askeri danışmanlar tarafından eğitilmesi vb. gibi...

Bu uğursuz hazırlığın öncelikli hedefi, Ortadoğu’yu emperyalist/siyonist güçlerin “dikensiz gül bahçesi” haline getirmektir. Bu gerici savaşı planlayan ise doğrudan ABD’dir. Avrupalı emperyalistlerin bir kısmı ABD ile suç ortaklığına hazırlanırken, Türk burjuvazisi, onun devleti ve AKP hükümeti ise, efendileri adına tetikçilik yapmak için el ovuşturuyorlar. Başını Suudi Arabistan’ın çektiği petrodolar zengini körfez krallıkları ise, Suriye ve İran başta olmak üzere bölge halklarına karşı hazırlanan emperyalist savaşın finansörlüğünü üstlenmeye hazır görünüyorlar.

Başını ABD emperyalizminin çektiği bu gerici/saldırgan cephe, iğrenç bir mizansen sergiliyor. Medyadaki tetikçiler tarafından piyasaya sürülen haberlerde, sözkonusu gerici cephenin Baas rejiminin baskısına maruz kalan Suriye halkına destek olmak için oluşturulduğu iddia ediliyor. Fakat riyakârlığın dik alası olan bu iddialara pek inanan yok. Zira bu cephede yer alan rejimlerin tümü de gerici, zorba ve katliamcıdır.

Geçen hafta Irak’tan çekildiğini ilan eden ABD emperyalizmi, bu ülkeyi yakıp yıkmamanın yanısıra 1.5 milyona yakın Iraklının da katilidir. Türk devleti ve AKP hükümetinin Kürt halkına karşı giriştikleri inkâr ve imha savaşına bakmak, bunların kanlı sicil hakkında fikir edinmek için yeterlidir. Maraş’tan, Çorum’dan, ‘77 1 Mayıs’ından, Sivas’tan, Gazi’den, Diyarbakır’dan, Ulucanlar’dan, 19 Aralıklar’dan söz etmeye ise gerek bile yoktur. Geriye Suudi Arabistan’la diğer körfez ülkeleri karlıyor ki, bunların ortaçağ kalıntısı şeriatçı/zorba rejimler kulübü oldukları kimse için bir sır değil. Bir de İran’ı tehdit eden ancak çok öne çıkartılmayan, özellikle Ankara’daki tetikçilerle yaşadığı bir takım sıkıntılardan dolayı adı fazla anılmayan İsrail var. Bu ülkede egemen olan ırkçı-siyonist yönetimin Filistin halkına neler yaptığına/yapmakta olduğuna bakmak, vahşi bir rejimle karşı karşıya olduğumuzu anlamak için yeter de artar bile.

Gözü dönmüş zorbalardan müteşekkil böyle bir cephenin Suriye veya diğer ülke halklarının sorunları ya da talepleriyle ilgili olması mümkün mü? Değil elbet. Zira bunların hedefi Ortadoğu’yu emperyalistlerin, siyonistlerin ve dinci gericilerin egemen olacağı karanlık bir bölge haline getirmektir. İşte bu kirli/sefil emellerine ulaşabilmek için bölge halklarının yıkım ve kıyımıyla sonuçlanabilecek emperyalist bir savaşa hazırlık yapıyorlar.

Harbe hazırlanıyorlar

Geçen hafta toplanan Yüksek Askeri Şura’nın (YAŞ), temel gündem olarak “harbe hazırlık” meselesi

üzerinde durduğu açıklandı. Açıklamada atılması gereken adımların saptandığı, askeri birliklerin buna uygun bir konumlanma içine girecekleri belirtildi.

Devletin zirvesi ve AKP şefleri, bu açıklama ile ilk defa savaş hazırlığına başladıklarını ilan etmiş oldular. Hiçbir komşu ülkenin tehdidi veya saldırısı sözkonusu olmadığına göre, dinci gericilik odağı AKP ile generaller kimin savaşına hazırlanıyorlar?

Ülkenin savaşa girmesini gerektiren bir durum olmadığına göre, “harbe hazırlık” olsa olsa ABD emperyalizminin biçtiği “etkin tetikçilik” adına bir hazırlık olabilir. Nitekim Ortadoğu’nun emperyalist/siyonist çıkarlara göre yeniden düzenlenmesi amacıyla savaşa hazırlanan Pentagon’un şefleri, etkin taşeronluk hevesine kapılan Ankara’daki tetikçilere “öncülük” rolü biçtiklerini birden fazla kez ilan ettiler. O halde bu savaş Türkiye veya bölge halklarının çıkarına olamaz. ABD-İsrail adına fitili ateşlenebilecek bir yıkım savaşına hazırlık olabilir ancak. Emperyalist merkezlerden AKP iktidarına methiye üzerine methiye dizilmesini, bu uğursuz savaş hazırlığından bağımsız düşünmek mümkün mü?

Suriye başta olmak üzere İran ve diğer bölge halklarına ağır bir faturaya dönüşecek olası bir savaşın hazırlığına başlayan AKP şefleriyle generaller, Kosova, Afganistan ve Irak’ta olduğu gibi ABD emperyalizmi ile suç ortaklığı içindeler. Ancak bu defa olay suç ortaklığının da ötesine geçiyor; Türk egemen sınıfları ve onların devleti, bölge halklarını hedef alacak olası bir savaşta “başrolü” oynamaya hazırlanıyorlar.

Namlunun ucunda Suriye var, bölgenin tüm halkları hedefte!

İran’a diz çöktürmek, Şam’da ABD kuklası dinci bir iktidar kurmak, Lübnan Hizbullahı’nı tasfiye etmek... ABD, İsrail ve suç ortaklarının temel hedefleri bunlar. Irak işgaliyle bu yönde girişimler yapıldı ancak istenen sonuca ulaşamadı. Zira İran tüm ambargo, tehdit ve tacizlere rağmen, diz çökmedi. Hizbullah ise, 2006’da Lübnan’ı hedef alan kurnalsız/vahşi savaşa karşı direnerek, emperyalist/siyonist küstahlara, belleklerine işleyen bir yenilgi tattırmıştır. Suriye yönetimini ABD güdümüne çekmek için AKP ve şefi Tayyip Erdoğan’ın girişimleri ise istenen sonucu yaratamadı. Baas yönetimi Türkiye ile ilişkileri geliştirmeye çok hevesli idi, ancak bunu İran’a karşı ABD’nin güdümüne girmekten ayrı tutmasını da bildi. Beşşar Esad’ın bu duruşundan rahatsız olan Ankara’daki işbirlikçi takımı, Washington’un da telkinleriyle Suriye’ye düşmanlık yapmaya başladı.

Baas karşıtı silahlı çetelere kol kanat geren, onları eğitip silahlandıran AKP iktidarı, İsrail’in İran’ı vurmaya hazırlandığını duyurduğu günlerde, Suriye’ye

karşı “harbe hazırlık” yaptığını ilan etti. Suriye’yi iç savaşa sürükleyip çokertmek, ardından Şam’da ABD kuklası Müslüman Kardeşler iktidarını kurmak için çalışan AKP şeflerinin “harbi”, emperyalist/siyonist güçlerin çıkarlarını korumayı amaçlayan gerici, haksız bir harptir. Üniforma giymiş tüm işçi ve emekçiler, ABD-İsrail çıkarları için hazırlanan bu harbe girmeyi reddetmelidirler.

Namlunun ucunda Suriye halkları bulunsun da, Lübnan ve İran halkları da Suriye’nin hemen ardından emperyalist/siyonist savaşın hedefi olacaklardır. Bu ise, tüm bölgenin bir savaş alanına çevrilmesi anlamına gelecektir.

“Ankara’daki işbirlikçi iktidarın “harbe hazırlık” yapmaya başlaması, Türk burjuvazisi, AKP şefleri ve generallerin, ülkeyi akıl almaz bir savaşa sürüklenme hazırlığı olarak değerlendirilmelidir. Yayılmacı emelleri depreşen burjuvazi ve Osmanlı hayalleri gören AKP şeflerinin bu pervasızlığına mutlaka dur denmelidir.”

İsrail’i korumak ve İran üzerinde casusluk faaliyetlerinde bulunmak için Türkiye topraklarına kurulmakta olan NATO’nun füze kalkanı ise, ilk günden itibaren Türkiye’yi de savaşın tarafı haline getirecektir. Zira olası bir savaşta İran’ın füze kalkanını vurması kadar doğal bir şey olamaz. Ankara’daki işbirlikçi iktidarın “harbe hazırlık” yapmaya başlaması, Türk burjuvazisi, AKP şefleri ve generallerin, ülkeyi akıl almaz bir savaşa sürüklenme hazırlığı olarak değerlendirilmelidir. Yayılmacı emelleri depreşen burjuvazi ve Osmanlı hayalleri gören AKP şeflerinin bu pervasızlığına mutlaka dur denmelidir.

Gerici savaşa karşı halkların kardeşliği

Emperyalist/siyonist güçlerle bölgedeki suç ortakları gerici, yıkıcı, vahşi bir savaşa hazırlık yapıyorlar. Afganistan’da, Irak’ta, Libya’da olanlara bakmak, savaş baronlarının neyin peşinde oldukları hakkında fikir verecektir. Ancak bu defa hedefte Suriye ve İran’ın olması, olası bir savaşı daha da tehlikeli hale getiriyor. Her iki ülkenin ABD ile tetikçilerine kolay boyun eğmeyeceği, dolayısıyla çatışmaların tüm bölgeye yayılma riskinin her zamankinden fazla olacağı unutulmamalıdır.

Emperyalistlerle işbirlikçilerinin etnik, dinsel, mezhepsel çatışmaları kışkırttıkları göz önüne alındığında, hazırlığı yapılan savaşın, bölge halklarını birbirine boğazlatmayı da içereceğinden kuşku duymamak gerek. Bu olgu savaşa karşı mücadelenin önemini bir kat daha arttırmaktadır.

Hem emperyalist/siyonist saldırganlık ve savaş tehdidine karşı mücadele etmek, hem Türk devleti ve AKP şeflerinin bu gerici savaşta “öncü rol” oynama heveslerini kursaklarında bırakmak için etkili, yaygın, militan bir mücadele örmek gerekiyor. Bu tarihi sorumluluk Türkiye işçi sınıfına, emekçilere, ezilen Kürt halkına ve ilerici-devrimci güçlere düşmektedir. “İşçilerin birliği halkların kardeşliği” şiarını sadece ülke içinde değil, tüm bölgede yükseltmek, emperyalizme, siyonizme ve işbirlikçilerine karşı bölgesel direnişi örmek acil bir ihtiyaçtır.

Sert ve zorlu bir mücadele dönemi

“KCK operasyonları” adı verilen saldırganlığın son hedefi basın emekçileri oldu. Bu son saldırıyla ilerici ve sosyalist basın susturularak meydan sıkı kontrol altında tutulan ve tek merkezden yönetilen burjuva medyaya bırakılmaya çalışılıyor. Böylelikle Tayyip Erdoğan’ın ifadesiyle “oksijensiz bırakmak” hedefi doğrultusunda bir önemli hamle daha yapılıyor. Bu hamleyle Kürt hareketi başta olmak üzere toplumsal muhalefetin sesi soluğu kesilmek istenirken, siyasal ortam iyiden iyiye karartılıyor. Bu kadarı da ancak askeri darbe dönemlerinde görülen bir koyu sansür ve baskı dönemi içerisinde olduğumuzu teyit ediyor.

Bu yoğun faşist baskı ve terörün devletin zirvelerinde planlanarak uygulandığı biliniyor. Başbakan Yardımcısı Beşir Atalay da geçtiğimiz günlerde bu gerçeği, “KCK operasyonlarının hepsi koordinasyon içinde tartışılmış, kararlaştırılmış, planlanmış ve yürütülmektedir” sözleriyle itiraf da etti. Bu demektir ki polis ve yargı tarafından uygulanan gözaltı ve tutuklama furysı bizzat AKP şeflerinin yönetiminde devletin en üst zirvelerinde planlanıp hayata geçirilmektedir. Bu itiraf yargının bağımsızlığı vs. üzerine edilen boş sözlerin de artık bir tarafa bırakıldığı anlamına gelmektedir. Sermaye devleti baskı ve terörde hiçbir sınır tanımamaktadır. Amaca ulaşmak için her yönteme başvurmaya ve bunu gizleme gereği de duymamaktadır.

Bu dizginsiz baskı ve terör rejiminin öncelikli hedefi Kürt hareketidir. Kürt halkının özgürlük iradesi ve bu uğurda ortaya koyduğu ileri mücadele gücü böylelikle bastırılmaya çalışılıyor. Mevcut haliyle uygulanan faşist terörün ‘90’lı yıllarda örgütlenen kirli savaştan özünde bir farkı da bulunmuyor. O dönemde devletin resmi ve gayri resmi güçleri oluk oluk Kürt kanı akıttıyordu. Bugünse polis ve yargı tüm Kürtler’i zindana kapatıyor. Bununla da yetinmiyor. Kürt halkına uygulanan bu siyasi soykırıma dur diyenler de aynı saldırganlığın hedefi oluyor.

Bununla birlikte ve elbette şovenizme yaslanarak meşrulaştırılmaya çalışılan faşist baskı ve terör, toplumsal muhalefetin tüm diri güçlerine karşı yöneltilmektedir. Hapishaneler öğrenciler, sendikacılar, aydınlar, çevreciler, hukukçularla doldurulmaktadır. Devrimci güçler zaten yıllardır bu terörün hedefidirler. Tırmandırılan faşist terörün öncelikli hedeflerinden biri de yine onlar olacaktır.

Bunun için uygulanmakta olan faşist terördeki bu olağanüstü tırmanış sadece Kürt sorununa bağlanamaz. Kürt hareketi ile birlikte toplumsal muhalefeti de bastırmaya çalışanlar, ülkeyi dikensiz bir gül bahçesine çevirmeye çalışıyorlar ki, bu da nedensiz değildir. Nedenlerden biri açıktır ki, sosyal ve ekonomik taleplerine yanıt verilemeyen işçi sınıfı ve emekçi hareketinin gelişmesinin önünü alabilmektir. Diğer taraftan ise bundan da öncelikli olmak üzere, dışarıda gerici savaşlara giderken içeriye çeki düzen vermeye çalışıyorlar. Kaldı ki özellikle Suriye’ye yönelik örgütlenen emperyalist saldırganlığın taşeronluğunu yapan sermaye devleti bu yöndeki hazırlıklarını da resmileştirmiştir. Geçtiğimiz günlerde devletin askeri alanda en yüksek organı niteliğindeki Yüksek Askeri Şura (YAŞ) toplantısında olası bir savaşa yönelik hazırlıkların ele alınması bunun çarpıcı bir ifadesidir.

Sermaye devleti tüm gövdesiyle, ana aktörlerinin emperyalistler olduğu gerici bir savaş ve saldırganlık sürecinin tarafıdır. Ülke toprakları bu saldırganlığın

üssü durumundadır, devletin askeri güçleri de bugün giderek ısınmakta olan bölgesel bir savaşın içerisinde. Önümüzdeki günlerde bu sürecin ileri boyutlar kazanması muhtemeldir. İşte ülke içerisindeki azgın faşist terörün arka planında bu olgu bulunmaktadır. Bu da demek oluyor ki dışarıda ABD emperyalizmiyle aktif işbirliği halinde gerici savaş ve saldırganlığa soyunan Türk sermaye devleti, içeride de faşist terörün dozunu daha da tırmandıracaktır.

Dolayısıyla bugün tırmanan faşist baskı ve terör rejimini bu genel perspektif içerisinde anlamak ve mücadele görevlerine de bu bakışla yaklaşmak gerekmektedir.

Böyle bir yaklaşımla çıkarılacak sonuçlardan birisi kuşkusuz ki, saldırganlığın topyekün olduğu konusundaki bir bilinç açıklığına sahip olmaktır. Sürmekte olan saldırganlık hedefindeki güçlerin bileşimi bu bakımdan fazlaca söze gerek bırakmamaktadır. Fakat diğer taraftan saldırının toplumsal hedefleri bakımından bunun böyle olduğu açıktır. Öyle ki bugün saldırılarla hedef alınan toplumsal kesim Kürt halkı olsa da, işçi sınıfı ve emekçiler de saldırının hedefidir. Çünkü gerici savaş ve saldırganlığın ekonomik ve sosyal faturasını onlar ödeyecektir. Sadece bu kadarla da kalmaz, içeride ve dışarıda savaşa giden bir ülkede egemenlerin yaptığı ilk işlerden birisi grevleri ve sokak gösterilerini yasaklamak, ücretleri dondurmak, sendikaların kapısına kilit vurmaktır. Böylelikle bir yandan savaşın ekonomik faturası emekçilere ödetilirken, diğer yandan sınıf mücadelesinin de önü alınarak, gerici savaş ve saldırganlığa karşı öfkenin toplumsallaşmasının önüne geçilmeye çalışılır. Bunun için bugün Kürt hareketi ve devrimci güçler saldırıya uğrarken işçi sınıfı ve emekçilerin boynundaki ilmik de biraz daha sıkılaştırılmaktadır. Bunun için bugün

işçi sınıfının önündeki saldırılara dair, mücadele ve genel grev iddiasını öne sürenler eğer samimilerse bu gerçeği hesaba katmak, dolayısıyla da buna uygun bir tutum belirlemek zorundadırlar.

Şu haliyle bu konuda ortada oldukça anlamlı çıkışlar da bulunmaktadır. Kamu emekçilerinin 21 Aralık grevi bu bakımdan son derece anlamlı bir örnek olmuştur. Ne kadar başarıyla örgütlendiğinden bağımsız olarak grevin talepleri sadece ekonomik ve sosyal haklarla sınırlı tutulmamış, aynı zamanda faşist teröre karşı talepleri de içermiştir. Bunun için yapılan alan eylemlerinde “Faşizme karşı omuz omuza” sloganıyla birlikte gözaltı ve tutuklamalara son verilmesi talebi de yükseltilmiştir.

Bu son derece anlamlı örnek yine de şu durumda istisnadır. İçerisinde ilerici ve sol iddialarda bulunan sendikaların büyük bölümü de faşist baskı ve terör karşısında susmaktadır. Kuşkusuz ki bu tablo bilinçli müdahalelerle değiştirilmeyi beklemektedir. Kaldı ki emperyalist saldırganlığı ve faşist terörü göğüslemek görevi üzerinden ortaya konulacak çeşitli güç ve eylem birlikleri, işçi sınıfı ve emekçileri bu mücadeleye kazanmayı temel bir görev olarak görmelidir. Bununla birlikte ise işçi sınıfı ve emekçiler içerisindeki ilerici ve öncü güçlerin bu anlayışla ortak bir duruş sergilemeleri büyük önem taşıyor.

Tüm bu görevleri de içermek üzere içerisinde olduğumuz zorlu tarihsel dönemi başarıyla karşılamak üzere saflarımızı güçlendirmeliyiz. Saldırıları azgındır, mücadele sert ve zorludur. Dolayısıyla bu mücadeleden alnımızın ağıyla çıkmak üzere daha fazla cüret, daha fazla enerji ve daha büyük bir kararlılık ortaya koymalı, rüzgar ekenleri sonlarını getirecek büyük bir fırtınayla yüz yüze bırakmalıyız.

Tutuklama terörü tam gaz

Batman, Diyarbakır, Siirt’in Kurtalan ilçesi ve Mersin’in Akdeniz ilçesinde 16 Aralık günü düzenlenen baskınlarda 100’e yakın kişi gözaltına alındı.

BDP’li belediyelerin hedef alındığı operasyonda, belediyelerde ayrıntı arama yapıldı. 17 Aralık günü ise bu sefer hedef yüzlerce BDP’linin tutuklandığı Şırnak’tı. Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

4 gün süren gözaltıların ardından **Batman**’da 15 kişi tutuklandı. **Kurtalan**’da ise aralarında Dicle Haber Ajansı (DİHA) muhabiri Abdullah Çetin’in de bulunduğu 14 kişi tutuklandı. Kurtalan Belediye Başkanı Necat Yılmaz 250 bin TL kefaletle serbest bırakıldı. **Şırnak**’ta da yaşları 17-18 olan 15 genç “örgüt üyeliği” iddiasıyla tutuklanarak Şırnak Cezaevi’ne gönderildi.

Zulüm dağlarının altında kalacaksınız!

Son yılların en kapsamlı ve baskıcı döneminin içinden geçiyoruz. AKP hükümeti eliyle başlatılan saldırgan politikalar inanılmaz bir pervasızlıkla sürerken tüm ülke büyük bir cezaevine dönüştürülmüş durumda. Tüm muhalifler, muhalif olma potansiyeli taşıyanlar açık hedef konumunda. Öğrenciler, sendikalar, demokratik kitle örgütleri, odalar, devrimciler, Kürt halkı hepsi hedef. Gerici rejim kendi dışındaki kimseye yaşam şansı tanımıyor. Birtakım köşe yazarları doğrudan başbakanın talimatıyla işinden alınıyor, bazıları tutuklanıyor, bırakın bağımsız basını burjuva medyanın üzerinde bile amansız bir baskı kuruluyor.

İktidarın vahşeti, kurumsallaştırdığı devlet terörü ile 12 Eylül'ün baskıcı ortamını çoktan geride bırakırken Nazi zulmünü aratmayacak bir noktaya ulaştı. Polis eline geçen yetkilerle tam bir cinayet şebekesine dönüşmüş, doğrudan yargılayan, karar veren ve infaz eden bir statü kazanmış durumdadır. Cemaatin tetikçisine dönüşen polis ve yargı, suç uydurmakta, kendi yarattığı delillerle ve hiçbir hukuksal anlamı olmayan sadece polise ait özel kriterle iddianameler yazmaktadır. Yalan kampanyaları eşliğinde en sıradan insanın bile gülüp geçeceği iddialarla gerçekleşen tutukluluklar yılları bulmaktadır. Üstüne üstlük yapılanlar Göbels'e bile takla attırarak, dalga geçer gibi "ileri demokrasi" olarak önümüze sunulmaktadır. Özetle devlet tüm organlarıyla tam bir faşist çeteye dönüşmüş durumdadır.

Tüm baskı ve zulmün ortasında Kürt halkı ve onun mücadelesi durmaktadır. KCK adı altında yürütülen operasyonlarda binlerce kişi gözaltına alınmış ve düzmece iddianamelerle tutuklanmıştır. Başbakanın "oksijenlerini keseceğiz" diye özetlediği saldırı furyasının içinde Kürt hareketine düşman olmayan herkes hedef haline dönüştürülmüştür. Yazarlardan akademisyenlere, öğrencilerden gazetecilere, aydınlardan avukatlara, milletvekillerinden belediye başkanlarına kadar herkes bu cenderenin içine alınmıştır. Geçmişte faili meçhul cinayetler eliyle sürdürülen kirli savaş taktikleri arasına devletin polis ve yargı eliyle düzenlendiği komplolar da girmiştir. Seçimlerden bu yana süren ve BDP'yi engellemeye dönük yaratılan çember sol güçleri de içine alacak şekilde genişlemeye devam etmektedir.

Geçtiğimiz hafta Batman, Diyarbakır, Siirt'in Kurtalan ilçesi ve Mersin'in Akdeniz ilçesinde BDP'li belediyelere yapılan baskınlarda yüze yakın kişi gözaltına alınırken belediyelerde de kapsamlı aramalar yapıldı. Artık takip edilmesinin bile neredeyse imkânsızlaştığı saldırı yağmuru dışarıda tek bir insan bırakmayacak şekilde ilerlemeye devam ediyor. Bu saldırganlığın son dalgası da basına karşı yapıldı.

Hafta başında İstanbul, Diyarbakır, Van, Ankara, Adana ve İzmir'de gerçekleştirilen eş zamanlı baskınlarda 25'i İstanbul'da olmak üzere toplam 35 kişi gözaltına alındı. İstanbul'da gözaltına alınanlar arasında BDP'li yöneticiler de buluyor. Yapılan baskınlarda tüm dijital verilere el konurken Van'da da DİHA çadırı baskının hedefi oldu.

Şehirde bunlar yaşanırken dağlardan yine silah sesleri yükselmeye devam ediyor.

AKP'nin "ileri demokrasi" olarak tanımladığı şeyin ne olduğunu anlatmak için değil bir yazı birkaç ciltlik ansiklopedi bile yetmeyecektir. Karakolun cezaevinin içinde "işkenceye sıfır tolerans" şiarıyla katledilen/infaz edilenler, üç sene 1 Mayıs'ta Taksim'de işçi sınıfına pervasızca saldıran polisin görüntüleri, gaz bombasıyla katledilenlerin simge isimlerinden Metin Lokumcu ve Hopa'da yaşananlar, tutuklu 500 öğrenci ve öğrencilere dönük saldırılar, her geçen gün artan kadın cinayetleri ve kadına yönelik şiddet, HES'ler ve HES protestoları, hukuksuz yargılamalar, cezaevinde ölümler, yargısız infazlar, her türlü hak arama mücadelesine karşı gösterilen tahammülsüzlük, sendika ve demokratik kitle örgütlerine dönük saldırı ve tehditler, iş cinayetlerinde

takınılan tutum ve seçilen taraf, artan polis terörü, gazetecilere ve basına dönük baskılar, operasyonlar, ırkçılık ve ayrımcılık... Tüm bu başlıkların her biri için ve burada atladığımız başlıklar için yüzlerce binlerce örnek vermek ve bunları detaylandırmak mümkün. İçinde saydıklarımızın hepsinden bir

parça barındıran bu operasyonlar Kürt halkına diz çöktürene kadar devam ettireceklerini ısrarla söylüyorlar ki bu bize operasyonların bitmeyeceğini kısa yoldan anlatıyor.

Tüm bu saldırganlığın gerisinde ise AKP'nin doğal gerici ve faşist karakterinin yanı sıra kapitalizmin dönemsel ihtiyaçları ve Ortadoğu'da Türkiye'ye verilen görevler bulunmaktadır. Yani bu işin bir ucu, Suriye'ye dönük "komşularla sıfır sorun" politikası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

çerçevesindeki tetikçiliğe, bir ucu kıdem tazminatının gasp edilmesi gibi sosyal yıkım politikalarına kadar uzanıyor. AKP'nin yalan ve korku krallığı tam gaz etse de bir kez daha Kürt halkı özgürlük iradesinin kırılmayacağını ortaya koyuyor, tüm baskı ve zulmüne karşı amfilerde öğrencilerin sesleri yankılanıyor, işçi sınıfı ülkenin her köşesinden ses vermeye devam ediyor ve devrimci, demokrat güçler sokaklardan geri çekilmiyor. Yani umut yaşıyor.

19 Aralık direnişinin yıldönümünde Türkiye yine baskı ve zorbalığa uyanırken "içerde dışarıda hücreleri parçala!" diye haykırırların sesleri geçmişten bu güne ışık tutmaya devam ediyor. Ulucanlar'la başlayan sürecin sadece içerdekilere değil tüm topluma F tipi bir yaşam vaat ettiği bu gün açıkça ortaya çıkmıştır. AKP iktidarının öncesinde başlayan bu saldırganlık bu gün meyvelerini verirken AKP'yi iktidara taşıyan ve faşizmin kitlelere nüfuz etmesinin önünü açan süreç bugün tüm yaşadıklarımızın sebebidir. Muhalefeti paralyze eden, topluma suskunluk kilidi vuran devlet baskıyı kurumsallaştırırken sermaye politikalarının uygulanabilmesi için gerekli ortamı yaratmıştır. Sağlıkta ve eğitimde yaşanan dönüşümler, yıkım politikaları, özelleştirmeler, KHK veya mesleki yeterlilik uygulamaları gibi sermaye saldırılarının tümüyle bu zorbalıkla açık bağları bulunmaktadır.

Yarattığı eşitsiz düzenin ne olduğunu herkesten çok daha iyi bilen burjuvazinin korkusu elindekileri kaybetme korkusudur. Bu yüzden herkesten korkar, doğruyu söyleyen herkes korkunun kaynağıdır ve onlara acımasızca saldırır. Sıkıştığı zaman dengesini de kaybeder vahşileşir. Bugün devletin yaşadığı ve yaptığı da budur.

Unutulmamalı bu zorbalık korkudandır. Bu zorbalık baskıyla yarattıkları krallıklarının içinde dizleri titreyenler depremzedeye bile cop sallamaktan gaz sıklıktan çekinmeyenlerdir. Elleri bağlı bir kadını iki kişi karakolda acımasızca dövenler ve bu dayakçı "vatan evlatlarını" aklayandır. Sokak ortasında infaz yapanlardır, dört duvar arasındaki insanlara kimyasal silahlarla saldıranlardır. Ama ne yaparlarsa yapsınlar korkularının başlarına gelmesine engel olamayacaklardır.

“Özgür basın susturulamaz!”

İstanbul, Diyarbakır, Van, Ankara, Adana ve İzmir’de gerçekleştirilen operasyonlar kapsamında Dicle Haber Ajansı, Özgür Gündem gazetesi, Demokratik Modernite dergisi, Etik Ajans ve Gün Matbaası bürolarına ve birçok eve eş zamanlı baskınlar yapıldı. Aralarında ETHA ve Evrensel gazetesi çalışanlarının, AFP foto muhabiri Mustafa Özer’in, Vatan gazetesinden Çağdaş Ulus’un da bulunduğu 41 kişi gözaltına alındı.

Kürt basınına yönelik gözaltı terörü çeşitli eylemlerle protesto edildi.

Eskişehir’de protesto

Adalar Migros önünde 21 Aralık günü yapılan eylemde “Özgür basın susturulamaz” pankartı açıldı. Basın açıklamasında Türkiye’nin en fazla siyasi tutuklu ve tutsak gazeteciye sahip ülke olmasına dikkat çekildi. Toplumsal muhalefet üzerindeki baskı politikalarının AKP hükümetinin aracılığıyla uygulandığı belirtildi. Açıklama gözaltıların derhal serbest bırakılması talebiyle son buldu.

BDSP, Alinteri, DHF, EHP, HDK, Halkevleri, TKP ve ÖDP’nin örgütlediği eylemde devrimci, yurtsever ve sosyalist basının gazeteleri taşındı.

Özgür basın için nöbetçiyiz!

Sol, sosyalist, devrimci basın-yayın organlarının çalışanları, 21 Aralık günü gözaltıların tutulduğu İstanbul Emniyet Müdürlüğü önünde eylemdeydi. Vatan Güvenlik Şube’ye yakın bir alanda yapılan basın açıklamasının ardından 2 saat boyunca ‘Özgür basın nöbeti’ tutuldu.

Devrimci, sosyalist basın çalışanları, Terörle Mücadele Yasası’nın kaldırılmasını ve tutuklama mekanizması olarak kurulan Özel Yetkili Mahkemeler’in dağıtılmasını istedi.

Özgür Gündem gazetesi, Atılım gazetesi, **Etkin Haber Ajansı**, Kızıl Bayrak gazetesi, **Mücadele Birliği**, Sendika.org, **Tutuklu Gazetecilerle Dayanışma Platformu**, Yarın gazetesi ve **Alinteri** gazetesi tarafından örgütlenen eyleme ESP Genel Başkanı Figen Yüksekdağ da destek verdi.

Oturma eyleminin başlamasının ardından BDP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel eylem alanına gelerek basın emekçilerine destek verdi. Tuncel, DİHA’nın mikrofonunu tutarak ajans için muhabirlik yaptı.

Fotoğraf makinelerini bıraktılar

21 Aralık grevinde gözaltındakilerle dayanışma

amacıyla, basın emekçileri kamera ve fotoğraf makinelerini yere bıraktı. İstanbul Beyazıt’ta yapılan merkezi eylemi takip eden çeşitli sol, sosyalist, devrimci basın-yayın organlarının muhabirleri grevi, kollarına taktıkları siyah kurdelelerle takip ettiler. Basın emekçileri, Kürt basınına yönelik baskı ve teröre karşı alanda eylem yaptılar. Alanda bulunan ses aracından kitleye seslenen ETHA editörlerinden Nadie Gürbüz, alandaki binlerce emekçiye dayanışma çağrısı yaptı.

Özgür Gündem, Evrensel, Kızıl Bayrak’ın da taşındığı eylemde basın emekçileri, “Özgür basın susturulamaz!”, “Baskılar bizi yıldırılmaz!”, “Özgür basın susmadı, susmayacak!” sloganlarını attılar. Sloganlara alanda bulunan binlerce kişi de büyük bir coşkuyla eşlik etti. 3 dakika süren eylemin ardından miting programı devam etti.

“Yansak da dokunacağız!”

20 Aralık günü Taksim’de yapılan kitlesel yürüyüşle operasyon protesto edildi. Eylemde faşist baskı ve teröre dönük öfke öne çıkarken, İstiklal Caddesi “Özgür basın susturulamaz!” sloganlarıyla yankılandı.

Taksim Meydanı’nda toplanan kitle “Özgür basını susturamayacaksınız / Gündem – DİHA” pankartı arkasında Galatasaray Lisesi’ne yürüdü. Aralarında Kızıl Bayrak, Mücadele Birliği, Sendika.org ve ETHA çalışanlarının da bulunduğu devrimci ve sol basın çalışanlarının yanısıra Banu Güven ve Ertuğrul Mavioğlu gibi çok sayıda gazeteci de eylemde yer aldı.

BDSP, DHF, ESP, Halkevleri, ÖDP’nin de aralarında bulunduğu devrimci ve ilerici güçler de eyleme destek verirken, BDP il yöneticileri eyleme katılım gösterdi.

Galatasaray Meydanı’ndaki basın açıklamasını Türkiye Gazeteciler Sendikası Genel Sekreteri **Alper Turgut** okudu. Turgut “Basın özgür olana, hapishaneler boşalana dek buradayız” dedi.

Açıklamanın ardından Özgür Gündem gazetesi editörlerinden **Bayram Balcı** bir konuşma yaptı.

Yaşanan operasyonun Özgür Gündem’e yapılan ilk saldırı olmadığına dikkat çeken Balcı, Çiller döneminde gazetenin bombalandığını, gazete çalışanlarının, çocuk yaştaki dağıtıcılarının sokak ortasında JİTEM elemanları tarafından katledildiğini hatırlattı.

Özgür Gündem gazetesine yapılan baskına ve gözaltılara rağmen özgür basının susmayacağını vurguladı.

Özgür Gündem önünde eylem

Sol, sosyalist, devrimci basın yayın organlarının temsilci ve çalışanlarının yanısıra demokratik kitle örgütü ve sendikaların temsilcilerinin de katıldığı eylem 20 Aralık günü Özgür Gündem Gazetesi’nin teknik işlerinin yapıldığı Beyoğlu’ndaki Fırat Basım Yayıncılık bürosu önünde gerçekleştirildi. Kısa bir sürede örgütlenmesine rağmen eyleme kitlesel bir katılım sağlandı.

Kızıl Bayrak’ın yanısıra Atılım, Mücadele Birliği, Sendika.org, Evrensel, Birgün, Özgür Gelecek, Devrimci Demokrasi, Özgür Radyo ve pekçok gazete ve derginin çalışanlarının katıldığı eyleme ÖDP Genel Başkanı Alper Taş ve DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün de destek verdi.

Kürt basını üzerindeki baskıların son bulması çağrısının dile getirildiği eylemde açıklamayı okuyan Etkin Haber Ajansı editörlerinden **Derya Okatan**, Kürt basınının sesinin susturulamayacağını belirterek dayanışma çağrısı yaptı.

Özgür Gündem, Evrensel, Kızıl Bayrak, Atılım, DİHA, Dicle Haber Ajansı, Demokratik Modernite, Etik Ajans, Gün Matbaası, Migros, Vatan, Vatan Gazetesi, Çağdaş Ulus, Yedigöller, Yedigöller

Av. **Eren Keskin**, operasyonların Kürt hareketini yok saymak, çözüm yerine baskıyı yükseltmek anlamına geldiğini söyledi. Özgür Gündem gazetesinin yayınına devam edeceğini söyledi. Keskin, verilen desteğe teşekkür ederek konuşmasını noktaladı.

Eylemde ÖDP Genel Başkanı **Alper Taş**, DİSK Genel Sekreteri **Tayfun Görgün**, Atılım Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni **İbrahim Çiçek** ve Özgür Gündem gazetesinin eski yazarlarından BDP’li **Filiz Koçali** de dayanışma çağrısında bulundu.

Kızıl Bayrak / Eskişehir - İstanbul

Özgür basın susturulamaz!

“KCK operasyonları” adı altında örgütlenen faşist baskı ve terörün son hedefi basın emekçileri oldu. Bu sabah saatlerinden itibaren başta Dicle Haber Ajansı büroları olmak üzere, çok sayıda ilerici ve muhalif basın kuruluşuna ve evlere baskınlar düzenlendi, onlarca basın emekçisi gözaltına alındı.

Aydınlar, akademisyenler, avukatlar derken sıra emekçi halkın sesi soluğu olan ilerici ve sosyalist basına geldi. Böylelikle “oksijensiz bırakacağız” söylemi de tam anlamıyla gerçeğe dönüşüyor. AKP’nin dümeninde oturduğu sermaye iktidarı, dalga dalga büyüyen faşist baskı ve gericilikle toplumun üzerine bir karabasan gibi çöküyor.

Bu son gözaltı dalgası KCK operasyonlarının gerçek amacını birkez daha ortaya seriyor. İlerici ve sosyalist basına yönelik bu saldırıyla emekçi halkın gerçekleri öğrenmesinin önüne geçilmeye çalışılıyor. Böylelikle tek merkezden çalışan burjuva propaganda aygıtı rakipsiz bırakılmak isteniyor. Bu durumda da her türden yalan ve çarpıtmayla kardeş Kürt halkının sesinin susturulması, emekçilerin zihinlerinin kirli propagandayla teslim alınması hedefleniyor.

KCK operasyonu adı altında sürdürülen bu faşist terörün hedefinde sadece Kürt halkı yoktur. Şovenizmle faşist terör meşrulaştırılarak tüm toplumsal muhalefet güçleri ezilmeye çalışılıyor. Çünkü son YAŞ kararlarında da görüldüğü üzere sermaye iktidarı savaş düzeni alıyor. ABD emperyalizmiyle işbirliği halinde Suriye başta olmak üzere kardeş halklara yönelik savaş ve saldırganlık politikalarının taşeronluğuna soyunuyor. Bunun için tüm toplumsal muhalefeti sindirmeye çalışıyor.

Ancak ne yaparsa yapsınlar bu gerici amaçlarına ulaşamayacaklardır. Faşist baskı ve terör karşısında ne Kürt halkını ne de ilerici ve devrimci güçleri teslim alabileceklerdir. İlerici, devrimci ve sosyalist basın bugüne kadar kimseden icazet almadı, bundan sonra da almayacak. Onyıllardır nice baskı ve teröre göğüs gerilerek yaratılan özgür basın geleneği bundan böyle de devam edecek.

Kızıl Bayrak gazetesi olarak saldırıya uğrayan mücadele dostlarımızla tam dayanışma halinde olduğumuzu bildiriyor, faşist teröre karşı omuz omuza mücadele vereceğimizi duyuruyoruz.

**Özgür ve sosyalist basın susturulamaz!
Faşist baskı ve teröre son!**

**Kızıl Bayrak
20 Aralık 2011**

Emekçiler hakları ve gelecekleri için grevdeydi!

Ülke çapında yüzbinlerce emekçi sermaye hükümetinin saldırılarına ve geleceksizliğe karşı 21 Aralık günü greve çıktı. Sağlık alanında örgütlü sendikalar ve meslek örgütleri ile KESK'e bağlı sendikalar tarafından gerçekleştirilen 1 günlük grev eylemi hemen hemen tüm illerde hayata geçirildi.

İş bırakan emekçiler bulundukları alanlarda kitlesel yürüyüşler gerçekleştirdi. Grevin merkezi ise İstanbul oldu. Başta hastaneler olmak üzere kamuda birçok birimde grev uygulaması hayata geçirildi.

İstanbul

İstanbul'daki hastanelerde sağlık emekçileri greve çıktı. İstanbul'un Anadolu Yakası'nda grev çağrısı büyük oranda karşılık buldu. Kadıköy'de **Haydarpaşa Numune Hastanesi**nde polikliniklerde greve önemli katılım sağlandı.

Grev önlükleri ve dövizleriyle poliklinikler önünde toplanan sağlıkçılar şarkılar eşliğinde bekleyişlerini sürdürdüler. SES ve Dev Sağlık-İş üyelerinin de katılımıyla basın açıklaması yapıldı. TTB 2. Başkanı Prof. Dr. Özdemir Aktan'ın konuşma yaptığı eyleme hasta ve hasta yakınları da destek sundu. Bazı hasta yakınlarının, sağlıkçıların dövizlerini alarak eyleme katılmaları dikkat çekti. Basın açıklamasını okuyan İstanbul Tabip Odası Numune Hastanesi temsilcisi Dr. Hikmet Karagül, KHK darbesi ile sağlıkta yıkım politikalarına değindi. Sağlıkçıların grev taleplerini açıkladı.

Anadolu Yakası'nda Göztepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Zeynep Kamil Hastanesi, Kartal Koşuyolu Hastanesi, Süreyyapaşa Hastanesi'nde de acil servisler dışında sağlık hizmeti verilmedi. Hastaneye gelen hasta ve hasta yakınları polikliniklerde sağlık hizmeti alamadı.

Büro emekçilerinden yürüyüş

Anadolu Yakası'ndaki SGK ve vergi dairelerinde çalışan büro emekçileri Kadıköy Vergi Dairesi önünde toplanarak kitlesel bir yürüyüşle Kadıköy'deki Eminönü-Karaköy İskelesi'ne yürüdüler. Vapurlara ücret ödemedi turnikelerden atlayarak binen emekçiler parasız ulaşım haklarını kullandılar.

Sirkeci'de kitlesel buluşma

Beyazıt'taki eylem için Sirkeci'de toplanan 10 bini aşkın emekçi Beyazıt Meydanı'na yürüdü. Eğitim Sen İstanbul Şubeleri'nin kitlesel katılım sağladığı yürüyüş nedeniyle tramvay ve araç trafiği felce uğradı. KESK'e bağlı sendikalardan Tüm Bel Sen, Haber Sen, Yapı Yol Sen, BES üyelerinin katıldığı yürüyüşte renkli görüntüler oluştu.

Çapa ve Cerrahpaşa'dan kitlesel yürüyüş

İstanbul Avrupa Yakası'nda da greve katılım yüksek oldu. Avrupa Yakası'ndaki buluşma noktalarından biri **Çapa Tıp Fakültesi**'ydi. Emekçiler hastane etrafında bir yürüyüş yaptılar. Bayrampaşa Devlet Hastanesi'nin ilk defa greve çıkmasının duyurulması coşkulu alkışlarla karşılandı. Yürüyüşün ardından İstanbul Tabip Odası Başkanı Taner Gören bir açıklama yaptı.

Diğer buluşma noktası **Cerrahpaşa Tıp Fakültesi** idi. Acil bölüm dışında sağlık hizmetinin verilmediği hastane bahçesine sabah saatlerinde çadırlarını kuran emekçiler, greve katılım çağrılarını yaptılar ve dağıttıkları bildiriler ile grevlerinin nedenlerini anlattılar.

Yürüyüş sırasında hastaneye gelen Kristal-İş üyesi işçiler, Tez-Koop-İş üyesi hastane işçileri, Taşeron İşçileri Dayanışma ve Yardımlaşma Derneği çadırın bulunduğu yerde grevci emekçileri beklediler. Yürüyüş kolu tekrar çadıra geldiği sırada tıp fakültesi öğrencileri de "Tüccar değil hekim olacağız" pankartıyla korteje girdiler.

Cerrahpaşa Sağlık Meclisi olarak KHK'yı oylayan emekçiler üzerinde "Hayır" yazılı kırmızı kartlarla yasaya onay vermediklerini ifade ettiler.

İki koldan yürüyerek **Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi** önünde buluşan sağlık emekçileri trafiği kapatarak Beyazıt Meydanı'na yürüdüler. İstanbul çapındaki hastanelerden gelen sağlık emekçileri burada "Sağlık Meclisleri"ni kurdular.

Sağlık Meclisleri pankartı arkasında asistanlar, hekimler, öğrenciler, hemşireler ve taşeron sağlık emekçileri yürüdü.

Tıp öğrencileri de dersleri boykot ederek grevde yer aldılar. HSGGP pankartı arkasında BDSP, Halk Cephesi, Kaldıraç ve DP yürüdü. Aralarında ESP, EMEP, SDP'nin de bulunduğu siyasi partiler de Halkların Demokratik Kongresi (HDK) pankartı arkasında yürüdü. Eyleme ayrıca ÖDP, Halkevleri, SODAP, TKP, DHF, Alinteri, Mücadele Birliği ve DDSB de katıldı.

Türk-İş'e bağlı sendikalardan TÜMTİS, Hava-İş, Tek Gıda-İş, Deri-İş, Petrol-İş greve destek verdi. Direnişlerini sürdüren Deri-İş üyesi Kampana işçileri de kitleyle beraber yürüdü.

Baskı ve terör protesto edildi

Yürüyüş kolunda Özgür Gündem gazetesi taşınarak, Kürt basınına yönelik operasyonlar protesto edildi. Sık sık "Faşizme karşı omuz omuza!" sloganı atıldı. Sirkeci ve Haseki'den gelen yürüyüş kolları ise Beyazıt Meydanı'nda buluştu. Alanda toplanan binlerce emekçi hükümetin saldırılarına ve geleceksizliğe karşı sloganlarını haykırdı. Eğitim Sen İstanbul 6 Nolu Üniversiteler Şubesi üyesi kamu emekçileri ise İstanbul Üniversitesi'nin Beyazıt'taki tarihi kapısına "Bu işyerinde grev vardır" pankartını astılar.

BES İstanbul 1 Nolu Şube üyesi emekçiler alan girişinde oturma eylemi yaptılar. İstanbul Üniversitesi öğrencileri de "parasız eğitim parasız sağlık" pankartıyla alandaki yerlerini aldılar. Alanda **Yunanistan Kamu Emekçileri Sendikası** üyelerinin mesajı okundu.

Kürsüden yapılan konuşmalarda tutuklu KESK üyelerine, tutuklu öğrencilere ve devrimci tutsaklara selam gönderildi.

İlk konuşmayı **Hava-İş Genel Başkanı Atıl Ayçin** yaptı. Son dönemde artan baskılara değinen Ayçin, Tayyip Erdoğan'a seslenerek "Senden ve partinden korkmuyoruz. Arkadaki güçlerden korkmuyoruz" dedi. Başbakan'ın emekçilere yönelik "ayak takımı" tanımlamasını hatırlattı ve "Baş olmaya karar verdik" dedi.

HDK milletvekilleri adına gönderilen mesajın okunduğu eylemde sanatçı **Pınar Sağ**, fabrikalarda iş cinayetleri, PKK saldırıları, polis vahşetleri, askerlerin

21 Aralık 2011 / İstanbul

21 Aralık 2011 / İstanbul

isimlerinin anılmasına tahammül edemeyen, parasız eğitim isteyen öğrencileri tutuklayan zihniyete karşı "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz" sloganını attırdı.

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün de AKP'nin uygulamalarına karşı çıkan kamu emekçilerini selamladı. Görgün'ün selamı "Yaşasın sınıf dayanışması" sloganı ile karşılandı.

KESK Genel Sekreteri İsmail Hakkı Tombul, KESK'i sindirmeye çalışanlara karşı grevli toplu sözleşme için sürekli sokakta olduklarını belirtti.

Konuşmaların ardından Grup Yorum ve Mezopotamya Kültür Merkezi'nden bir sanatçının Kürtçe ve Türkçe olarak söylediği türkülerle eylem son buldu.

Basın emekçilerinden protesto

Beyazıt'taki eylem, KCK operasyonları adı altında gerçekleştirilen gözaltıların protesto edilmesine de sahne oldu. Kürt basınına yönelik gözaltı saldırısı çeşitli sol, sosyalist, devrimci basın-yayın organlarında çalışan basın emekçileri tarafından protesto edildi. Fotoğraf makineleri ve kameralarını yere bırakarak "Özgür basın susturulamaz!", "Özgür basın susmadı, susmayacak!", "Baskılar bizi yıldırılmaz!" sloganlarını atan basın emekçilerine alanda bulunan binlerce kişi de sloganlarla destek verdi.

Manisa

İki ayrı yürüyüş kolunun olduğu Manisa’da birinci kol Celal Bayar Hastanesi’nde ikinci kol ise doğum evinde bulundu.

Okullarda, hastanelerde, bürolarda grev pankartının asıldığı her işyerinde ajitasyonlar eşliğinde grev çağrısı yapıldı. Bu çağrılarda özellikle hastanelerde hasta ve hasta yakınlarına açılan kürsüden söz verildi.

Eğitim Sen üyelerinin de hastanede bekleyen grevcilere katılmasıyla renkli görüntüler yaşandı. Bir kanser hastası yakını söz alarak kamu çalışanlarının grevini desteklediğini belirtti ve kendi sorunlarını anlattı.

Doğu Caddesi’nin tek şeridini trafiğe kapatarak yürüyüşe geçen kamu çalışanları Manisa Vergi Dairesi önüne ulaştı. Burada BES üyeleriyle buluşan kitle bir süre burada eylemlerini sürdürdükten sonra Manolya Meydanı’na doğru yürüyüşe devam etti.

Manisa Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi’nde toplanan ikinci kol Devlet Hastanesi önüne yürüyüşe geçti. Hastanede bekleyen sağlık çalışanlarıyla buluştuktan sonra burada da hasta ve hasta yakınları kürsüye davet edildi. KESK üyeleri doğum evinde Eğitim Sen ve SES üyeleriyle de buluşarak Manolya Meydanı’na doğru yürüyüşe geçti. Manolya Meydanı’na iki ayrı koldan ulaşan kitle ana caddeyi trafiğe kapatarak sloganlar ve halaylar eşliğinde meydana girdi.

Meydanda da bir süre sloganlar ve halaylar devam etti. Arkasından Manisa KESK Dönem Sözcüsü Serpil Deniz basın metnini okudu.

Bine yakın işçi ve emekçinin katıldığı eyleme BDSP, ÖDP, TKP, Emekli Sen, Alevi Kültür Derneği, TMMOB, EDP, CHP, EMEP ve BDP de destek verdi.

Eskişehir

Eskişehir İl Sağlık Müdürlüğü önünde biraraya gelen KESK’e bağlı sendikalar ile ilerici ve devrimci kurumlar yürüyüş boyunca halka greve destek verme çağrısı yaptı. Hamamyolu Saat Kulesi’ne gelindiğinde Eğitim Sen Örgütlenme Sekreteri Ender Pervane tarafından kısa bir konuşma gerçekleştirildi.

Haber Sen Genel Başkanı Ufuk Beytekin, toplumsal muhalefete yönelik baskılara dikkat çekti. Fiili-meşru mücadelenin önemine vurgu yaptı. Yapılan konuşmaların ardından kısa bir müzik dinletisi gerçekleştirildi ve halaylar çekildi. BDSP, DHF, ESP, EMEP, Halkevleri, ÖDP, Alinteri ve PDD’nin destek verdiği eyleme yaklaşık 500 kişi katıldı.

Çanakkale

Çanakkale’de Büro Emekçileri Sendikası (BES) üyeleri SGK ve vergi dairelerinde iş bıraktı. İlerici ve devrimci kurumların da destek verdiği miting ise Cumhuriyet Meydanı’nda gerçekleştirildi. Eğitim Sen Çanakkale Şube Başkanı Prof. Dr. Telat Koç’un yaptığı

konuşmadan sonra, bir müzik grubu sahne aldı. Halaylarla biten eyleme yaklaşık 500 kişi katıldı.

Ayvacak ilçesinde ise Aile Sağlığı Merkezi ve Ayvacak Devlet Hastanesi’nde sağlık emekçileri iş bıraktı.

Balıkesir’in **Edremit** ilçesinde ise Eğitim Sen üyesi eğitim emekçileri iş bırakarak eylem yaptı.

Bursa

Sağlık meslek örgütleri öncülüğünde gerçekleştirilen bir günlük iş bırakma eylemi Bursa’da %60 civarında bir katılımıla gerçekleşti.

Sabah mesai saati ile birlikte 4 büyük hastanede toplanan sağlık emekçileri buralarda bildiri dağıtımları ve basın açıklamaları gerçekleştirdiler. Çekirge ve Muradiye Devlet Hastaneleri ile birlikte Şevket Yılmaz Eğitim ve Araştırma Hastanesi ve Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi’nde gerçekleştirilen açıklamaların ardından sağlık emekçileri, iş bırakma eylemine katılan kamu emekçileri ve destekleyici kurumlar Ünlü Cadde’de toplanmaya başladılar.

Setbaşı Vergi Dairesi önünde başlayan yürüyüşte kamu emekçileri tek tek sendika pankartlarını açtılar. Yolum tek şeridinin trafiğe kapatıldığı yürüyüş boyunca alkış ve ıslıklarla sağlıktı ticari dönüşüm uygulamaları protesto edildi.

Yaklaşık 1500 kişinin katıldığı eylem kısa bir yürüyüşün ardından Orhangazi Parkı’nın en yalıtık kısmında yapılan basın açıklaması ile devam etti.

TMMOB İKK Sekreteri Fikri Düşünceli, KESK Bursa Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Ergin Uygun eylemde konuştu.

Uygun’un ardından Ataması Yapılmayan Öğretmenler ve Bursa Tabip Odası adına da birer konuşma gerçekleştirildi. Konuşmaların ardından kurulan sokak meclisinde AKP iktidarının politikaları ve emekçilerin talepleri oylandı. Hayata geçirilen sermaye politikaları oybirliği ile reddedilirken, emekçilerin demokratik talepleri ise oybirliği ile kabul edildi.

TÜMTİS üyeleri ile Birleşik Metal İş üyesi SCM işçileri şapkaları ve önlükleri ile eylemde toplu olarak yer aldılar. İlerici kurumlardan Halkevleri, BATİS ve ÖDP de eyleme kitlesel olarak katıldılar.

Mersin

21 Aralık grevine Mersin’de kitlesel bir yürüyüş ve eylemle destek verildi. Devlet Hastanesi önünde toplanan kitle buradan sloganlarla Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi karşısında bulunan parka doğru yürüyüşe geçti. Yaklaşık 2 bin kişilik kitle Hastane Caddesi boyunca sloganlarla yüründü.

Alanda sırasıyla Mersin Tabip Odası, SES Mersin Şubesi ve BES temsilcileri tarafından birer konuşma yapıldı. KESK adına konuşan BES Genel Başkanı Osman Biçer hükümetin emekçilere dönük saldırılarını arttırdığını, ekmeği ve onuru için direnen emekçilerin, gazetecilerin, devrimcilerin, ilericilerin, aydınların

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

hapishanelere kapatıldığını belirtti.

BDSP’nin de destek verdiği yürüyüş, yapılan açıklamaların ardından çekilen halaylarla son buldu.

Mersin’de son yılların en kitlesel eylemlerinden birisi olan yürüyüşte BDSP’liler “Genel grev, genel direniş”, “Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği!”, “Yaşasın devrim ve sosyalizm!” dövizlerini taşıdılar.

Aydın

Grev Aydın’da yüksek katılımı ve coşkulu geçti. Adnan Menderes Üniversite Hastanesi’nde yapılan basın açıklamasından sonra emekçiler sendikalarına döndüler. Öğlen ise KESK binasından Sulupark’a sloganlarla yürüyüş başlatıldı. Eğitim Sen ve SES üyesi emekçilerin eyleme yüksek oranda katıldığı gözlemlenirken, Tüm Bel Sen, Yapı Yol Sen üyeleri de eyleme katıldı. Halkın da eyleme alkışlarla destek verdiği görüldü.

Aydın Tabip Odası, Aydın Diş Hekimleri Odası, TTB-Tıp Öğrencileri Kolu da büyük katılımıla alandaki yerlerini aldılar. Eğitim Sen Aydın Şube Başkanı Ertuğrul Teberci’nin okuduğu basın açıklamasının ardından Aydın Tabip Odası Başkanı Eralp Atay da bir konuşma yaptı.

Fethiye

Sağlık emekçileri Fethiye Devlet Hastanesi önünde toplanıp basın açıklaması gerçekleştirdiler. Buradan Anadolu Turizm ve Otelcilik Meslek Lisesi Uygulama Oteli’nde eğitim emekçileriyle buluştular. Saat 12.00’de sloganlarla Fethiye Kültür Merkezi’nin önüne gelindi. Halaylar ve sloganlarla basın açıklaması gerçekleştirildi.

Kayseri

Kamu emekçileri sabahın erken saatlerinde Sivas Caddesi’nde bulunan Kayseri Eğitim Sen binasının önünde toplanmaya başladı. BDSP, DHF, ESP ve SDP’den oluşan Devrimci Güç Birliği bileşenleri “Haklarımız ve geleceğimiz için mücadeleyle!” pankartı arkasında toplanma yerine geldi.

Emekçiler saat 11.30’da yürüyüş kolu oluşturarak, basın açıklamasının yapılacağı Kayseri Meydanı’na doğru yürümeye başladılar. Yürüyüş boyunca kitlenin sayısında artış görüldü.

Basın açıklamasını KESK Kayseri Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü ve Eğitim Sen Şube Başkanı U. Sedat Ünsal okudu.

Eyleme kamu emekçileri cephesinden en yoğun katılımı eğitim emekçileri sağlarken, sağlık emekçileri ve büro emekçileri de alanda yerlerini aldılar. Gericilerin denetiminde olan Kayseri Tabip Odası üyesi hekimler eyleme katılmazken, hastane önünde basın açıklaması yapmakla yetindi. Yüzlerce emekçi greve katılırken bu anlamda Kayseri’de grev asgari bir başarı kazandı.

İzmir

İzmir’de grev için sabah saatlerinden itibaren iş bırakan emekçiler üç ana noktada toplanarak Konak Meydanı’na yürüdü.

BES, Tüm Bel-Sen 2 Nolu Şube işyerlerinin önünde toplanarak Basmene Meydanı’na yürüdüler. Buradan İzmir Büyükşehir Belediyesi (İBB) önüne yüründü.

Eğitim Sen 2-3-4-5 Nolu Şubeler, Kültür Sen, DİSK’e bağlı sendikalar, Genç Sen, BDSP, Devrimci Hareket, Partizan İBB önüne toplandıktan sonra Konak YKM önüne yürüyüşe geçtiler.

İBB önünde ise Tüm Bel-Sen 1 Nolu Şube, Eğitim Sen 1 Nolu Şube, AYÖP, Sendikal Güç Birliği Platformu, TMMOB, BTS, SES, Teksif, Savranoğlu İşçileri, BDP, Halkevleri, ESP, TKP ve düzen partilerinden CHP, DSP gelen kitleyi karşıladı.

Tüm emekçiler geldiğinde program başlatıldı. İlk

önce KESK MYK üyesi Ali Kılıç basın metnini okudu. Kılıç niçin grevde olduklarını açıkladı ve taleplerini yineledi.

TTB Merkez Konseyi üyesi Hüseyin Demirdizen ise AKP'nin ustalık dönemindeki saldırılarına değindi. Eylem müzik dinletisi ve çekilen halaylarla bitirildi.

Miting programında İBB'ye ve diğer belediyelere yapılan operasyonlar eleştirildi. İBB'ye yapılan operasyonda tutuklanan Genel-İş 3 Nolu Şube Başkanı Cafer Konca selamlandı ve kitle tarafından 'burada' sloganı atıldı.

Kürsüden emekçilere 'yumruk' yaptırılarak hükümete "birlikteysek güçlüyüz" mesajı verildi.

Eğitim Sen ve SES üyelerinin kitlesel katılımı dikkat çekerken yürüyüş ve eylem boyunca 7 bin kişilik kitle sloganları coşkulu bir şekilde attı. Sınıf devrimcileri eyleme BDSP flamlarıyla katıldı ve alanda Kızıl Bayrak gazetesi satıldı.

Adana

21 Aralık grevi Adana'da coşkulu bir şekilde gerçekleştirildi. Büyükşehir Belediyesi ve Çukurova Dr. Aşkın Tüfekçi Hastanesi önünden olmak üzere iki ayrı yürüyüş kolu oluşturularak Uğur Mumcu Meydanı'na yüründü.

Büyükşehir belediyesi önünde "Faşizme karşı omuz omuza" ortak pankartının arkasında "Özgür basın susturulamaz!" pankartıyla KESK Şubeler Platformu, kitleselliğiyle dikkat çeken Eğitim Sen, "İş güvencesi, örgütlenme hakkımız ve geleceğimiz için grevdeyiz" ve "Baskı, sürgün ve tutuklamalara karşı grevdeyiz" pankartlarıyla Haber-Sen, BES ve diğer kamu çalışanları yürüdü. Bu yürüyüş koluna BDSP'nin de aralarında olduğu devrimci ve ilerici güçler de katılım

sağladı.

Diğer yürüyüş kolunda ise Adana Tabip Odası, SES, Dev Sağlık-İş ve 4. Bölge Adana Eczacı Odası yürüdü.

İki yürüyüş kolu Kasım Gülek Kavşağı'nda birleşerek tren istasyonunun da bulunduğu Uğur Mumcu Meydanı'na girdi. Gece 24.00'te iş bırakan BTS üyeleri de alana giren kortejleri sloganlarla karşıladı.

Eylem alanında sağlık meclisi oluşturularak emekçilerin talepleri dile getirildi. Kürsüden sendika ve oda temsilcilerinin yanısıra üyeler de konuşmalar gerçekleştirdi. Coşkunun hakim olduğu eyleme ağırlığını Eğitim Sen ve SES üyelerinin oluşturduğu 1500'e yakın emekçi katıldı. Eylemde Kızıl Bayrak gazetesinin satışı da gerçekleştirildi.

Ceyhan

Eğitim Sen Ceyhan Temsilciliği de eylem gerçekleştirdi. Eğitim Sen üyeleri iş bırakarak Kızılay Caddesi'nde bulunan Üçgen Parkı'nda bir açıklama

gerçekleştirdi. Şube Başkanı Şahin Demirci basın açıklamasını okudu.

Ankara

Ankara'daki grev ve iş bırakma eyleminde Ziya Gökalp Caddesi'nde 10 bini aşkın emekçi biraraya geldi. Sabah saatlerinden itibaren işyerlerinde buluşan kamu emekçileri iş bırakma çağrıları ile sendikaların belirlediği 5 ayrı noktadan yürüyerek Ziya Gökalp Bulvarı'nda buluştular.

Dikimevi-Kolej kolu

Sabah saatlerinden itibaren Dikimevi'nde buluşan eğitim emekçileri toplanma noktası olan Kolej'de diğer kamu emekçileri ile buluştular.

Çankaya ve Yenimahalle Belediye işçilerinin örgütlü olduğu Tüm Bel Sen 2 Nolu Şube ise aynı koldan yürüdü. Eğitim Sen Ankara 1 ve 3 Nolu şubelerin yanısıra Tarım Orkam Sen ve Haber Sen de yürüyüşte yer alan sendikalar. Ayrıca bu kolda BDSP, DDSB, DHF, ÖDP, EMEP, TÜM-İGD, Halkların Demokratik Kongresi pankartı arkasında ESP, Kaldıraç, SDP, BDP yürüdü. TMMOB ve PSAKD de Dikimevi kolunda yürüyerek kamu emekçilerinin grevine destek verdiler.

Yaklaşık 2 bin kişinin yer aldığı Dikimevi kolunun Ziya Gökalp'e ulaşmasının ardından, diğer kolların gelişi beklenirken Grup Kibele müzik dinletisi sundu.

BES üyeleri 2 bine yakın bir kitleyle alana çıktılar. BES Ankara şubelerinin ardından BTS ve Tüm Bel Sen Ankara 1 Nolu şube de işyerlerinin sorunlarını içeren pankartlarla alanda yerlerini aldılar. Ayrıca eyleme DİSK'e bağlı Sosyal İş üyeleri de destek verdi.

Eskişehir yolunda engelleme

Eskişehir yolunda bulunan DSI'nin önünde buluşan ESM Ankara şubeleri, Yapı Yol Sen Ankara Şubesi, bir grup BES 1 Nolu şube üyesi yürüyüşe başladılar. Uzun bir mesafeyi yürüyerek gelen kamu emekçileri bakanlıkların olduğu bölgede sıklıkla engelleme ve müdahalelerle karşı karşıya kaldılar.

Eğitim emekçilerinden coşkulu ve kararlı eylem

YKM (Güvenpark) önünde toplanan Eğitim Sen 2-4 ve 5 Nolu şubeler buradan kortejler halinde Atatürk Bulvarı'na çıktılar. Yolun yarısı trafiğe kapatılarak MEB'e yüründü. MEB önüne gelindiğinde konuşmalar yapıldı. Dengiz Sönmez, Eğitim Sen adına basın metnini okudu. MEB'in önünden Meşrutiyet Caddesi'ne geçildi ve yol trafiğe kapatıldı. Buradan Ziya Gökalp Caddesi'ne yürünerek orada bekleyen kitle ile buluşuldu.

En kitlesel kortej sağlık emekçilerininin

Hacettepe Üniversitesi Sıhhiye Kampüsü'nde erken saatlerde toplanmaya başlayan SES üyeleri pankart, flama ve dövizleriyle Hacettepe Üniversitesi'nde grev havası estirdiler. Hasta yakınlarına seslenen sağlık emekçileri halaylarla bekleyişlerini sürdürdüler. Grev katılımının yüzde yüz olduğu Hacettepe Üniversitesi hastanelerinde alandaki coşku da oldukça yüksekti. Diğer hastanelerde toplanan sağlık emekçileri ise kortejler oluşturarak Hacettepe Üniversitesi'ne yürüdüler. ATO ise İbni Sina Hastanesi önünde toplanarak yürüyüşe buradan katıldı. Dev Sağlık-İş'in de destek verdiği eylem kitleselleşerek Sağlık Bakanlığı'na yapılan yürüyüşle devam etti.

Sağlık Bakanlığı önünde bulunan Abdi İpekçi Parkı'nda Sağlık Hakkı Meclisi kuruldu. Kurulan kürsüde açılış konuşmasını TTB Merkez Konseyi Başkanı Eris Bilaloğlu yaptı. Bilaloğlu herkes için

sağlık hakkı istediklerini sözlerine ekledi.

Tüm konuşmaların ardından SES KESK'in Ziya Gökalp'te düzenleyeceği mitinge doğru yürüyüşe geçerken ATO Abdi İpekçi Parkı'nda kalarak hekimlerin sorunlarını tartışmaya devam etti.

3 bin kişilik SES kolu Mithatpaşa Caddesi'nden Ziya Gökalp'e yürüdü. Bu koldaki yürüyüşe TKP, Halkevleri, Öğrenci Kolektifleri, Hacettepe Üniversitesi Sağlık Öğrencileri destek verdi. SES kortejinin de alana girmesiyle miting başladı. KESK Genel Başkanı Lami Özgen kitleyi selamlayarak başladığı konuşmasında TBMM'de konuşulanları sıraladı. Eyleme 10 bin kamu emekçisi katıldı.

Çorlu-Tekirdağ

Çorlu ve Tekirdağ'da ağırlığını eğitim emekçileri olmak üzere sağlık emekçilerinin oluşturduğu yürüyüş ve basın açıklamaları yapıldı.

Tekirdağ'da Eğitim Sen önünde toplanan eğitim emekçileri ve SES üyeleri Tekirdağ Belediyesi önüne yürüdü.

Tekirdağ Eğitim Sen Şube Başkanı basın açıklamasını okudu. Eyleme yaklaşık 250 emekçi katıldı ve BDSP destek verdi.

Çorlu'da Devlet Hastanesi'nin bahçesinde kamu çalışanlarının buluşmasıyla eylem başladı. Tabip Odası Başkanı'nın yaptığı konuşmanın ardından yürüyüşe geçildi.

Yürüyüşe başlamadan önce kolluk güçlerinin barikatıyla karşılaşan emekçiler sloganlar atıldılar. Çorlu Belediye binasının önünde toplanarak basın açıklaması okundu. 100 kişinin katıldığı eyleme Birleşik Metal-İş, Deri-İş, BDSP, ESP, TKP ve CHP destek verdi. BDSP eyleme dövizleriyle katıldı.

Edirne

Trakya Üniversitesi Hastanesi'nde grev çağrısı %90 oranında cevap buldu. Selimiye Devlet Hastanesi'nde bir basın açıklaması gerçekleşti. Edirne Emek ve Demokrasi Güçleri'nin çağrısı ile bir yürüyüş ve basın açıklaması yapıldı. Belediye önünde toplanan yaklaşık 300 kişilik kitle buradan Saraçlar Caddesi'ne doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca şehir içi ulaşım yolu tek taraflı olarak araç trafiğine kapatıldı.

Eylem bittikten sonra bir haftadır Edirne'de süren polis zorbalığına yönelik Edirne Gençlik Derneği'nin çağrısı ile yapılan basın açıklaması için İlhan Koman Parkı'na yürüyüş gerçekleştirildi

Dersim

Dersim'de de KESK üyelerinin ve sağlık emekçilerinin greve yüksek katılım gösterdiği belirtildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul - Manisa - İzmir - Eskişehir - Bursa - Mersin - Aydın - Muğla - Kayseri - Adana - Çanakkale - Ankara

“Haklarımıza sahip çıkıyoruz!”

Zeynep Şahin (SES Ankara Şube): Hacettepe Hastanesi’nde hemşire olarak çalışıyorum. Sağlık alanında bir Kanun Hükmünde Kararname ile Kamu Hastaneleri Birlikleri Yasası geçti. Apar topar, meclis içinde kimseye sorulmadan. Kamu Hastaneleri Birlikleri Yasası “sağlıkta dönüşüm”

denilen yıkımın son aşamasıydı. Bu nedenle grev örgütledik. Grev aslında birkaç hastanede, daha örgütlü geçiyor. Sağlık Bakanlığı hastanelerinde çok fazla baskı yapılıyor. Örgütlülük daha az.

İbrahim Kara (SES Ankara Şube Başkanı):

Taleplerimiz net. Sağlığın piyasalaştırılmasına, sağlık ve sosyal hizmet emekçilerinin köleleştirilmesine karşı iş güvencesi istiyoruz, gelir güvencesi istiyoruz, mesleki bağımsızlık istiyoruz. Bir de herkese eşit, nitelikli, ulaşılabilir, parasız sağlık hakkı istiyoruz.

Bütün işyerlerimizde, bütün kamu sağlık kurumlarımızda sağlık çalışanlarını ve halkı bilgilendiren bildiriler dağıttık. Onun ötesinde toplantılar yaptık, “Sağlık Hakkı Meclisleri”ni kurduk. 663 sayılı kanun hükmünde kararnameyi oyladık. Hem bilgi verdik, hem oyladık. Grev kararlarını işyerlerimizden alarak geldik. AKP iktidarı görüntümüzü daha zayıf göstermeye çalışıyorlar. Örneğin kamu sağlık kurumlarında baskı ve sevklerle karşı karşıyayız. Bu saldırı politikalarına karşı sağlık ve sosyal hizmet emekçileri sağlık hakkına sahip çıkıyorlar.

Gamze Yağmur (SES Ankara 1 Nolu Şube):

Sağlık teknikeriyim. 663 sayılı kanun hükmünde kararname çıktı ve bu kararname ile birlikte AKP bizleri güvencesizleştirmeye çalışıyor. Hacettepe’de yaklaşık bir haftadır sürekli bir çalışma yürütülüyor. Her şeyden önce toplu sözleşmeli, grevli bir sendika istiyoruz. “Parası olana geçmiş olsun parası olmayana başın sağ olsun” diyor AKP hükümeti. Biz bugün, bunlara karşıyız.

Ekrem Candan (Tüm Bel Sen İzmir 1 Nolu Şube):

AKP’yi protesto ediyorum. Hakkımız olan şeyi istiyoruz. İnsanca yaşamak istiyoruz. Çocuklarımız için gelecek istiyoruz. Ve ayrıca her dilden eğitim hakkı istiyoruz.

Ali Dinç (Eğitim Sen Ankara 2 Nolu Şube):

Çankaya Lisesi’nde öğretmenim. Sendikanın almış olduğu bu grev kararını destekliyorum. Bunun için buradayım. Grevin birçok amacı var tabi. Buraya toplananların da en önemli taleplerinden birisi insanca yaşam, çocuklarına onurlu bir gelecek bırakmaktır. Biz de buna destek vermek için ve iktidarın çalışanlara yönelik baskısını, ücret dengesizliği konusunda yarattığı adaletsizliği haykırmak için burada toplanmış bulunuyoruz. Umarım bu eylem amacına ulaşır. Ve mevcut iktidar buradan gerekli dersleri çıkarır. 21 Aralık bir başlangıç olarak değerlendirilebilir. Bundan sonraki süreçte de taleplerimiz doğrultusunda eylemlerimiz devam edecektir.

Erkin Başar (Eğitim Sen İzmir 3 Nolu Şube):

Üniversiteler şubesinin yeterli katılım sağladığını düşünmüyorum. Hocaların derse girmemesi gerekirdi. Çok az sayıda öğretim üyesi derse girmede. Özellikle başta sağlıkçıların katılımının çok iyi olduğunu düşünüyorum.

Haber Sen İzmir Şube Başkanı Hüseyin

Özdem: Alanı görüyoruz. Emekçiler haklarına sahip çıkıyor. AKP’nin halka dayattığı zulme karşı çıkmak için alanlardayız. Yine aynı anlayış kamu kurumlarını peşkeş çekiyor. Sağlık ve eğitim alanlarının yanısıra bizim de örgütlü olduğumuz PTT’nin 2012 yılında özelleştirilmesi için alt yapı oluşturmaya çalışıyorlar. Biz Haber Sen olarak buna karşı direneceğiz. Bunun en somut örneği de bugünkü eylemdir.

Veli Salgın (BES İzmir Şubesi): Çok güzel birgün. Beklediğimiz gibi gerçekleşti. İzmir her zaman Türkiye’nin aynası olmuştur. Bu tür hareketlilikler halkı da heyecanlandırıyor. Gücümüze güç katıyor.

Talha Baysem (BES İzmir Şubesi): Özlük haklarımız için geldik. Başbakan bekar bir memur olarak benden aile kurup 3 çocuk yapmamı istiyor ama daha borcumu ödeyip askere gidemedim.

Nurhak Kaya (Eğitim Sen Ankara 3 Nolu Şube Yöneticisi): Bu greve hazırlanırken Keçiören’de 120

ve Pursaklar’da 120 okulu taradık, hemen hemen tüm okullarda tarama yaptık. Tabanda bir huzursuzluk var “grev gerekli” diyenler var ama buna rağmen insanların birebir greve katılmaları zor olabiliyor. Keçiören İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü önünde basın açıklaması yaptık. Bu grevimiz uyarı grevi niteliğinde, ses getirmesini umuyoruz. Bizim şubemiz açısından 25 Kasım grevine göre daha iyi bir katılım sağladık.

Arzu Kaymak (Eğitim Sen Ankara 1 Nolu Şube Yöneticisi): 160 okul gezebildik, grev kararı bize geç ulaştı. Temsilcilerle toplantı yaptık, genel

olarak talepler haklı bulunuyor ama greve katılım sağlamakta zorlandık. Emekçilere yönelik bir sindirme politikası var. Bu grevin etkisinin olabileceğini düşünüyorum ama somut bir hak kazanılır mı; net bir şey söyleyemem.

Şeref Özer (İstanbul-hekim):

Türkiye’deki sağlık sisteminin tablosu ortada. Gün geçtikçe daha kötüye gidiyor. Halkın cebinden çıkar paralarla sağlık sistemi sermayeye ve tarikatlara peşkeş çekiliyor. Buna dur diyebilmek için buradayız.

Zeynep (Eğitim Sen üyesi): Okullarımız satılıyor, aidat adı altında velilerden para alınıyor. Okullar özelleştiriliyor, öğretmenlerin sosyal ve ekonomik hakları geriliyor. O yüzden greve geldim.

Sinan (İstanbul - Eğitim Sen üyesi): Kamu emekçileri hem kendi ve hem de halkın haklarını korumak için eylem yapıyor. Bu grev, halkın farketmediği saldırılar için bir uyarı niteliğinde. Vatandaş ne kaybettiğinin farkında değil. Biz işin içinde olduğumuz için farkındayız. Hizmet alamadığı zaman bize dönüp soracak ya da haberlerde dinleyecek. Böylelikle neleri kaybedeceğini öğrenecek.

Orkun (Çapa Tıp Fakültesi öğrencisi): Genel olarak sağık sisteminin problemli olduğunu düşünüyorum.

Öğrencilerle ilgili kısma gelince. Kabaca bir örnek verecek olursam, Anatomi pratiklerinde kadavra başında 50 kişi çalışıyoruz ve hiçbir şekilde hiçbir tıbbi bilgiye ulaşamıyoruz. Sağıkta dönüşüm programının tıp eğitimine etkilerinden biri de kontenjan alt yapılarının düzeltilmeden kontenjanlarının artırılması.

KESK’ten “Teslim olmayacağız!” mitingi

KESK’in baskı, gözetim, tutuklama ve sürgünlere karşı 17 Aralık günü Urfa’da yaptığı "KESK'e dokunma" mitingine binlerce emekçi katıldı.

"KESK'li tutsaklar onurumuzdur!"

Yakın illerden de katılımın olduğu miting için kitle Halepli Bahçe Meydanı’nda bir araya geldi. En önde KESK’lilerin kelepçeli resimlerinin olduğu, "AKP faşizmine karşı direneceğiz!" pankartını açarak Topçular Meydanı’na kadar yüründü. Oldukça canlı olan mitingde yürüyüş boyunca, "Baskılar bizi yıldıramaz!", "KESK'li tutsaklar onurumuzdur!", "İmanın ordusu Kürdistan’dan defol!", "Direne direne kazanacağız!" gibi sloganlar coşkulu bir şekilde haykırıldı.

Miting programı bir dakikalık saygı duruşu ile başladı. Açılış konuşmasını ise SES Urfa Şube Başkanı İsmet Karadağ yaptı. Siyasi ve askeri operasyonlara dikkat çeken konuşmasında Karadağ KESK olarak kuşatılmak istendiklerini fakat asla teslim olmayacaklarını söyledi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Karadağ’ın ardından KESK Genel Başkanı Lami Özgen söz aldı. 130 bin tutuklu ile hapisanelerde cumhuriyet tarihinin en yüksek doluluk oranlarına ulaşıldığını söyleyen Özgen, muhalif ve dinamik unsurların sindirilmek istendiğini vurguladı. Özgen konuşmasını şu sözlerle sürdürdü:

“Bu topraklar kendini ebedi sanan nice zalim, nice Nemrut’lar gördü. Ama tarih defalarca ezeli ve ebedi olanın halkların ve emekçilerin özgürlük ve demokrasi mücadelesi olduğunu kanıtladı. Urfa ve Mezopotamya toprakları Nemrut’lara teslim olmadı, olmayacak. Gerektiğinde balyoz, gerektiğinde grev dalgası olup zulmün kalelerini bir bir yıkacağız. Ne darbelere, ne statükoya ne de AKP faşizmine teslim olmadık, olmayacağız”

Özgen “Özel Yetkili Mahkemeler ve Terörle Mücadele Yasası kaldırılсын” çağrısında bulunarak konuşmasını noktaladı.

Mitinge BDP Urfa Milletvekili İbrahim Binici’nin yanısıra aralarında Eğitim Sen ve SES genel başkanlarının da bulunduğu çok sayıda sendikacı katıldı.

Esnek çalışma saldırısı hız kazanıyor

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik yaptığı açıklamalarla yeni saldırıların mesajını verdi. Plana göre mevcut İş Kanunu'nun 14. Maddesi'ne, çağrı üzerine çalışma, evden çalışma, uzaktan çalışma, iş paylaşımı ve esnek zamanlı çalışmaya yönelik bir hüküm eklenecek. Böylelikle esneklik saldırısında çok önemli bir eşik de dönülmüş olacak.

Türkiye'de esnek çalışmaya ilişkin uygulamalar '80'li yılların sonundan itibaren fiilen başlatıldı. Zaman içerisinde yaygın uygulamalar haline gelen esnek çalışma yöntemleri, AKP hükümeti tarafından 2003 yılında çıkarılan 4857 sayılı iş kanunu ile birlikte yasal bir kılıfa büründürüldü. Bu nedenle çıkarılan iş yasası TİSK ve TUSİAD gibi sermaye örgütleri tarafından sevinçle karşılanmıştı. Ama bu kadarı da yeterli görülmedi. Çünkü sermaye kuralızsızlık ölçüsünde bir esneklik istiyordu.

İş Kanunu'nda yapılmak istenen yeni düzenlemelerle kapitalistler bu taleplerine büyük ölçüde ulaşmış olacak. Çünkü bu yeni düzenlemelerle süresi belirli, kısmi süreli çalışma türlerine uygun iş sözleşmeleri yapabilecekler. Böylece sürekli iş ilişkisi yerine tercih edilen iş ilişkisi sistemi kurulmak isteniyor. Kapitalistlerin elini güçlendirecek olan bu düzenleme ile asıl ve alt işveren ilişkisi yeniden tanımlanacak ve kapitalistlerin ürettiği mal ve hizmetler bölümlere ayrılıp alt işverenlere devredilecektir. 2011 yılı ortası itibarıyla 300 bini aşan taşeron işçi sayısı daha da artacaktır.

AKP hükümetinin hedefi kapitalistlerin istekleri doğrultusunda istihdamın parçalanması, belirsizleştirilmesi ve alabildiğine esnekleştirilmesidir. Emeğin kolektif iş ilişkilerini ve bunlara dayanan sendikalarını zayıflatarak, bireysel iş ilişkilerini öne çıkarmaktır. Bu yasa değişikliği ile geçici iş ilişkisi ve esnek çalışma daha da yaygınlaşacak, işçi ücretlerinin minimize edilmesinin yolu açılacaktır. Zaten var olan geçici, taşeron işçilik artacak, bölgesel asgari ücret uygulamasının zemini güçlenecektir.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik ise bu değişiklikler sayesinde işsizliğin azalacağı iddiasında bulunuyor. Elbette işgücünün sudan ucuz ve "tek kullanımlık" olduğu bir durumda herkes en azından bir günlüğüne işçi olacaktır.

Geçmeden belirtmek gerekir ki TÜİK'in işsizlik düştü yalanının arkasında da benzer bir gerçek vardır. Çünkü TÜİK işçi 3 ay çalışıp, 3 ay sonra işsiz kalsa bile, o işçiyi işsizler ordusu içinde göstermiyor. Bu nedenle işsizlik rakamları düşük çıkıyor.

Bu değişikliğin yapılması durumunda işçilerin daha yoğun ve uzun süreli çalışmasının önü açılacaktır. İşçi patrona tam anlamıyla bağımlı hale gelecek ve patronlar işçiler üzerinde birçok tasarrufta bulunabilecektir. Üretim

aşamasında ve sonrasında patronların işçiler üzerindeki denetimi daha da artacaktır.

Yapılacak düzenleme 9 yıldır AKP hükümeti sayesinde iyice semiren Türk burjuvazisine sürekli artan işsizlikten beslenme olanağı da sağlayacaktır. Esnek çalışma ile birlikte işçilerin çalışma süresi, çalışma biçimi, ücretleri ve çalışma koşulları "piyasa koşulları"na uydurulacaktır. Piyasa koşulları işçilerin sayısının azaltılmasını, ücretlerin düşürülmesini, ya da çalışma sürelerinin yükseltilmesini gerektiriyorsa, kapitalistler hiçbir engele takılmaksızın istediklerini yapabileceklerdir. Böylece kapitalistlerin muhtemel krizler karşısında, işgücünü istediği şekilde çalıştırarak, ücretlerini düşürerek, ya da işçileri istediği zaman işten çıkararak, kendilerini koruyabilmesinin yolu açılacaktır.

Esnek çalışma saldırısı sınıfın dağınıklığının sürdüğü, Türk-İş ve Hak-İş'in AKP'nin arka bahçesi haline geldiği koşullarda gündeme getirilmesi AKP hükümetinin en büyük avantajıdır. Saldırı karşısında boş iddialarda bulunan sendika bürokratlarının çemberini kırarak adımlar atmaktan geçer.

Bunun için kıdem tazminatı ve esnek çalışma gibi saldırılara karşı emekçilerin taleplerini ortaklaştıran, kararlı ve militan mücadele programı etrafında sınıfın en geniş kesimlerini birleştirmeyi hedefleyen zeminler çoğaltılmalıdır.

Elbette bu tür platformların yöneleceği temel alanlar işyerleri ve fabrikalar olmalıdır. İşçi ve emekçi kitlelerin üretim alanları içinde harekete geçirilmesi hedeflenmeli, sendika bürokrasinin oynayacağı uğursuz rolü boşa çıkaracak inisiyatifler ortaya çıkarılmalıdır. Ancak böylesi örgütlülükler yaratılabildiği koşullarda özelde esnek çalışma saldırısı genelde ekonomik sosyal yıkım programları engellenebilir.

AKP döneminde 10 bin işçi öldü

Ölümlü iş kazaları sıralamasında Avrupa birincisi, dünya üçüncüsü olan Türkiye'de 9 yılda 10 bin 297 işçi, iş cinayetine kurban gitti.

İstanbul Bağımsız Milletvekili Levent Tüzel'in Çöllolar Kömür Sahası'nda yaşanan iş cinayetiyle ilgili soru önergesi, iş cinayetlerinin korkunç tablosunun açıklanmasına vesile oldu. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik'in Bakanlık verilerini baz alarak verdiği yanıtı göre AKP'nin iş başına geldiği 2002 yılından bu yana 10 bin 297 işçi, iş kazalarında öldü. Yaklaşık 16 bin işçi de sürekli iş göremez hale geldi.

2002 yılından 2011 yılının Ekim ayına kadar 706 bin 608 iş kazası meydana geldi. Ölümünün 4 bini 2008 yılından bu yana yaşandı. Sadece 2010 yılında ölen işçi sayısı ise yaklaşık 1500. Yine 2010'da 2 bine yakın işçi de iş göremez hale geldi.

2011 yılı verilerine göre, iş kazaları en çok kömür ve linyit madenlerinde ve makine ve teçhizat hariç fabrikasyon metal ürünleri imalatı, ana sanayi ve şantiyelerde yaşandı.

İşçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerini maliyet olarak gören kapitalistler bunları rafa kaldırırken, devletin de neredeyse hergün yaşanan kazalara kayıtsız olduğu bu soruyla teyit edildi. İş Teftiş Kurulu Başkanlığı'nda 16 Ekim 2011 tarihi itibarıyla toplam 901 denetim elemanı bulunuyor. İş sağlığı ve güvenliği yönünden teftiş yapanlar ise, 225'i iş müfettişi ve yetkili iş müfettişi yardımcısı ve 240'ı iş müfettişi yardımcısı olmak üzere toplam 465 kişi.

Avukatlar baroyu bastı

Savunmaya Özgürlük Platformu üyesi avukatlar, 15 Aralık günü İstanbul Barosu'nu bastı. Avukatlar baro yönetiminden, KCK operasyonları kapsamında tutuklanan meslektaşlarına sahip çıkılmasını istedi.

Platform üyeleri, ilk önce İstiklal Caddesi'ndeki İstanbul Barosu önünde bir basın açıklaması yaptı. Avukat Fatma Elveren, tutuklamalar karşısında İstanbul Barosu yönetiminin sessiz kalmasını eleştirerek "Aynı baro yönetimi, Ergenekon soruşturmasında yönetim kurulu kararı ile tutuklamaya itiraz ederken kendi örgütünün mensubu ve meslektaşları için hiçbir girişimde bulunmamıştır" dedi.

Paris Barosu ve Atina Barosu'ndan bile bu operasyonlara karşı tepki geldiğini söyleyen Avukat Elveren, İstanbul Barosu yönetimini, şoven ve ayrımcı politikalarından ve 'devlet avukatlığı'ndan vazgeçmeye ve üyelerine sahip çıkmaya çağırdı.

Açıklamanın ardından baro binasına giren avukatlar, baroya bağlı Orhan Adli Apaydın Salonu'ndaki ruhsat verme törenini basarak protestolarını buraya taşıdı. "Baro uyuma avukatına sahip çık!" sloganı atan avukatlarla törene katılan meslektaşları arasında zaman zaman gerginlik yaşandı. Avukatlar daha sonra salondan ayrıldı. Tepki karşısında şaşkınlığa düşen Baro Başkanı Ümit Kocasakal ise, "Biz her zaman avukata da vatandaşın hakkına hukukuna sahip çıkıyoruz. Ama bunun dışında başka bir şeye sahip çıkmamız isteniyorsa o başka" diyerek ırkçı-şoven bir savunma yaptı.

Esnek çalışma tasarısında neler var?

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik'in yönetiminde hazırlanan ve İş Kanunu'nda değişiklik öngören taslakta planlanan uygulamalar şöyle:

- Esnek zamanlı çalışma

1 günlük çalışma süresi içinde işveren tarafından belirlenen çekirdek zaman dışında işe başlama ve bitirme saatleri işçi tarafından belirlenecek. İşçi çekirdek zamanın dışındaki çalışma süresini, günlük 11 saati aşmamak koşuluyla kullanabilecek. Haftalık çalışma süresini haftanın ilk 4 günü dolduran işçi, 5. gün tam gün süreyle izin kullanabilecek.

- **Çağrı üzerine çalışma:** İşçi, kendisine ihtiyaç duyulursa iş görecektir. Kısmi süreli bir iş sözleşmesi imzalanacak. Taraflar, hafta, ay veya yıl gibi bir zaman dilimi içinde işçinin ne kadar süreyle çalışacağını belirlemezse, haftalık çalışma süresi 20 saat olarak kararlaştırılmış sayılacak.

- **Uzaktan çalışma:** İşçi, mal ve hizmet üretmek için işletme merkezi dışında çalışacak. Bu yöntemde haberleşme ve bilgisayar sistemleri kullanılacak ve işyerine bağımlılık olmayacak. İşyeriyle iletişim kurulacak saatler ve ücretleri sözleşmede yer alacak

Maltepe Belediyesi’de direniş!

Maltepe Belediyesi’ndeki işten atma saldırısına karşı 21 Aralık günü direniş başladı. İşten atılan taşeron işçisi Alper Ekici’ye sahip çıkan işçiler belediye önüne direniş çadırı kurdu.

Maltepe Belediyesi’nde çalışan taşeron işçilerin örgütlü mücadelelerini kıramayan belediye yönetimi sürgünlerin eylemlerle karşılanması sonrasında geri çekilmişti. Aradan bir hafta geçmeden işyeri komitesinden Alper Ekici’yi işten atarak saldırganlığını tırmandırdı. İşçiler üzerinde yoğun bir baskı kuran belediye yönetimi eylemi engellemek için polisle işbirliği yaptı. Eyleme katılımı engellemek için amirler ve belediye müdürleri tehditler savururken, işçilerin eyleme katılımını engellemek için polis şantiyede giriş ve çıkışları tuttu.

Direniş kararlılığı

İşten çıkarılan Ekici ise direniş kararlılığını yapılan basın açıklaması ile ilan etti. Ekici aldıkları ücretle geçinemediklerini belirtirken, bununla beraber mesai ücretinden, kıdem ve ihbar tazminatından, senelik izin ve sosyal yardımlardan yoksun bırakıldıklarını dile getirdi.

Her yıl sonunda işten çıkarılma kaygısıyla karşı karşıya kaldıklarını, iş güvencesi olmadan adeta birer köle gibi çalıştırıldıklarını sözlerine ekledi. Ekici açıklamaya şöyle devam etti: Topu taca atan Belediye Başkanı ve yetkililer taşeron şirketleri adres gösteriyorlar. ‘Biz ihaleyi taşeron şirkete verdik’ diyerek kendilerini bu işten sıyırmaya çalışmaktadırlar. Bundan sonra her işten atılan işçi arkadaşımız da burada, direniş çadırında yerini alacaktır. Arkadaşlar, bu

gün burada yürüttüğümüz bu haklı ve meşru mücadeleden dolayı işten ilk atılan arkadaşınız olarak direniş önlüğünü giyiyorum.”

Bu direnişin Maltepe Belediyesi’nde çalışan bütün taşeron işçilerinin direnişi olduğunu söyleyen Ekici bunun son derece onurlu bir tutum olduğunu vurguladı.

Basın açıklamasının sonunda Maltepe Belediyesi’nin senfoni orkestrası ile ilgili yolsuzluk davasına atıfta bulunan işçiler, ‘Maltepe Belediyesi Taşeron İşçileri Senfoni Orkestrası’ olarak tenekeler ve tencere kapaklarıyla ritim tuttular.

Eylemde “Mustafa Zengin, işçiler fakir!”, “Direne direne kazanacağız!”, “Alper Ekici yalnız değildir!”, “Yaşasın sınıf dayanışması!” sloganları sıklıkla atıldı.

Grevi selamladılar

21 Aralık grevi için belediye önünde bekleyen Tüm Bel-Sen üyeleri de eyleme destek verdiler. Yapılan konuşmalarla grev ve toplu sözleşme haklarını isteyen kamu emekçilerinin grevi selamlandı.

Baskıya rağmen...

Basın açıklaması sonrasında belediyenin ön tarafındaki alana geçilerek beklenmeye başlandı. Bu alana pankartlar asılarak direniş başlatıldı. Taşeron belediye işçileri tüm engellemelere karşın eylem alanına gelerek işten atılan arkadaşlarını yalnız bırakmayacaklarını gösterdi. Sabah saatlerinde servislerin engellenmesi dolayısıyla gelemeyen bir grup işçi eylem sırasında alana geldi.

Kızıl Bayrak / Maltepe

“Bu tüm taşeron işçilerin davasıdır”

27 yıl hapis istemiyle Dev Sağlık-İş üyesi taşeron işçileri hakkında açılan davanın ilk duruşması 16 Aralık’ta Adana 1. Ağır Ceza Mahkemesi’nde görüldü.

Adana’daki Çukurova Üniversitesi Balcalı Tıp Fakültesi Hastanesi’nde 22 Ağustos 2011 tarihinde Rektörlük tarafından yapılmaya çalışılan yasadışı ihaleyi engellemeye çalışan Dev Sağlık-İş üyesi 27 işçi darp edilerek gözaltına alınmış, ardından işçiler hakkında “ihaleye fesat karıştırmak” suçlamasıyla 27 yıl hapis istemi ile dava açılmıştı.

İşçilere destek

Türkiye’nin farklı illerinden gelen Dev Sağlık-İş üyeleri, SES ve TTB yöneticileri, DİSK’e bağlı sendikaların Adana şubeleri ve Halkevleri gerçekleştirdikleri eylemle işçilere sahip çıktı. Atatürk Parkı’nda toplanan yaklaşık bin kişi, “Taşeron karşı mücadele yargılanamaz” pankartıyla Adana Adliyesi’ne kadar yaklaşık bir kilometre yürüdü.

Dev Sağlık-İş Genel Başkanı **Arzu Çerkezoğlu** bir konuşma yaparak Adanalı işçilerin davasının tüm taşeron işçilerin davası olduğunu söyledi. TTB Başkanı Dr. **Eriş Bilaloğlu** ise bu gibi davalarla emekçilerin korkutulmaya çalışıldığını fakat kendilerinin korkuların üzerine gideceğini belirtti. SES Adana Şube Başkanı **Muzaffer Yüksel** de taşeron sağlık emekçilerinin davasının kendi davaları olduğunu söyledi. Ayrıca, eyleme **Samsun**’dan gelen bir taşeron sağlık emekçisi de konuşma yaparak mücadeleye devam edeceklerini vurguladı.

Eylemin ardından, yargılanan işçiler alkışlar ve sloganlarla duruşma salonuna uğurlandı.

Mahkeme süresince taşeron sağlık emekçileri ve kurum temsilcileri adliye önünde bekledi. Mahkeme heyeti duruşmayı 12 Mart tarihine erteledi.

Kızıl Bayrak / Adana

Bursa’da bir yılda 136 işçi hayatını kaybetti

Bursa Ticaret ve Sanayi Odası (BTSO) “İş Sağlığı ve Güvenliği Mevzuatında Risk değerlendirilmesi ve Sektörel Uygulamalar” konulu bilgilendirme toplantısı düzenledi. Kapitalistlerin düzenlediği bu toplantıda çarpıcı istatistikler verildi. Buna göre 2011 yılı içinde Bursa’da yaşanan iş cinayetleri sonucu 136 işçi hayatını kaybetti, 142 işçi de sakat kaldı.

Toplantıda Oyak Renault, Coats İplik ve Coşkunöz AŞ’nin “iş güvenliği uzmanları” sunumlar yaptı.

Burada Uluslararası Çalışma Örgütü’nün (ILO) tespitlerine göre dünyada her üç dakikada bir işçi, iş kazası veya meslek hastalığından dolayı hayatını kaybettiği bilgisi verildi. Her yıl dünyada ortalama 110 milyon işçi iş kazası geçirip meslek hastalığına yakalanırken, bunlardan 180 bini yaşamını yitiriliyor. 2011 yılı içinde Bursa’da yaşanan iş cinayetleri sonucu ise 136 işçi hayatını kaybetti, 142 işçi de sakat kaldı.

Trexta’da mücadele sürece

Çerkezköy Organize Sanayi Bölgesi’nde kurulu olan **Trexta TR Deri**’de Ağustos ayından bu yana örgütlenme mücadelesi yürüten Deri-İş Sendikası 15 Aralık günü Çerkezköy Kapaklı’da bulunan Petrol-İş Sendikası Lokali’nde basın toplantısı düzenledi.

Basın toplantısına Deri-İş Sendikası yöneticileri ve örgütlenme sürecinde Trexta’dan atılan işçiler katıldı.

Toplantıda ilk sözü alan **Deri-İş Sendikası Uzmanı Eren Korkmaz**, sürece dair bilgilendirmede bulundu. Trexta’nın Çerkezköy ve Kırac olmak üzere 2 fabrikasında yaklaşık 800 kişinin çalıştığı bilgisini veren Korkmaz, bu firmanın Türkiye’nin en büyük 1000 ihracatçısı arasında yer aldığını belirtti. Korkmaz, Trexta’nın kurlarsız bir şekilde işçileri sömürdüğünü söyledi. Trexta’da maaşların düzenli ödenmediğini ve işçilerin büyük çoğunluğunun asgari ücret aldığını söyleyen Deri-İş uzmanı, işçilerin kıdem ve ihbar tazminatlarının da gsp edildiğini sözlerine ekledi.

Örgütlenme sürecinin başlamasıyla birlikte patron çalışma koşullarında bazı değişiklikler yapsa da bunun kalıcı hale gelmesinin toplu sözleşmeli düzene geçilmesiyle sağlanacağını vurgulayan Korkmaz, mücadelenin uluslararası ayağını da örmeye başladıklarını söyledi.

Trexta’da işten atılan kadın işçilerden **Gülcan Bilim** ve **Esma Tuna** da toplantıda söz alan fabrikadaki kölece çalışma koşullarına ve baskılara dikkat çektiler.

Bölgenin kendi özgünlüklerinden dolayı ilk olarak basın toplantısı yapmayı tercih ettiklerini söyleyen Deri-İş yöneticileri bu toplantının aynı zamanda bir uyarı olarak anlaşılması gerektiğinin altını çizdiler. Toplantıda son olarak söz alan Deri-İş Sendikası Genel Teşkilatlandırma Sekreteri **Hasan Uluşan**, eğer olumlu bir gelişme olmazsa bir sonraki etkinliklerinin sokakta, fabrikanın önünde olacağını söyledi.

Kızıl Bayrak / Trakya

Bütçe: Sermayeye yağma ve talan, emekçiye yıkım!

Maliye Bakanı Mehmet Şimşek, bütçenin Ocak-Kasım döneminde 439 milyon lira fazla verdiğini belirterek bunu övünç konusu yaptı. Öyle ya her zaman açıkları ile gündeme gelen bütçe, bakanın ifadeleriyle “28 yıllık süreçte 2006 yılı ile birlikte ikinci kez, yılın ilk 11 ayında kümülatif bazda bütçe fazlası” elde etmiştir. Arkasından ise bu hesap “ekonomi iyi gidiyor, biraz daha dayanın, ülke refaha çıkıyor” gibi aldatmacalara dayanak yapıyor.

Oysa çizilen bu pembe tablo kocaman bir yalandır. Bu yalanı göstermek için o çok övünülen bütçenin nasıl fazlalık verdiğine bir bakalım. Bakanın belirttiğine göre, Ocak-Kasım döneminde vergi gelirleri bir önceki yılın aynı dönemine göre yüzde 21.6 oranında artarak 234.1 milyar liraya ulaşmış, faiz hariç bütçe giderleri ise yüzde 10.5 oranında artarak 231.3 milyar lira olmuştur. Bütçede gelir artışının kaynağının önemli bir kısmı vergilerdir. Bu vergiler de emekçilerden elde edilir. Sermaye sınıfı çoğu durumda olduğu gibi vergi indirimleriyle, vergi borçlarının silinmesiyle bu “görevden” muaf tutulmuştur. Öyle ki, en çok vergiyi üretilen toplam değerden en az pay alan işçi ve emekçiler ödemektedirler. KDV, ÖTV gibi dolaylı vergiler gelir durumuna bakılmadan herkesten eşit oranda kesildiği için asgari ücretlinin ödediği vergi tutarı, geliri milyarlara ölçülen kapitalistinkiyle aynı olmaktadır. Yani sermayenin ödediği vergi devede kulaktır. Devlet ise uyguladığı politikalarla bu eşitsizliği derinleştirmektedir. Örneğin sermayenin kârı üzerinden alınan Kurumlar Vergisi bu yıl yüzde 8 artarken toplumun diğer kesimlerinin yediklerinden içtiklerinden alınan ÖTV yüzde 31,6 oranında artmıştır.

Diğer yandan devlet emekçilerden çaldıklarıyla gelirlerini sağlarken, emekçilere yönelik harcamalarını ise sürekli kısımaktadır. Eğitimden, sağlıktan ve diğer sosyal hizmetler alanından devlet elini eteğini çekmektedir. O çok övünülen bütçede Ocak-Kasım döneminde harcanan 272.3 milyar TL’den “hane halkı transferinin payı %0.7, öğrenci bursları %0.4, nüfusun yüzde 26’sının geçimini sağladığı tarıma bütçeden destek %2, Çocuk Esirgeme’ye bütçeden %0.7 ayrılarak bütçenin giderleri azaltılmıştır. Bunun yanında asgari ücret net 659 TL, 65 yaş üstü muhtaç yaşlıların aylığı 110 TL’den ibarettir.* Bunların yanı sıra sağlıkta da tasarruf yapılmakta, örneğin yeşil kart uygulaması kaldırılmaktadır. Sağlıkta katkı payı adı altında ödenen miktarlar giderek artmaktadır. Aynı şekilde eğitime bütçeden daha az kaynak ayrılarak okulların giderleri velilere yüklenilmekte, bağış adı altında toplanan paralarla okullar birer ticarethaneye dönüştürülmektedir.

Örnekler çoğaltılabilir. Ancak gerçek şu ki, bütçe fazlalığı işçi ve emekçilerin soyulması ve insanca yaşam koşullarının giderek azaltılması pahasına gerçekleştirilmektedir. Bundan dolayı bu bütçe hiçbir sosyal yararı olmayan, tamamen sermayenin ihtiyaçlarına göre hazırlanmış bir bütçedir.

Hatırlanırsa zamanında bütçe açıklarından yakınanlar, bunun soysal devlet uygulaması sonucu olduğunu ifade ederek, neo-liberal politikaların yaşama geçmesi için bahane yaratıyorlardı. Sermayenin yağma ve talan politikaları için bundan iyi kılıf da olamazdı. Sermaye devleti, IMF- DB direktifleri doğrultusunda yürüttüğü, özelleştirmelerin artması, işçi ve emekçilerin haklarının gaspı, kurlsız ve esnek çalışma rejimlerinin dayatılması gibi saldırıları ile geçmişin kazanılmış tüm haklarından herhangi bir sosyal kırıntı dahi bırakmak

istemiyor. Aslında geline süreçte bunda ne kadar “başarılı” oldukları ortadadır. İşte o çok övünülen bütçe fazlalığı işçi ve emekçiden çalınanlar sonucu elde edilmiştir. Bütçe fazlalığı neo-liberal yıkım politikalarıdır, sosyal hakların budanmasıdır. Sermaye sınıfının hizmetindeki AKP hükümetinin bakanları başarıları ile ne kadar övünseler azdır!

Ayrıca bütçeden eğitim, sağlık ve sosyal harcamalar kesiliyorken, savunma adı altında savaş bütçesi ise giderek büyümektedir. Bu yıl kirli savaşa 20 milyar dolarlık bir bütçeyle devam edilmektedir. Yeni silah, savaş uçakları ve helikopterlerin alımı, yapılmasına başlanmış 127 yeni askeri karakol ile özel ordu projeleri bu bütçenin aynı zamanda bir savaş bütçesi olduğunu da göstermektedir.

Kapitalist bir düzende devletin bütçesinin de kapitalistlerin çıkarına göre olacağı açıktır. “Aynı gemideyiz” masalları okuyan egemenler, gerçekte o geminin en lüks odalarında bunu söylemekte. Bundan dolayıdır ki, Türkiye’de en fakirden en zengine yüzde 10’luk dilimler incelendiğinde en fakir kesimin milli gelirden aldığı pay sadece yüzde 2.1 iken, en zengin kesimin aldığı pay yüzde 32.2’dir. Büyük çoğunluk insanca bir yaşamın temel gereksinimlerinden yoksun açlık ve sefaletle boğuşurken, bir avuç asalak burjuva lüks içinde yaşamaktadır.**

İşçi ve emekçiler insanca yaşam koşulları için yürütecekleri dışı dış mücadeleyle bu düzeni değiştirebilirler. Bu nedenle bütçe tartışmaları sırasında işçi sınıfının çıkarları doğrultusunda “**Savaşa değil emekçiye, eğitime ve sağlığa bütçe**”, “**İnsanca yaşamaya yeten vergiden muaf asgari ücret**”, “**Tüm dolaylı vergiler kaldırılmalı, artan oranlı gelir ve servet vergisi!**” gibi taleplerle taraf olunmalı, örgütlü mücadele büyütülmelidir.

Ancak bu hiçbir zaman yeterli değildir. İşçi sınıfının kesin kurtuluşu kapitalist düzenin yıkılması, yerine sosyalist işçi-emekçi cumhuriyetinin kurulmasıyla mümkündür. Çünkü bir avuç azınlığın el koyduğu zenginlikler ancak sosyalist bir düzende eşitçe ve kardeşçe bölüşülür.

*Mustafa Sönmez Cumhuriyet / 19.12.11

** Güngör Uras, Milliyet / 19.12.11
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://frantey.org

Kartal’da asgari ücret eylemi

15 Aralık akşamı Kartal Meydanı’nda toplanan Dev Sağlık-İş üyeleri, AKP Kartal İlçe Başkanlığı’na yürüdü. Basın açıklamasını Dev Sağlık-İş yönetim kurulu üyesi Funda Keleş yaptı.

Keleş, Asgari Ücret Tespit Komisyonu’nun ikinci toplantısını yaptığını söyledi. Birçok temel ihtiyaç kaleminde yüzde 40’a varan zamların yapıldığını hatırlatarak hükümetin asgari ücrete 18 lira zam yapmak istediğini belirtti. Bunun yoksulluk anlamına geldiğini sözlerine ekledi.

Açıklamanın ardından Balcalı Devlet Hastanesi’nde usulsüz ihaleye karşı çıktıkları için 27 yıla yargılanan sağlık emekçilerinin duruşmasına destek için Adana’ya gidenler uğurlandı.

Yürüyüşe Genel-İş Sendikası Anadolu Yakası Şube Başkanı Veysel Demir, Limter-İş Sendikası, Halkevleri, TKP, ESP, PSAKD destek verdi.

Kayseri’de asgari ücret çalışmaları

Asgari Ücret Tespit Komisyonu, 2012 yılı asgari ücret zam oranını belirlemek üzere ikinci toplantısını yaparken, Kayseri İşçi Birliği sefalet ücreti dayatmasına karşı çalışmalarını yürütüyor.

Kayseri İşçi Birliği’nin başlattığı “**İnsanca yaşamaya yetecek asgari ücret istiyorum**” talepli imza kampanyasına, daha şimdiden yüzlerce işçi destek verdi. Organize sanayi bölgeleri ve ayrıca önemli servis güzergahları olan Eskişehir Bağları, Belsin ve Argıcık semtlerinde yürütülen imza kampanyasına işçilerin yoğun ilgisi dikkat çekiyor. Kayseri İşçi Birliği bir yandan da işçileri 25 Aralık’ta düzenlenecek basın açıklamasına davet ediyor.

Kızıl Bayrak / Ankara

Son toplantı 29 Aralık’ta

Asgari Ücret Tespit Komisyonu yeni yılda geçerli olacak asgari ücreti belirlemek üzere üçüncü toplantısını gerçekleştirdi. Sermaye adına TISK ve işçileri temsilen de Türk-İş’in katıldığı toplantı, Türk-İş’in ev sahipliğinde düzenlendi.

Toplantıda TÜİK’in belirlediği asgari ücret rakamları masaya yatırıldı. Kasım 2011 ayı sonuçlarına göre; dört kişilik bir ailenin sağlıklı, dengeli ve yeterli beslenebilmesi için yapması gereken gıda harcaması tutarı (açlık sınırı) 926,58 liraya yükselirken, TÜİK, Kasım ayı itibarıyla bir asgari ücretlinin net 971 lira maaş alması gerektiğini hesapladı. TÜİK’in bu rakamına göre, asgari ücretin yüzde 47.5’lik bir oranla 372 lira artması gerekiyor.

Ancak işçileri değil de kapitalistleri önemseyen hükümetin bu oranı kabul etmeyeceği aşikar. Hükümetin ekonomik programına da koyduğu artış hedefi yüzde 3 artı 3 olarak masada.

Sermaye ise, 658 lira 95 kuruş olan mevcut asgari ücrete ilk 6 ay için yüzde 3, ikinci altı 6 ay için ise yüzde 2.2 zam yapılmasını teklif etti.

Asgari ücretin haftaya belli olması bekleniyor. Son toplantı 29 Aralık’ta Çalışma Bakanlığı’nda yapılacak.

Birleşik Metal-İş Merkez Genel Kurulu gerçekleşti...

Kaba tutarsızlıklar, devrimci eleştiriye tahammülsüzlük!

Birleşik Metal İşçileri Sendikası Merkez Genel Kurulu 16-17-18 Aralık tarihlerinde İstanbul Kartal'da bulunan Titanic Otel'de gerçekleştirildi. Genel kurula devrimci eleştiriye tahammülsüzlük ve devrimci işçilerin hedef gösterilmesi damga vurdu.

Genel kurulda 1. gün: Devrimci eleştiriye tahammülsüzlük!

Genel kurulun ilk gününde genel başkan ile yabancı ve yerli konuklar konuştular. Saadet Partisi gibi düzen partilerinin temsilcilerinin uzun demagojik konuşmalar yaptığı genel kurulda, en son sırada söz verilen Metal İşçileri Birliği temsilcisinin konuşmasına kaba müdahalelerde bulunuldu. Muhalefetsiz girilen genel kurulda devrimci metal işçilerinin eleştirilerine tahammül gösterilmedi. Bu da gün boyunca sendikal demokrasi ve DİSK'in değerleri adına edilen onca sözün lafta kaldığını gösterdi.

DİSK'in ve metal işçilerinin mücadele tarihi anlatılarak açılan ilk gün programı, devrimci işçilerin konuşmasına yapılan kaba müdahaleyle sona erdi. Bu da Birleşik Metal yönetimi adına ilk günün sonuna konulmuş bir kara nokta oldu.

Genel kurul programında ilk önce "Yitirdiklerimizi Anma" ve "Emekçi Elleri" adlı kısa film gösterimleri gerçekleştirildi. İşçi önderlerinin anıldığı gösterimler ilgiyle izlendi.

Ruhi Su Dostlar Korosu'nun sunduğu müzik dinletisiyle devam eden programda 1 Mayıs ve Enternasyonal Marşı salonu dolduran yüzlerce kişi tarafından ayakta söylendi. Ardından metal işçilerinin Maden-İş ve Otomobil-İş'e uzanan 65 yıllık mücadele geleneğinin anlatıldığı "Bugün dünün yarınıdır" başlıklı sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi.

Türkiye'den DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün, DİSK Örgütlenme Daire Başkanı ve Nakliyat-İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu, Genel-İş Genel Başkanı Erol Ekici, Petrol-İş Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın, Tek Gıda-İş Genel Başkanı Mustafa Türkel, Deri-İş Genel Başkanı Musa Servi, Sosyal-İş Genel Başkanı Metin Ebetürk, Limter-İş Genel Başkanı Kamber Saygılı, Birleşik Metal-İş'in eski yöneticileri, aydınlar ve yazarlar, gazeteciler, DİSK Eski Genel Başkanı Kemal Türkler'in eşi Sebahat Türkler, DİSK/Tekstil Genel Başkanı Rıdvan Budak genel kurulda yer aldı.

Genel kurula uluslararası konuk olarak Uluslararası Metal İşçileri Federsyonu (IMF) Genel Sekreteri Fernando Lopez, Avrupa Metal İşçileri Federasyonu (EMF) Genel Sekreter Yardımcısı Eckelmann Ulrich, Macaristan VASAS'tan Bela Balogh, IG Metal Uluslar arası İlişkiler Sorumlusu Hüseyin Aydın, Belçika ACV-CSC METEA'dan Walter Cnop, Fransa FIM-CISL'den Gianni Alioti, yine Fransa FGMM-CFBT'den Blandine Landas, Hollanda FNV'den Feride Kayıkçı, yine Hollanda TIE'den Marten van den Berge, Kosova SPMK'dan Hasan Abazi, İspanya CCOO'dan Felipe Lopez, KKTC'den KTAMS Genel Sekreteri İbrahim Gencel İtalya FIOM-CGIL'den Sabina Petrucci katıldı.

Program, "Dünyada Türkiye'de ekonomik durum ve sendikal hareket" başlıklı konferansla devam etti. Konferansın sunumunu Kocaeli Üniversitesi Öğretim Üyesi ve Birgün yazarı Aziz Çelik, yaptı.

Ardından konuşan Prof. Dr. Erinc Yeldan ise,

tarihsel bilgiler ışığında Türkiye işçi sınıfının dünya işçi sınıfı içerisindeki yerini anlattı.

Uluslararası Metal İşçileri Federasyonu (IMF) Genel Sekreteri **Fernando Lopez**, işçi sınıfının dünyayı değiştirme gücüne sahip olduğunu, fakat bunun için güçlü sendikalara ve örgütlere ihtiyacı olduğunu belirterek dayanışma karşısında duyduğu mutluluğu ifade etti.

Konferansın ardından ise emek mücadelesine kendi cephelerinden sundukları katkılardan dolayı konuşmacılara, sanatçılara, basına, direnişçi işçilere ve sendikanın son 4 yıllık sürecinde en fazla örgütlenen Birleşik Metal-İş Sendikası İzmir şubesine plaketler verildi.

Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu süreçleri değerlendirerek "Değişimin öznesi olmak zorundayız" dedi.

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün Türkiye işçi sınıfının ağır sorunlarla boğuştuğunu belirterek yapılacak şeyin mücadeleyi yükseltmek olduğunu söyledi.

Avrupa Metal İşçileri Federasyonu temsilcisi **Ulrike Eckelmann** "Aramızdaki işbirliğini güçlendirmeliyiz. İşçiler olarak demokratik politik ve sosyal haklarımızı birlikte elde edeceğiz." dedi.

Ardından kürsü DİSK Eski Genel Başkanı ve CHP İstanbul Milletvekili Süleyman Çelebi'ye bırakıldı. Çelebi'nin ardından sırasıyla Uluslararası Kimya Enerji, Maden İşçileri Federasyonu (ICEM) Genel Sekreter Yardımcısı **Kemal Özkan**, İtalya FIOM-CGIL'dan **Sabina Petrucci**, İstanbul Bağımsız Milletvekili Abdullah **Levent Tüzel**, DİP Genel Başkanı **Sungur Savran**, Almanya IG Metal'den **Hüseyin Aydın**, TKP adına **Mete Yavuzkan**, Macaristan'dan **Bela Balogh**, Dev Sağlık-İş yöneticisi **Tufan Sertek**, Kuzey Kıbrıs KTAMS'tan **İbrahim Gencal**, Kuzey Kıbrıs Dev-İş'ten **Hasan Felek** konuştu.

Konuk konuşmaları bölümünde son sözü **Metal İşçileri Birliği** adına aynı zamanda Birleşik Metal'in de üyesi olan Penta işçisi Özlem Kalaycı aldı. MİB temsilcisi konuşmasına metal işçilerinin mücadele tarihini hatırlatarak ve bu tarihte yer tutan işçileri ve

devrimcileri selamlayarak başladı. Marx'ın 11.'i tezini hatırlatarak dünyanın bugünkü gidişatını değiştirecek olanın işçiler olduğunu söyledi. İşçi sınıfının bugün karşılaştığı saldırılara ve özellikle Ortadoğu'ya yönelik olarak planlanan emperyalist savaflara değinerek bunların gerçek amacını teşhir etti. Tüm bunlar karşısında kavgayı yükseltenlerin karşı karşıya kaldığı devlet terörüne de değinerek işçi sınıfının öncüsüz bırakılmaya çalışıldığını ifade etti.

Genel kurullarda sadece yönetimin belirlenmeyeceğini, mücadele hattının da belirleneceğini hatırlatarak bugün bu açıdan olumlu bir tablodan bahsedilemeyeceğini söyledi. Birleşik Metal'e egemen olan bürokratik anlayışın sınıf sendikacılığının sadece kağıt üzerinde kaldığını dile getirdi. Gerçekte ücret sendikacılığı yapıldığını söyledi. Sınıf sendikacılığının ne demek olduğunu anlatarak işçi sınıfının birleşik mücadelesine, sınıfın tabandan örgütlenmesine vurgu yaparak yalnız bu sayede sendikanın ayağa kaldırılabilmesine değindi.

Bu perspektifle hazırlanan önerilerini aktaran MİB temsilcisinin konuşmasına divan tarafından sıklıkla müdahale edildi. Sermaye partilerinin rahatça uzun uzun konuştuğu kürsüden yaptığı öneriler için sendikanın iç işlerine karışılmayacağını belirten ve "genel kurul karşısında haddinizi bilin" diyen divan başkanı konuşmanın bitirilmesini söyledi. Serdaroğlu ve Celalettin Aykanat'ın divanı doğrudan yönlendirmesiyle yapılan bu müdahalenin ardından MİB temsilcisi, sermaye partilerinin konuştuğu kürsünün gerçek sahibi olduğunu belirterek devrimci sınıf mücadelesinin bayrağını yükseltme çağrısı yaptı. Konuşmasını bitiren temsilci, salondan "Yaşasın işçilerin birliği!" sloganıyla karşılandı.

2. gün: Tahammülsüzlük sürdü, devrimci işçiler hedef gösterildi!

Çalışma ve hesap raporlarının okunmasına ilişkin verilen önergelerin kabul edilmesinden sonra delege konuşmaları başladı.

Kocaeli Şube Sekreteri **Talat Çelik**, DİSK'in mücadele geleneğine değinerek başladığı konuşmasında

sendika genel kurullarının geride kalan dönemin muhasebesini yapmak, ileri sürece ilişkin hedefleri belirlemek açısından taşıdığı öneme vurgu yaptı.

Gebze Şube'ye bağlı Yücel Boru'dan **Dilek Başbüyük** de grevlerin “yasadışı” olarak nitelendirilmesinin bu hakka vurulmuş bir kelepçe olduğunu söyledi.

İstanbul 2 No'lu Şube'ye bağlı Ejot Tezmacı İşyeri Baştemsilcisi **Erdoğan Özdemir** ise sendikanın MESS sürecindeki pratiğini eleştirdi.

Kırşehir'de bulunan ve Anadolu Şube'ye bağlı Çemaş işyerinden katılan **Murat Dalgacı**, bir grev fonu oluşturmaya önerdi.

Gebze'de kurulu Makine Takım işyerinden **Bülent Yılmaz** sözleşme döneminde genel merkez başkanlarının fabrikaları ziyaret ettiğini, greve çıkılırsa genel merkezin maddi desteğinin olmayacağını söylediğini ve bunların yanında fabrikanın krizden çok etkilendiği söylentilerinin oylamada “greve hayır” sonucu çıkmasında belirleyici olduğunu söyledi.

1 Nolu Şube'den **Binnur Aslan** öneri olarak “kadının beyanı esastır” ilkesinin tüzüğe geçirilmesini sundu.

Gebze Şube'den **Ali Gündüz**, geçen dönem kazanılan başarının ne kadar kalıcı olduğunun bu süreçte belli olacağını belirtti.

İzmir Şube'den **Evren Aktürk** de konuşmasında mücadeleyi yükseltme çağrısı yaptı. Ardından söz alan **Bursa delegesi** ve Asil Çelik işçisi Ali Ergin kürsüye çıkmasının amacının Bursa Şube Başkanı Ayhan Ekinci ve Bursa'dan merkeze giden Selçuk Göktaş'ı alkışlatmak olduğunu söyledi.

2 Nolu Şube'den katılan **İlker Tetik** ise AKP hükümetinin izlediği neo-liberal politikaları anlattı.

İzmir Şube'den katılan bir delege, sendikaların asli görevinin örgütlenme olduğunu ve Birleşik Metal'in son dönemde bunu başarı ile yaptığını söyledi.

Gebze'de kurulu Makine Takım Baştemsilcisi **Fehmi Elmacı** iç örgütlülük konusuna vurgu yaptı.

Eskişehir'deki Renta İşyerinin Baştemsilcisi **İsa Akın** öümüzdeki toplu sözleşme sürecine tabana yayılarak hazırlanmak zorunda olduklarının altını çizdi.

İzmir Şube'den katılan **Şinasi Atıcı**, “Her şeyden önce sağlam bir işçi sınıfına sahip olunmalı” dedi.

1 Nolu Şube'den katılan **Hüseyin Turan** sendikadaki hakim anlayışı ve yöneticileri eleştiren bir konuşma yaptı. Konuşmasına divan tarafından sıklıkla müdahale edilen Turan, oturumun sonunda MİB temsilcisine yönelik gerici tutumu hatırlatarak “Saadet Partisi'ni bu kürsüden bir saat boyunca konuşturuyorsunuz. Ama bir işçi kardeşime 5 dakika konuşmasını söylüyorsunuz ve konuşmasına da müdahale ediyorsunuz. Sözlerim bitene kadar kürsüden inmeyeceğim” dedi.

İzmir Şube Başkanı **Ali Çeltik**'in yaptığı konuşmanın ardından ikinci oturuma geçildi. Bursa Şube'den **İsmail Kocaman** işçi sınıfına dönük saldırılara değindi.

Anadolu Şube'den **Salih Çiçek**, geçen TİS dönemi için yapılan eleştirileri haksız bulduğunu söyledi.

Gebze Şube'den **Necmettin Aydın** sendikanın son dönemde işçi sınıfına verdiği en büyük hizmetin 1 Mayıs'ın kazanılması olduğunu söyledi.

İstanbul 2 Nolu Şube'den **Murat Özden**, eksiklikler olsa da iyi bir mücadele sergilendiğini düşündüğünü ifade etti.

Gebze Şube'den **Zülfü Erdoğan**, geçen TİS sürecini değerlendirdi ve öümüzdeki dönemin TİS sürecine işaret ederek “bizi zor bir süreç bekliyor” dedi.

İstanbul 1 Nolu Şube'den **Adem Yalçın**, geçen dönemde “greve hayır” olarak çıkan sonuçların sorumlularının şube yöneticileri ve temsilcileri olduğunu söyledi.

Kocaeli Şube Başkanı **Hami Baltacı** sendikanın yaşadığı sorunlara dair dişe dokunur tek bir söz etmezken, konuşmasında Metal İşçileri Birliği'ni hedef

18 Aralık 2011

aldı. MİB'in sorumluluk almaktan kaçtığını ama eleştiri yaptığını iddia ederek “Haddinizi bilin” dedi. Hami Baltacı parmağını MİB'lilerin bulunduğu tarafa doğru çevirerek provokatif bir seslenişte de bulundu. Baltacı'nın konuşması salonda gerginlik yarattı. Bu sırada bile Baltacı kürsüden “Toplum mühendislerinin müdahale etme hakkı yok. Müdahale eden parmakları kırarız” şeklinde tehditkar sözler sarfetmekten geri durmadı. MİB'i salondaki delegeler karşısında hedef haline getirmeye çalıştı.

Bursa Şube Başkanı **Ayhan Ekinci**, bu sendikanın örgütlülüğe ve militan kadrolara ihtiyacı olduğunu belirtti.

İstanbul 2 Nolu Şube Başkanı **Yılmaz Bayram** da sınıf dostları ile birlikte mücadele etmeleri gerektiğini belirterek konuşmasına başladı. Eleştirilere tahammül edilmesi gerektiğini söyleyen Bayram, delegelere seslenerek sendikanın kiminle yol yürüdüğüne dikkat etmesi gerektiğini söyledi. Şube başkanı, genel kurul kürsüsünden Saadet Partisi Genel Başkanı Mustafa Kamalak'a söz verilmesini eleştirdi. Bu dönem şube olarak örgütlenme yapamadıklarının özeleştirisini verdi.

Anadolu Şube Başkanı **Seyfettin Gülelgül**, işçi sınıfının siyasallaşması ve öz iktidarını kurması gerektiğini söyledi.

Son sözü ise Gebze Şube Başkanı **Erdoğan Özer** aldı. Uzun bir konuşma yapan Özer, “Bütünleşmeye ihtiyaç var” diyerek sözlerini toparladı.

Delege konuşmalarının ardından Merkez Denetleme Kurulu Raporu ve Merkez Disiplin Kurulu Raporu oy birliği ile onaylandı.

Kurulların ibrası bölümünde kendilerine yönelik saldırıya yanıt vermek için söz hakkı isteyen Metal İşçileri Birliği'nin talebi delege olmadıkları gerekçesi ile divan tarafından reddedildi.

Gündem maddesinin başında, eleştirileri cevaplamaları için yönetim kurulu üyelerine söz verildi. İlk olarak söz alan **Celalettin Aykanat** yeniden aday olmadığını belirtti ve veda konuşması yaptı.

Genel Örgütlenme Sekreteri **Özkan Atar** sendikanın son 4 yıllık sürecine ilişkin istatistikleri verdi. “Birleşik Metal-İş üyesi nasıl olmalıdır?” sorusunun cevabını verdi. Sendikanın üye sayısındaki artışa dikkat çeken

Atar, bu süreçte 20'ye yakın fabrikada TİS imzaladıklarını ve 30'a yakın fabrikada yetki süreçlerinin devam ettiğini belirtti. Bunun yeterli olmadığını dile getiren Atar, bundan sonraki dönemde Birleşik Metal kadrolarının omuzlarında büyük bir yük olduğunu söyledi.

Genel Sekreter **Selçuk Göktaş**, “Yetmiyor, yetmemeli! Çünkü biz kırıntıya talip değiliz, dünyayı istiyoruz” dedi. 2010-2012 Grup TİS sürecine değinen Göktaş, meselenin sadece ücret meselesi olmadığını bu kavga'nın sınıf kavgası olduğunun altını çizdi. Göktaş, sendikanın MESS sürecindeki pratiğine yönelik eleştiri yapanlara da göndermede bulunarak, işçi sınıfının temsilcilerinin hayır deme hakkına sahip olmadığını belirtti. Tabanın söz ve karar hakkı ilkesinin komite ve kurulların sağlıklı biçimde işletilmesinden geçtiğini de sözlerine ekleyen Göktaş, bundan sonra örgüt içerisindeki herkesin militan gibi hareket etmesi gerektiğinin altını çizerek konuşmasını noktaladı.

Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı **Adnan Serdaroğlu**, yönetime dair yapılan eleştirilere yanıt verdi. Birleşik Metal-İş Sendikası'nın bugünkü görüntüsü ile Türkiye'nin en mücadeleci, en disiplinli, işçilerin haklarını en çok koruyan bir sendika haline getirdiklerini vurgulayan Serdaroğlu, bunun tüm yönetim ve üyelerin başarısı olduğunu belirtti.

Bazı delegelerin haksız eleştirilerde bulunduğu, “Bazı arkadaşlarımız dünyayı kuyunun ağzından ibaret zannediyor” sözleriyle yanıtlayan Serdaroğlu, “Biz bu arkadaşlarımıza yanıtı çalışmalarımızla, genel kurul sonucu ile vereceğiz. Kalbini kırdığımız arkadaşlarımızın da kalp kırıklığını gidereceğiz” diyerek sözlerini tamamladı.

Önergelerin ve komisyon raporlarının oylanması ile genel kurulun ikinci günü sona erdi.

3. gün: Seçimler tamamlandı

Genel kurul, üçüncü gün yapılan seçimler ile sona erdi. Genel Başkan Adnan Serdaroğlu, 253 delegenin bulunduğu genel kurulda oy kullanan 246 delegeden 225'inin oyunu alırken seçimlerde ayrıca DİSK Genel Merkez kurulunda oy kullanacak olan üst kurul delegeleri de belirlendi.

Birleşik Metal'in yeni yönetimi şöyle:

Genel Başkan: Adnan Serdaroğlu

Genel Sekreter: Selçuk Göktaş

Genel Mali Sekreter: Erdoğan Özer

Genel Örgütlenme Sekreteri: Özkan Atar

Genel Eğitim Sekreteri: Seyfettin Gülelgül

Kızıl Bayrak/İstanbul

Partide çalışma

Dünya ölçüsünde hız kazanan gelişmeler, yeni bir tarihsel döneme girilmekte olduğunu her geçen gün biraz daha netleştiriyor. Bu konuda açık bir bakışa sahip bulunan parti, tüm görev ve sorumluluklarını da bu yeni tarihsel dönemin ihtiyaçları üzerinden ele alıyor. Politik-örgütsel çalışmasının sorunlarına bunun ışığında yaklaşıyor, öncelikli gördüğü sorun alanlarına özel bir tarzda yüklenerek, yeni dönemi hazırlıklı bir biçimde karşılamayı hedefliyor.

Bu çerçevede partinin yakın dönemki hedefleri arasında öncelikle öne çıkan şu başlıkları sıralayabiliriz: Politik önderliğe dayalı çalışma tarzını yukardan aşağıya partinin bütününde oturtmak... Sınıf çalışmasında kazanılacak somut mevziler üzerinden sınıf hareketi içinde bir güç haline gelmek... Partiyi sağlam bir illegal örgütsel temele oturtmak, parti örgütünün bütününde devrimci bir iç yaşamı pekiştirmek, parti örgütünü ve çalışmasını yeni bir düzeyde devrimcileştirmek... Özel bir yüklenme ile kadrolaşma alanında daha hızlı mesafe almak, tüm kadroları sağlam bir dünya görüşü ile donatmak... Yaratıcı ve inisiyatifli bir yerel çalışmayı geliştirmek...

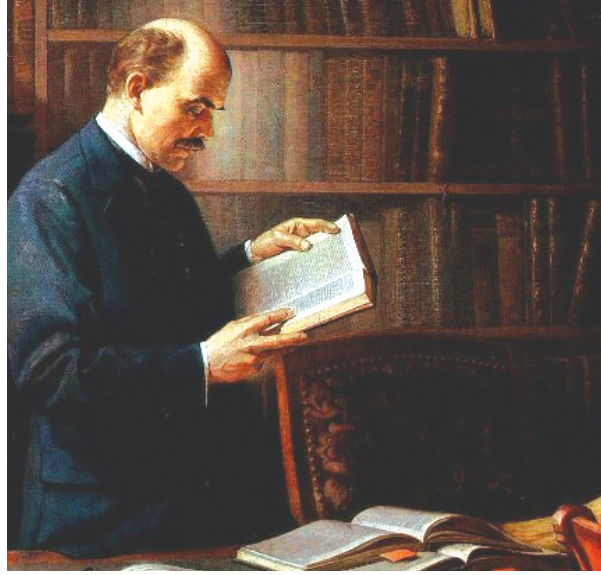
Başka başlıkların da eklenebileceği bu bir dizi dönemsel hedefte şu sıralar öncelikle öne çıkan sorunlar ise, politik önderliğe dayalı çalışma tarzını oturtmak, bununla bağlantılı olarak kadrolaşma, ideolojik donanım ve inisiyatifli yerel çalışma alanlarında mesafe almaktır.

“Çözücü halka”: Politik önderliğe dayalı çalışma tarzı

§

Bir dönemdir parti çalışmasında yeni bir düzeye ulaştığımızı, bir eşiğe gelip dayandığımızı vurguluyor, bu eşiği aşmanın sorunlarını çok yönlü olarak ele alıp tartışıyoruz. Bu çerçevede politik önderliğe dayalı çalışma tarzı sorunu, pek çok zayıflık ve yetersizlik alanımızı aşmanın “çözücü halkası” olarak III. Parti Kongresi’nden bu yana partinin gündemindedir. Sağlam ve istikrarlı bir parti örgütünün inşası açısından taşıdığı önemin yanı sıra, partinin yaşadığı gelişme düzeyi, birikmiş bulunan güç ve olanaklar üzerinden yerel inisiyatiflerin geliştirilmesi ihtiyacı da, bu sorunu döne döne ele almayı, üzerine gitmeyi gerektiriyor.

Konuya ilişkin tüm değerlendirmelerimizde, çalışma tarzı sorununun partinin karşı karşıya bulunduğu tüm öteki sorunları belirleyici düzeyde kestiğine işaret ediyoruz. Parti gündemine vurgulu bir biçimde güvenlik sorunlarıyla bağlantılı olarak girmiş olsa da, çalışma tarzı sorunu parti örgütü ve çalışmasının tüm yönlerinin kesiştiği, temel önemde ve kapsamlı bir sorundur. Başarılı bir parti faaliyetinin örgütlenebilmesi her şeyden önce doğru bir çalışma tarzı ile olanaklıdır. Doğru bir çalışma tarzını hayata geçiremediğimiz sürece, ne güvenlik sorunlarının üstesinden gelmeyi, ne politik çalışmayı doğru bir biçimde yönlendirmeyi, ne parti örgütünü sağlamca oturtmayı, ne inisiyatifli bir yerel çalışmayı örgütlemeyi, ne de doğru bir kadrolaşma çizgisi izlemeyi başarabiliriz... Bir bütün olarak parti çalışmasında mesafe alabilmenin yolu, hem merkezi hem de yerel önderlikler düzeyinde politik önderliğe dayalı çalışma tarzını oturtabilmenin sorunlarıyla sürekli

olarak uğraşmaktan geçiyor.

Özellikle son bir yıldır yoğunlaşan tartışmalarla birlikte bugün parti saflarında bu sorunun önemi konusunda yeterli bir açıklığın oluştuğunu söyleyebiliriz. Ancak buna rağmen, yukarıdan aşağıya bir bütün olarak parti politik önderliğe dayalı çalışma tarzını oturtmada zorlanma yaşamaktadır. Bunun nedenlerini irdeleyip bilince çıkarmak, sorunu aşmamızı zora sokan yetersizlik ve zayıflıklara, birbiriyle bağlantılı sorun alanlarına paralel bir yüklenmeyi başarabilmek durumundayız.

Sorunun kapsamı

Komünist partisinin tüm çalışmalarının temelinde siyasal çalışma vardır. Bu nedenle parti faaliyetinin başarısı öncelikle politik bir kavrayışı ve açıklığı gerektirir. Her türlü sorunu politik esasları üzerinden ortaya koymayı, yerel örgütlerin ve kadroların önünü politik yönden açmayı gerektirir.

Dolayısıyla, merkezi önderliğin görevi parti örgütünü gündelik olarak pratik planda çekip çevirmek değil, fakat tüm partiye politik önderliktir. Partinin karşı karşıya bulunduğu tüm sorunlar konusunda ideolojik-politik açıklıklar yaratmak, parti saflarını ideolojik-politik açıdan donatmaktır. Dönemsel görevleri ortaya koymak, parti taktiklerini saptamak, partinin bilincini her konuda aydınlatmak, bu çabayı süreklileştirmektir. Ve kuşkusuz, tüm bunları yayın araçları üzerinden partiye sunmak, bu yolla parti örgütlerini ve kadrolarını sistemli biçimde eğitmektir.

Yerel yönetici organların inisiyatifli bir çalışmayı hayata geçirmeleri de bu zeminde olanaklı hale gelir. Ancak bunun yapılabilirdiği bir durumdadır ki, yerel parti örgütleri de kendi kendine yeterlilik bilinci ve duygusuyla hareket edebilir, kendi sorunlarını çözme kapasitesini geliştirebilir, yaratıcı, inisiyatifli ve verimli bir çalışma yürütebilirler.

Doğru bir çalışma tarzının genel çerçevesi şöyle özetlenebilir:

* Doğru bir çalışma tarzı öncelikle, en üst organdan en alt birimlere kadar, siyasal çalışmanın ve örgütsel gelişmenin tüm sorunlarını ideolojik-politik bir

çerçevede ele alabilmek demektir.

* Eğitilmiş ve donatılmış kadrolara dayalı düzenli bir organ çalışması demektir. Sorunların ortaya konulduğu, değerlendirmelerin yapıldığı, hedeflerin ve görevlerin saptandığı, bunların somut bir plana bağlandığı, bu temelde işbölümünün yapıldığı işlevsel organ toplantıları demektir.

* Parti saflarındaki güçlerin sistematik ve sürekli eğitimi ve donanımı, politik esaslara dayalı çalışma tarzı için olmazsa olmaz koşuldur. Politik kavrayışa dayalı bir siyasal çalışma ancak bilinçli insan malzemesiyle örgütlenebilir. Ortaya konulan politik çerçevenin anlaşılabilirliği ve inisiyatifli bir şekilde hayata geçirilmesi buna bağlıdır.

* Parti yayınları ile iç yayın araçlarının (Partiye Rapor’lar, iç yazılar, genelgeler, örgütlerden gelen periyodik raporlara yanıtlar vb.) etkili bir kullanımı, politik önderliğe dayalı çalışma tarzının oturtulmasında hayati bir önem taşır. Sorunların ideolojik-politik çerçevesini kolektif araçlar üzerinden koymak, bir bütün olarak partinin eğitiminde, kadrolaşmada, parti içi inisiyatif ve yaratıcılığı geliştirmede en çözücü halkadır.

* İşlevsel organ toplantılarının yanısıra denetim! Denetim, çalışmanın sonuçlarını her yeni organ toplantısında gözden geçirmek, döne döne muhasebesini yapabilmektir. İşlerin nasıl gittiğini zamanında görmek ve gerekli müdahaleleri zamanında yapabilmektir.

* İnisiyatif, politik önderliğe dayalı çalışma tarzı açısından apayrı bir önem taşımaktadır. Gerekli politik açıklıkların yaratıldığı koşullarda, kadroların geniş bir inisiyatifle çalışmasının zemini var demektir.

İnisiyatifli ve yaratıcı bir yerel çalışma ihtiyacı

Politik önderliğe dayalı çalışma tarzını “partinin bütünü”nde oturtmak uzun bir dönemdir partinin öncelikli hedeflerinden biri, “inisiyatifli ve yaratıcı bir yerel çalışma” ise bunun en önemli ögesidir.

III. Parti Kongresi Gündemi metninde, merkezi önderlik sorumluluğu ile inisiyatifli bir yerel çalışma sorunu, bu ikisi arasındaki kopmaz ilişki, özlü bir biçimde ve yeterli bir açıklıkta ortaya konulmaktadır. Burada, yerel örgütler en geniş bir inisiyatifle verimli bir çalışmayı örgütleme başarısı gösteremezlerse, bu nedenle merkezi önderliğin sonu gelmez pratik müdahalesi zorunlu hale gelirse, bunun sağlıklı ve amaca uygun bir merkezi önderlik misyonunu da zaafa uğratacağına, böylece partinin tümünde bir işlev kaymasına yolaçacağına da önemle işaret edilmektedir.

Merkezi parti yönetiminin politik önderlik sorumluluğu ile yerel örgütlerin işlevli ve inisiyatifli çalışması arasındaki organik bütünlük yeterince açıktır. Partinin bugünkü gelişme düzeyinde bunlar karşılıklı olarak birbirlerini etkilemektedir. Kadrolaşma sorunuyla bağlantılı olarak yerel önderlikler planında giderilemeyen zayıflık merkezi önderliğin politik önderlik misyonunu yerine getirmesini de zora sokmakta, merkezi kadrolar yerel çalışmanın bir parçası haline gelmekte, bu da bir yandan merkezi önderlik misyonunu zaafa uğrattırken, öte yandan inisiyatifli bir

a tarzı sorunları

yerel önderliğin gelişimini de zora sokmaktadır.

Bu nedenle, ekseninde çalışma tarzının durduğu birbirini kesen sorun alanlarına paralel bir yüklenme gerekmektedir. Parti bir dönemdir bu konuda çözücü müdahaleler geliştirmeye çalışmakta, sorunları daha hızlı aşmayı sağlayacak adımlar atmaktadır. Bu çerçevede inisiyatifli ve yaratıcı bir yerel çalışmanın geliştirilmesi de önemli bir yerde durmaktadır. Yukarıda işaret ettiğimiz zayıflığa rağmen, partinin ulaştığı düzey, birikimi ve deneyimleri bunun imkanlarını sunmaktadır.

Bu alanda mesafe alınabildiği ölçüde merkezi önderlik kadrolarının asli görevlerine yoğunlaşması da kolaylaşacak, böylece bir bütün olarak parti çalışması güçlenecektir.

Yerelerde politik önderliğe dayalı çalışma tarzını oturtmalıyız

Eğer partinin döneme ilişkin değerlendirmeleri açıksa, bu çerçevede saptadığı hedef ve görevler netse, parti yayınlarının yönlendiriciliğinden de yararlanarak, bunları kendi alanlarında yaratıcı bir biçimde somutlamak yerel örgütlerin görevidir.

Elbette bunu başarabilmek için, öncelikle, yerel önderlik kadrolarının yerel çalışmanın sorunlarını politik bir bakış açısıyla ele alabilecek asgari bir donanımına sahip olabilmeleri gerekmektedir. Dolayısıyla yerel önderlik planında ideolojik-politik düzeyi sistematik bir çabayla yükseltmek, sorunlara politik bakış yeteneği kazandırmak büyük bir önem taşımaktadır. Sorunlara politik kapsamıyla bakamayanlar, doğru çözümler üretmeyi, faaliyeti önceliklere ve amaca uygun bir biçimde örgütlemeyi, doğru planlamalar yapabilmeyi de doğal olarak başaramazlar.

İnisiyatifli yerel çalışma, her bakımdan kendi kendine yetebilen bir çalışma demektir. Sorunları kendi özgüçüyle çözme yeteneği kazanabilmek demektir. Belirlenen dönemsel görevlerin, saptanan taktik politikaların yerelerde özgünleştirilmesinden teknik ihtiyaçların karşılanmasına, mali yeterlilikten faaliyetin gerektirdiği her türlü araç, kurum vb. 'nin gündeme sokulmasına kadar, çok yönlü bir yeterlilik söz konusu olan. Partinin dönemsel hedefleri, görevleri ve öncelikleri doğrultusunda bütün bir çalışmanın planlanıp örgütlenmesi, örgütsel düzenlemelerin buna uygun yapılmasıdır.

O halde, yerel örgütler planında doğru bir çalışma tarzının oturtulması, merkezi pratik müdahale beklentisinin geride bırakılmasını gerektirmektedir. Daha çok merkezi kampanyalara, araçlara ve materyallere dayalı bir siyasal faaliyet yoğunlaşması gerçekte ciddi bir zaafiyetin göstergesidir. Yukarıdan sürekli gündem, müdahale ve çalışma materyali beklenerek, inisiyatifli bir gündelik çalışma yürütülemez. Partinin belirlediği politika ve hedefleri her adımda gözetken, bunları kendi alanına yaratıcı bir biçimde uyarlayan, bu temelde hedeflere kilitlenen verimli bir gündelik faaliyet örgütlenebildiği koşullarda, ancak bu durumda, inisiyatifli bir yerel çalışmadan söz edilebilir.

Politik önderliğe dayalı başarılı bir yerel faaliyet,

günübirlik müdahalelerle değil işlevli bir organ çalışması üzerinden örgütlenebilir. Uygun koşullarda gerçekleşen ve yeterli zamana sahip verimli organ toplantıları burada olmazsa olmaz koşuldur. Bu kolektif örgüt zemininde sorunlar üzerine açıklıklar yaratılıp görevler saptanmadan, bu çerçevede doğru bir planlama ve isabetli bir işbölümü yapılmadan, böylece güç ve olanakların amaca uygun bir biçimde harekete

geçirilmesi güvenceye alınmadan, başarılı ve verimli bir yerel örgütsel çalışma da gerçekleşemez. Güçlü bir iç denetim, faaliyetin her aşamada gözden geçirilmesi, irdelenip sorgulanması ve gerekli müdahalelerin yapılması da organ toplantıları üzerinden gerçekleşebilmelidir. Bu esaslara dayalı bir çalışma tarzı, güvenlik sorunlarını asgari sınırlara çekmenin de en önemli ve çözücü halkasıdır.

Başta parti yayınları olmak üzere kolektif araçları işlevli bir biçimde kullanabilmek yerel önderliklerin de sorumluluğudur. Yerel çalışma içinde sayısız sorunla yüzyüze gelen, onlarla gündelik olarak uğraşan yerel önderlikler, bunları irdeleyerek partinin kolektif araçları üzerinden tüm örgüte maledebilmeli, bu arada kendi alanlarındaki sorunlara da doğrudan parti yayınları üzerinden müdahale edebilmelidirler. Bu açıdan merkezi parti yayınları yerel çalışmaya etkili ve sonuç alıcı bir müdahalenin de vazgeçilmez araçlarıdır. Politik önderliğe dayalı çalışma tarzının ne ölçüde hayata geçirildiğinin önemli göstergelerinden biri de bu alandaki tutum ve davranıştır.

Tüm yerel organların kendi alanlarına, onun her türlü bilgisine hakim olabilmelerinin önemini ise hatırlatmakla yetiniyoruz. Bu hakimiyet sağlanmadan başarılı ve özgün politikalar üretilemez, verimli bir yerel çalışma gerçekleştirilemez.

Son olarak şu noktayı bir kez daha vurgulamak istiyoruz. Parti çalışmasında doğru önderlik müdahalesi, gündelik koşuşturmalarla işleri bir biçimde yoluna koymak değil, tüm sorunlarda politik açıklıklar yaratarak onları kalıcı ve amaca uygun bir biçimde çözme yeteneğini geliştirebilmektir.

Kadrolaşma ve çok yönlü donanım sorunu

Devrimci bir parti için kadro sorunu çok boyutlu ve bütünsel bir sorundur. Genel planda devrimci kadro sorunu ancak devrimci sınıf zemininde, sınıfı devrimcileştirme çabası ve mücadelesi içinde, amaca uygun bir biçimde çözülebilir. Bu böyle olmakla birlikte, içinden geçtiğimiz süreç ve partimizin bugünkü gelişme düzeyi üzerinden bakıldığında, sorunu daha özgün yönleri üzerinden ele almak ve bu çerçevede özel bir yüklenmenin konusu haline getirmek bir ihtiyaç olarak karşımıza çıkmaktadır.

Kadrolaşma sorununda da doğru çalışma tarzının oturtulması büyük bir önem taşımaktadır. Bu alanda mesafe almadığımız sürece başarılı bir kadrolaşma çizgisi izleyemez, çok yönlü olarak gelişmiş inisiyatifli kadrolar çıkarmayı başaramayız.

Zira kadro siyasal faaliyetin ve örgüt yaşamının toplamı içinde şekillenir, gelişip serpilir. Başarılı ve verimli bir politik faaliyet ve sağlıklı bir örgütsel gelişim için doğru bir çalışma tarzı şarttır.

Dolayısıyla, doğru bir çalışma tarzı bir kez daha karşımıza çözücü halka olarak çıkmaktadır. Sorunların politik öz ve içeriği üzerinden bir önderlik pratiği gerçekleştirilemediğinde, kadrolara bu çerçevede yol gösterilip önleri açılmadığında, böylece inisiyatiflerini geliştirebilecekleri zeminler yaratılamadığında, hedeflediğimiz gelişme çizgisini yakalayabilmemiz mümkün değildir.

Bugün partinin kadrolaşma planındaki en önemli sorunu, sadece yeterli sayıda değil, aynı zamanda yeterli donanımda kadroya sahip olamamasıdır. Nitelik ve nicelik yönü iç içe olmakla birlikte, önümüzdeki süreçte özel bir tarzda yüklenilmesi gereken alan niteliksel gelişimdir. Partide niteliği güçlendirmek hala da niteliksel gelişmenin zorunlu koşuludur. Bu nedenle parti, niteliği güçlendirmeye, yayılma yerine yoğunlaşmaya dayalı bir çalışmanın önemini vurgulamaktadır.

Bundan dolayıdır ki, kadrolaşma sorununda öncelikli olarak kavranması gereken halka, kadroların ideolojik eğitimi ve çok yönlü donanımdır.

Uzun bir dönemdir gündemimizde olmasına karşın çalışma tarzında hedeflediğimiz mesafeyi alamamamızda kadrolarımızın ideolojik donanım alanındaki zayıflığı önemli bir rol oynamaktadır. Bu alandaki yetersizlik, bir bütün olarak partide çalışma tarzının oturtulmasını da zora sokmaktadır.

İdeolojik eğitim ve donanım sorunu, marksist bakış açısının edinilmesi ve parti birikiminin tüm partiye maledilmesi, bir dönemdir partinin somut müdahalelerin konusu ettiği bir yüklenme alanıdır. Bu çerçevede gündeme getirilen Parti Okulu etkinlikleri, genel ve soyut bir ideolojik-teorik eğitimi değil, partinin politik-örgütsel çalışmasını ileriye sürülecek çok yönlü bir donanımı hedeflemektedir. Bu donanım, içine girmiş bulunduğumuz döneme, bu çerçevede partinin misyonu, iddiası ve konumuna ilişkin açıklıklar sağlamaktan sınıf çalışmasının sorunlarına, sağlam bir illegal örgütsel temeli oturtmaktan güvenlik sorunlarına, parti değerlerini içselleştirmekten partiyi yeni bir düzeyde devrimcileştirmenin sorunlarına kadar bir dizi alanı kapsamaktadır.

Parti değişik araç ve yöntemlerle, somut yönlendirme ve müdahalelerle, kadrolaşma sorununda kritik önemde gördüğü bu alandaki zayıflığa yüklenmeyi sürdürecektir.

Partimizin bir siyasal hattı, net bir yönelimi ve bu çerçevede öncelikleri var. Parti safları tüm bu konularda yeterli açıklığa sahip. Tüm sorun bu açıklıkların pratik karşılığının yaratılabilmesidir. Bu konuda gereken tutarlılık ve kararlılığın gösterilebilmesi, ciddi bir yüklenmenin gerçekleşebilmesidir. Mesele ne kadar zamanda hangi maddi sonuçlara ulaşılacağı değil. Çizgiye, yönelimlere, planlamalara ve önceliklere uygun bir çalışma tarzının hayata geçirilebilmesidir. Bu başarıldığında, sonuçları da dolaysız olarak yaşanacaktır. Bir bütün olarak parti bu açıdan önümüzdeki süreci çok iyi değerlendirmek sorumluluğuyla yüzyüzedir.

(Türkiye Komünist İşçi Partisi Merkez Yayın Organı Ekim, Başyazı, Sayı 277, Aralık 2011)

Nerden baksan ikiyeüzlülük, nerden baksan katliamcılık!

H. Eylül

Başbakan Tayyip Erdoğan, 22 Aralık'ta oylanacak Ermeni soykırımı ile ilgili yasa tasarısıyla ilgili Fransa Devlet Başkanı Nicolas Sarkozy'yi tehdit etti. Siyasi, ekonomik, kültürel açıdan bunun bedelinin ağır olacağını söyledi. Kanlı bir tarih üzerine kurulu Türk devletinin başbakanı olan Erdoğan, Fransa'nın Ruanda ve Cezayir üzerinden kanlı sicilini Türk devletinin suçlarını örtbas etmek için dayanak yaptı.

“Tencere dibin kara, seninki benden kara!”

Belirtelim ki, soykırımın inkarını suç sayan yasa tasarısı 13 yıldır Fransız Parlamentosu'nda beklemektedir. Bu son yasa tasarısının bu kadar gürültüyle yeniden gündeme getirilmesinin gerisinde gerici hesaplar bulunmaktadır. Fransız emperyalizmi böylelikle bir yandan iç kamuoyunu oyalamak isterken, diğer yandansa Türk sermaye devleti üzerinde baskı uygulamaktadır. Yani Fransız devleti ikiyeüzlülük yapmaktadır. Fakat ikiyeüzlülük söz konusu olduğunda AKP hükümetinin eline kimse su dökemez.

12 Eylül'le hesaplaşma yalanları, “demokratik açılımlar”, “ileri demokrasi” safsataları, yeri geldiğinde Dersim katliamı üzerine atıp tutmalar... Tüm bu konularda Erdoğan ne kadar samimiye, elbetteki Fransız emperyalistleri de Ermeni soykırımı konusunda o kadar samimidirler. Yani ‘Tencere dibin kara, seninki benden kara!’

Erdoğan'ın yerli Göbbels'lere hazırlatıp seslendirdiği şu sözlerle bakın: *“Şunu da açıkça ifade ediyorum; eğer Fransız Ulusal Meclisi tarihle ilgilenmek istiyorsa, gitsin, bir zahmet Afrika'da yaşananları aydınlığa kavuştursun. Ruanda'yı, Cezayir'i aydınlığa kavuştursun. Gitsin, Cezayir'de Fransız askerlerinin kaç kişiyi katlettiğini, nasıl katlettiğini, hangi insanlık dışı yöntemleri kullandığını araştırsın. Fransa Parlamentosu gitsin, Ruanda'da 800 bin kişinin katledilmesindeki rolünü araştırsın.”*

Bu sözler o ünlü deyişi hatırlatmaktadır: Tencere dibin kara, seninki benden kara!

İşte tarihsel gerçekler.

Sermaye devleti Cezayir'de Fransa'nın yanında saf tutmuştu

Cezayir, 1830 yılında Fransa tarafından işgal edilir. 1962 yılında bağımsızlığını kazanana kadar, Fransız sömürgecileri tarafından asimilasyona tabi tutulur. Hedeflenen Fransız Cezayir'i yaratmaktır. 19. yüzyılın sonlarında bir milyona yakın Fransız artık Cezayir'e yerleştirilmiştir. Göç eden Fransızlara önemli imkanlar sağlanır. Bununla birlikte Fransızlar'ın bölgeye göç etmesi, Cezayirli'lerin işsizlik ve yoksulluğunu daha da artırır. Böylelikle Cezayir'den Fransa'ya tersine bir göç hareketi başlar. Fransız sömürgecilerinin istediği de budur.

I. Emperyalist Paylaşım Savaşı'ndan sonra Cezayir'de Fransız egemenliğine karşı ulusal bir mücadele başlar. Mücadelenin önderlerinden Şeyh Abdullah Ben Badis'in, “İslam benim dinim, Arapça benim dilim ve Cezayir benim vatanım” ifadeleri Cezayir halkının mücadelesinin sloganı olur. Elbette Fransız işgalcileri bunu hoşgörüyü karşılamaz. Şeyh Abdullah tutuklanır, camilerde vaaz vermesi yasaklanır.

II. emperyalist savaşın başlamasıyla birlikte Cezayir halkının mücadelesinde bir yavaşlama olur. Zira Fransa, Cezayirli'lerin savaşta kendi yanlarında olması halinde savaş sonunda Cezayir'in özgür olacağı vaadinde bulunmuştur. Tıpkı cumhuriyetin kuruluş yıllarında Kürtlere verilip sonradan tutulmayan sözler gibi...

Savaş artık sona ermiştir. Cezayirli'ler özgürlüklerini elde edebileceklerini de düşünerek ellerindeki bayraklarla Setif kentinde büyük bir gösteri yaparlar. Ancak Fransa bu gösteriyi sömürgeci bir devletin acımasızlığıyla yanıtlar. Cezayir halkı insanlık tarihinin trajik günlerinden birini yaşar. Fransız ordusu havadan ve karadan saldırı düzenlemiştir. Birkaç gün süren bastırma hareketinde 45 bin insan hayatını kaybeder. Bu katliam Cezayir'de yeni bir sürece yol açar. Ahmet Ben Bella gibi önderlerin vasıtasıyla 1954'de FLN, yani Cezayir Kurtuluş Cephesi kurulur. 31 Ekim 1954'te büyük bir ayaklanma başlatılır.

Bu ayaklanmaya Fransa'nın yanıtı geniş çaplı tutuklamalar ve askeri bir hareket olur. 500 bin kişilik bir Fransız askeri gücü Cezayir'e gönderilir. Artık Cezayir akıl almaz işkencelerin yaşandığı bir yerdir. Binlerce kişi herhangi bir yargılama yapılmadan idam edilir. Fransızlar bölgede kalabilmek için her türlü işkence ve saldırdan geri durmazlar. Ancak tüm bunlar Cezayir halkının Fransız işgaline karşı direnişini durduramaz. Devamında Cezayir halkının direnişi zaferle sonuçlanır. Fransa Cezayir'de bağımsızlığın yolunu açacak referandumun yapılmasını kabul eder. Yapılan referandumda halkın tamamına yakını bağımsızlık yönünde oy kullanır. Cezayir Fransız sömürgesi olmaktan kurtulmuştur. Bağımsızlığın bedeli olarak ise sadece 1954 ile 1962 yılları arasında 1 milyon Cezayirli hayatını kaybetmiştir.

Türk sermaye devleti ise tüm bu süreç boyunca Fransız sömürgeciliğinin yanında saf tutmuştur. Cezayir'deki katliamlar sırasında Türk devletinin, isyanın bastırılmasında Fransa için silah taşıdığı ortaya çıktı. 1958'de Fransa'nın atadığı kukla hükümeti tanıdı. Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Dahası 1962'de Cezayir'in bağımsızlığının oylandığı BM toplantısında Fransa'nın yanında yer aldı.

Ruanda'daki vahşet esnasında Türk devletinden karşı çıkan biri var mı?

Ruanda, I. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın ardından Belçika'nın payına düşen bir parçadır. Doğal kaynaklar açısından zengin bir yer değildir. Kahve üretiminin dışında önemli bir üretimi yoktur. İşgalci Belçika devleti tarafından, Ruanda halkı zorla kendi ihtiyaçlarının fazlasını üretmek zorunda bırakılır. Ruanda halkının yüzde 90'ı Hutu, yüzde 9'u Tutsi, yüzde 1'i Pigme kabilesinden oluşmaktadır. Bu kabileler yüzyıllardır beraberce yaşamışlar ve aralarında herhangi bir ayrımcılık söz konusu değildir. Ancak Belçika kalabalık Ruanda'yı kolay bir şekilde yönetmek için bu iki kabile arasında ayrımcılığı körtükler. Belçika azınlıkta olan Tutsileri ülkede ayrıcalıklı bir konuma getirerek Hutuların nefretlerini kazanmalarına yolaçar. Belçika sömürge yönetimi Tutsilerin, Hutulara göre üstün olduklarını, Hutuların aşağı bir ırk olduklarını propaganda eder. Bu tür uygulamalar sonuç olarak iki halkı birbirinden uzaklaştırarak düşman hale getirdi.

II. Emperyalist Paylaşım Savaşı'ndan sonra sömürge yönetimleri bir bir sona ererken bunlardan biri de Ruanda'daki Belçika yönetimiydi. 1962 yılında Ruanda bağımsızlığını ilan etti. Ülkede yapılan seçimleri çoğunlukta olan Hutular kazandı. Bu ise yaklaşan tehlikenin ayak sesiydi. Hutulara dayanan hükümet Tutsileri sürgüne zorladı. Tutsilerin önemli bir bölümü komşu ülkelere sığınmak zorunda kaldılar. Bu arada hükümet tarafından başka

ülkelere yüzbinlerce satır siparişi verildi. Satır verilemeyenlere ise sivri uçlu sopalar verildi. Her şey katliama hazırlık içindi. Fanatik Hutulara bu fırsatı, Hutu asıllı Ruanda Devlet Başkanı'nın uçağının 6 Nisan 1994'te düşürülmesi verdi. Hutular ülkede Tutsi avına çıktılar. Birkaç ay içinde yaklaşık 1 milyon insan katledildi. Ayrıca binlerce Tutsi kadının tecavüze uğradı. Bu vahşete ise BM bayrağı altında ülkede bulunan askeri güçler seyirci kalmıştır. Bu katliamlar sırasında Fransa, Hutuları silahlandırarak ve eğitim vererek büyük bir insanlık suçu işlemiştir. Ruanda'yı 25 yıl aradan sonra ziyaret eden ilk Fransız lider olan Sarkozy, 1 milyondan fazla sivilin ölümünden dolayı bu ülkeden özür dilememiştir. Sarkozy, sadece bu soykırımdan Fransa ve uluslararası camianın sorumlu olduğunu söylemekle yetinmiştir.

Ruanda'da tüm bu vahşet yaşanırken Türk devleti vahşetin durdurulması çağrısını dahi yapmamıştır.

Peki bu topraklarda neler oldu?

“Türkiye'nin tarihinde sömürü, emperyalist yaklaşım” yokmuş. “Bir ülkeyi işgal etmek, ardından da o ülkenin tüm kaynaklarını çalmak” yokmuş. “Dost

ve kardeş halklara zulüm, baskı, sindirme” yokmuş. Peki ya sizler; 1915’i, o kanlı tehcir yıllarını, kıymından geçirilen 1 milyon Ermeni’yi gizli dosyalarınıza gömebildiğinizi mi sanıyorsunuz? Siz zulüm erbablarının vicdanı yok diye tüm insanlığın vicdanının olmadığını mı sanıyorsunuz? Kendi yarattığı acıları başka halkların çektiği ızdıraplarla kapatabileceklerini sanan ey gafiller, ellerinizdeki kan sizi ele veriyor.

Fransız emperyalistlerinin Cezayir’de uyguladığı vahşet yöntemini yaşadığınız topraklarda yaptıklarınızla kıyaslayın. Ortada bir fark olmadığını göreceksiniz. “Güneş dil teorisi”, “Takriri Sükun yasaları” Fransız senatosundan mı çıktı? Kandırılan ve cumhuriyetin ilanından sonra verilen sözler tutulmayınca isyan eden Kürt halkına reva görülen zulüm nerede yaşandı? Cezayir’in Şeyh Abdullah Ben Badis’i yüz yılın ilk çeyreğinde bu toprakların Şeyh Said’i değil midir?

Kürtçe’yi kim ve neden yasakladı? Adları yasaklanan insanların doğdukları yerlerin isimlerini de Fransızlar mı değiştirdi? Fransız sömürgeciler bile Cezayirliilere, hepiniz Fransızsınız demez iken, sizler hangi hakla Kürtlere hepiniz Türk’sünüz diyebildiniz? Akla ziyan cehaletle bir ulusu kart-kurt uydurmasıyla dağ Türk’ü yapan o eşsiz buluşun mucidi sizler değil misiniz?

Setif katliamının adı bu coğrafyada Dersim değil midir? Taş taş üstünde kalmayan, derelerinden kan ve ceset akan o Dersim’in Seyit Rıza’sı, bir nevi Cezayir’in de ulusal kurtuluş savaşçısı değil midir? Dersim katliamını yaşamış insanların anlatımları, dönemin zulüm politikalarına en iyi örnektir. 6-7 Eylül olayları, Maraş, Çorum, Sivas kıyımları Cezayir’de yaşananların benzerleridir.

Son 40 yılın kayıtlarına giren 40 bin Kürt insanının katline ferman yazan Fransız sömürgecileri midir? Binlerce “faili meçhul” cinayetin, zorla boşaltılan köylerin sorumlusu Fransız askerleri midir? İşkencelere, tecavüzlere uğrayan, dışkı yedirilen Kürtler Cezayir’de mi yaşamaktadır? Toplu mezarlar ülkesi Cezayir midir?

Jean Paul Sartre’nin dediği gibi “Faşizm kurbanlarının sayısı ile değil, onları öldürme yöntemine göre tanımlanır.”

Sömürü ve katliamcılıkta ortaklığa devam!

Ancak Fransa ve Türkiye arasındaki çıkara dayanan ilişkiler bir süre aksasa bile, kopartılan tüm gürültüye rağmen sürmeye devam edecek. TÜSİAD Yönetim Kurulu Başkanı Ümit Boyner’in Tayyip Erdoğan’la görüşmesinin ardından, gazetecilerin sorularını yanıtlarken sarf ettiği sözcükler ilişkilerdeki bu “sağlam temeli” gösteriyor.

Boyner, “*Böyle bir şey gündemde yok. Tabii ki burada hassasiyetin yaratacağı birtakım olumsuzluklar olabilir. Bütün bunları da iş dünyaları göz önüne almak zorunda. Boykot politikaları sürdürülebilir politikalar değildir*” diyerek bu temele işaret ediyor.

Fransız ve Türk sermayesinin çıkar ortaklığının ne kadar kuvvetli olduğu bilinmektedir. 2010 yılı rakamlarına göre Türkiye, Fransa’nın en fazla ihracat yaptığı ülkeler sıralamasında 6 milyar 264 milyon euro ile 11. sıradadır. Türkiye’nin Fransa’ya 2010 yılı ihracatı ise 5 milyar 402 milyon eurodur. Türkiye’de bine yakın Fransız şirketi faaliyet göstermekte ve yatırımları 8,6 milyar doları bulmaktadır. Yaklaşık 350 Türk şirketinin de Fransa’da girişimleri mevcuttur. Türkiye’nin Fransa’daki yatırımları ise 500 milyon dolar civarındadır. Keza Türkiye’nin turizm gelirlerinin önemli bir bölümü Fransızlar’dan gelmektedir.

Elbette çıkar ortaklığı, sadece, haksız kazancın birikimiyle elde edilen sermayenin iki ülke arasındaki dolaşımından ibaret değildir. Türkiye’nin yeri Libya’nın işgaline hazırlanan emperyalist orduların yanında, NATO şemsiyesi altında Fransa ile aynı safta olmuştur. Tıpkı daha önce Afganistan, Kosova ve Lübnan’da Fransa ile birlikte mazlum halkların katline ortak oldukları gibi. Kuşku duyulmamalıdır ki bundan sonra da emperyalist merkezler arasındaki denge değişmediği müddetçe bu böyle olmaya devam edecek, geçmişleri kanlı olanlar kirli çıkarları için yan yana gelmeye devam edecektir. Öyle ki şimdi de Fransız devletiyle Türk devleti Suriye’ye yönelik emperyalist müdahalenin iki ortağıdır.

Devlet teröründe polis-yargı işbirliği

Hemen her gün gözaltı ve tutuklama haberleri yer alıyor basında. Bu saldırılar medyada “terör örgütüne operasyon” ortak başlığı ile yer almakta, topluma böyle sunulmakta ve yıllardır sürdürülen “terör” edebiyatı ile meşrulaştırılmaya çalışılmaktadır.

Devlet terörü somut olarak polis-yargı terörü olarak çıkmaktadır karşımıza. Terörle Mücadele Yasası (TMY) 2007 yılında yeniden düzenlendi ve hemen her eylem yasadışı sayılmaya başlandı. TMY ile düzenin yasalarla tanımak zorunda kaldığı hak ve özgürlükler fiilen geçersiz sayıldı. TMY ile birlikte Polis Vazife ve Salahiyet Kanunu çıkarılarak polis devletine geçişte önemli bir adım atıldı.

PVSK ile polisin eli güçlendi ve polis teşkilatı bir bütün olarak cinayet şebekesi gibi hareket etmeye başladı. Polis artık TMY ve PVSK’ya dayanarak cinayetlerini yasal kılıf içinde işliyor. Bu saydığımız yasalar sermaye hükümeti AKP’nin kalfalık dönemi dediği sürecin ürünleridir. Bu yasaları tam da demokrasi ve özgürlükler söylemleri ile birlikte çıkarmıştır. Zaten sermayenin ve temsilcilerinin dilinden ne zaman ki özgürlük ve demokrasi sözcüğü düşmeye başlıyor, işte o zaman emekçilerin başında polis terörü eksik olmuyor.

Bu yasal düzenlemelerin ardından polis sokak ortasında yargısız infazları tırmandırmıştır. Sokak ortasında işkencenin yaygınlaşması da bu yasal düzenlemelerin ardından gelmiş, 13 yaşındaki çocukların bedenlerine kurşun yağdırılmış veya sokak ortasında kolları bacakları kırılmış, kafalarına dipçiklerle vurularak hastanelik edilmiş ya da katledilmiştir.

Bu cinayetler burjuva medyanın da çabaları ile meşruluk kazanmış “polisin dur ihtarına uymadı polis ateş açtı” gibi yalanlarla toplumun apolitik kesimleri üzerinde etkili olmuştur. Polis sadece komünistleri, devrimcileri ve muhalifleri değil tüm toplumu hedef almıştır. Yaratılmaya çalışılan polis rejimine herkesin itaat etmesini isteyen sermaye devleti polis terörünü de ayırım gözetmeksizin herkese reva görmektedir.

TMY 2007 yılında değiştirildiğinde “yüzüne fular takmak”, “polise taş atmak” gibi eylemlerin ağır bir şekilde cezalandırılacağı açıklandığında “yok artık” deniyordu. Bugün gözlerimizin önünde cereyan edenler işte 2007 yılında değiştirilen TMY’ye dayanılarak yapılıyor. Yapılanlar sıkıyönetim ve darbe dönemlerinde yaşananları dahi sollamıştır. Örneğin 1980’li yıllarda üzerinden silah çıkan bir devrimci bile polisin eline geçtiğinde birkaç yıl yatıp çıkarken şimdi duvara yazı yazmaktan uzun yıllar tutukluluklar görülmektedir.

Polis terörünü tamamlayan Ağır Ceza Mahkemeleri ve Özel Yetkili Ceza Mahkemeleri de devlet terörünün yargı ayağını oluşturmaktadır. Eski adıyla Devlet Güvenlik Mahkemeleri olarak bilinen bu mahkemelerin özü değil adı değişmiş, sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda yeniden düzenlenmiş, yetki alanı genişletilmiştir. Dün olduğu gibi bugün de bu mahkemeler tam anlamıyla ali kıran baş kesen bir biçimde davranmaktadır.

Son süreçte tırmandırılan ve her geçen gün hapishanelerdeki tutsak sayısını katlayan KCK operasyonları da yine TMY ile ortadan kaldırılan temel hak ve özgürlükler kapsamındadır. Gazetecilere ve basın yayın faaliyeti yürüten (yayın

yönetmeni vb.) muhaliflere bile “silahlı terör örgütü yönetmek, üye olmak, propagandasını yapmak” vb. suçlamalarla davalar açılıyor. Devrimci

Karargâh, Hopa davası gibi siyasal davalar da polis-yargı işbirliğini gözler önüne sermektedir. Hapishanede saçları zorla kesilen arkadaşlarına destek vermek amacıyla saçlarını kestirenler, hapishanedeki arkadaşlarına sahip çıkanlar terör örgütü üyesi olmakla suçlanıyorlar. 2009 yılının Kasım ayında **Türkiye Komünist İşçi Partisi (TKİP)** militanı **Alaattin Karadağ** yoldaşın sokak ortasında yargısız infaz edilmesini protesto eden ve Ankara’da Tekel işçilerinin mitingine katılan **BDSP**’liler hakkında açılan davanın birkaç gün önce karar duruşması gerçekleştirildi. 10 aydan 2 yıla kadar hapis cezaları verildi Ankara 12. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından yoldaşlarımıza.

Alaattin yoldaşı katledenler yeni katliamlar için belinde silahla serbestçe dolaşırken ve yoldaşın katledilmesinin ardından açılan göstermelik davada hiçbir anlamlı adım atılmamışken (elbette bu davadan bir sonuç beklemiyoruz) sokak ortasında infazı protesto edenlere açılan davalarda karar aşamasına gelinmiştir. İşte bu da Ağır Ceza Mahkemeleri’nin ve düzen hukukunun gerçekliğini gözler önüne seriyor bir kez daha. Sözkonusu kendi tetikçileri ve katilleri olduğunda işlemez olan düzen hukuku ve mahkemeleri devrimciler sözkonusu olduğunda ceza üstüne ceza kesmektedir.

Genel olarak devrimcilere ve muhaliflere açılan davalarda, Mahir Çayan kitabının çıkması, yasal matbaalarda basılan ve her yerde kolayca ulaşılabilen yasal gazete ve dergiler, mitinglerde yer alan devrimci platformların pankartı arkasında yürümek, flama taşımak, slogan atmak-attırmak vb. delil olarak konulmaktadır. Tüm bu “deliller” “terör örgütü üyesi” olmanın veya Ankara’da BDSP’lilerin de hakkında açıldığı şekliyle “terör örgütü üyesi olmamakla beraber terör örgütü üyesi gibi davranma”nın kanıtı sayılmaktadır. Özel Yetkili Ağır Ceza Mahkemeleri de iddianamelerin akla mantığa uygun yanına bakarak değil siyasal ve sınıfsal bir tavırla hareket ederek rolünü oynamaktadır.

Sınıfsal karşıtlıkların en sert yaşandığı ve gün geçtikçe sertleştiği kapitalist toplumda adalet, yargı, hukuk vb. kavramlar da birer aldatmacadan ibarettir. Mahkemeler nihayetinde devlet terörünün meşrulaştırıldığı salonlardır. Asıl olarak yargının arkasında siyasal polis gerçekliği yer almaktadır. ACM’lerin duruşmaya ara verdiğinde polis şefleri ile görüştüğü bir sır değildir. İşin görünen kısmında bu böyledir, varın görünmeyen kısmını düşünün bir de.

Civan Yiğit

19 Aralık katliamı lanetlendi, direniş selamlandı!

“Kanla yazılan tarih silinmez!”

Sermaye devletin 19-22 Aralık 2000 tarihinde “Hayata Dönüş” adı altında 20 hapishanede gerçekleştirdiği katliamın 11. yıldönümü nedeni ile birçok kentte eylemler yapıldı.

BDSP Bayrampaşa önündeydi

İstanbul’da BDSP Bayrampaşa Hapishanesi önünde katliam karşısında devrimcilerin ölümüne sergilediği direniş selamlayan bir eylem gerçekleştirdi.

18 Aralık günü Sağmalcılar Metrosu önünde bulușan BDSP’liler, “19 Aralık’ı unutmamak, unutturmayacağız! Katil devlet hesap verecek! / Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu” pankartını ve kırmızı flamalar açarak yürüyüşe başladılar. Yürüyüş boyunca coșkulu ve öfkeli atılan sloganlar sokakta yankılanırken, mahalle sakinleri işyerlerinin önünden ve evlerinin camından eylemi seyrettiler.

Bayrampaşa Hapishanesi’nin önüne gelindiğinde, katledilen devrimcilerin isimlerinin tek tek okunmasıyla “Yaşıyor!” diye haykırıldı.

Katliamda şehit düşenlerin şahsında, devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşu gerçekleştirildi. Ardından basın açıklamasına geçildi.

Basın açıklamasında katliamın nasıl gerçekleştirildiği aktarıldı. Düzen sözcüleri ve burjuva basın teşhir edildi. Devrimci tutsakları F tipi tabutluklara kapatmak ve onları onursuzlaştırarak teslim almak isteyen sermaye devletin bunu başaramadığı dile getirilirken “Devrimcilerin kızıl bantlı alınları katiller sürüsünün karşısında secdeye varmadı” denildi.

Taksim’de meşaleli yürüyüş

İHD, TUAD-DER ve TUYAB Taksim’de ortak 19 Aralık anması gerçekleştirdi. Taksim Tünel’de bulușan kitle “19 Aralık katliamını unutmamak unutturmayacağız” pankartı ile katliamda şehit olan devrimcilerin fotoğraflarını taşıdılar. Coșkunun hakim olduğu yürüyüş Tramvay Durağı’na gelindiğinde son buldu. Anma programında ilk konuşmayı **Abdulkaki Boğa** gerçekleştirdi. Katliamın uluslararası savaş hukukuna, adalete, insanlığa, kısacası hiçbir şeye sığmayan insanlık dışı bir katliam olduğuna, emri verenlerin cezalandırılmadığına, suçun erlere yıkılmaya çalışıldığına değindi. Tecritle, baskı ile toplumun teslim alınamayacağını söyledi.

Ardından **Taşkın Türkmen** ortak basın açıklamasını okudu. Açıklamada katliamın devlet tarafından yapıldığının örtülemez bir gerçek olduğu, buna rağmen sorumluların cezalandırılmadığını dile getirildi.

Yürüyüşe katılan **Pınar Sağ** da bir konuşma yaparak devrimci iradenin teslim alınamayacağını ifade etti ve katliamı kınadığını açıkladı. **Grup Adahlar**’ın ‘Teslim olmayacağız!’, ‘Çav Bella’ marşlarını söylemelerinin ardından anma bitirildi.

Kartal BDSP’den eylem

Kartal BDSP, gerçekleştirdiği yürüyüş ve basın açıklaması ile 19-22 Aralık katliamını lanetledi, direniş selamladı.

18 Aralık günü Bankalar Caddesi’nde biaraya gelinerek çay bahçelerinden meydana yüründü. “19 Aralık’ı unutmamak, unutturmayacağız. Katil devlet hesap verecek!” pankartının açıldığı basın açıklamasında, 19 Aralık katliamı öncesi yaşanan sürece ve cezaevleri katliamlarına değinildi. Düzen temsilcilerinin ve düzen medyasının katliama ilişkin onursuzca sarfettikleri sözler vurgulanarak, katliam sonrasında ancak 10 yıl sonra dava açılabilirdiği

18 Aralık 2011 | Bayrampaşa

19 Aralık 2011 | Bayrampaşa

ifade edildi. Açıklamada, 19 Aralık katliamının aynı zamanda destansı bir direniş olduğu söylendi.

TKMP direniş selamladı

Tecrite Karşı Mücadele Platformu (TKMP) İstanbul’da eski Bayrampaşa Hapishanesi önünde 19 Aralık günü eylem yaptı.

Sağmalcılar Metrosu önünde toplanan TKMP, “19-22 Aralık şehitleri ölümsüzdür, hesabını soracağız!”, “Yaşasın 19-22 Aralık direnişimiz! Katliamı unutmamak, unutturmayacağız! / Tecrite Karşı Mücadele Platformu (TKMP)” yazılı iki pankart açtı. Devrimciler, şehitlerin resimleri ve katliam anına ait resimler taşıyarak yürüyüşe başladılar.

Anma programı saygı duruşuyla başladı. Basın açıklamasında katliamın nasıl ve kimler tarafından uygulandığının ortaya çıkmasına rağmen hiçbir cezanın verilmediğine, açılan göstermelik davalarla sürecin üstü örtülmeye çalışıldığı ifade edilerek, tecrit kaldırılana kadar mücadele edileceği vurgulandı.

Basın açıklamasının ardından katliam sürecine ilişkin avukat **Oya Aslan**, eski tutuklular **Mehmet Güven** ve **Nihat Göktaş** birer konuşma yaparak katliamın planlı, programlı ve zalimce olduğunun altını çizdiler. İdil tiyatro atölyesinin hazırladığı ‘Bir basın açıklaması’ isimli kısa bir skeç sergilendi. Tiyatrodan sonra Tekin Yıldız ‘İsyen edin’ isimli bir şiir okudu. Şiirden sonra Pınar Sağ, Grup Kutup Yıldızı ve Grup Yorum hep birlikte ‘Çav Bella’ marşını seslendirdiler.

Eyleme katılan **Sırrı Süreyya Önder**’de bir konuşma yaparak, katliamın cezasının yasalarla değil, kararlılıkla verilen mücadele ile sorulacağını altını çizdi.

Son olarak hapishanenin önüne karanfiller bırakıldı.

İzmir’de eylemler

18 Aralık günü gerçekleştirilen eylem için Karşıyaka dolmuş duraklarında toplandı. İlerici ve devrimciler buradan “19 Aralık ‘Hayata dönüş’ değil katliamdır! Unutmamak unutturmayacağız” pankartı ile Karşıyaka İskelesi’ne yürüdü. Yürüyüşte, 19 Aralık şehitlerinin resimleri ile her kurum adına birer flama taşındı. Yürüyüşün bitiminde başta 19 Aralık şehitleri olmak üzere tüm devrim şehitleri için saygı duruşu yapıldı.

BDSP, Alinteri, DHF, Devrimci Hareket, ESP, Kaldıraç, Partizan tarafından hazırlanan açıklama okundu. Açıklamada muhaliflere, devrimcilere, yurtseverlere yönelik sürdürülen insanlık dışı uygulamaların halen sürdüğünden söz edildi. Hapishanelerdeki katliamlara da vurgu yapılarak şunlar söylendi: “Bugün Kürt halkına dayatılan imha ve inkâr politikaları, toplu yıldırma ve gözaltı operasyonları da yine aynı korkunun devamıdır.”

Basın metnin okunmasının ardından “devrim şehitleri” için hazırlanan şiirler okundu. Eylem ‘Avusturya İşçi Marşı’nın hep birlikte okunmasıyla bitti.

Eyleme Köz, DİP ve Emek ve Özgürlük Cephesi destek verdi.

Buca Cezaevi önünde eylem

19 Aralık günü de Buca Cezaevi önünde iki eylem yapıldı.

İlk eylemi **BDSP, Alinteri, DHF, Devrimci Hareket, ESP, Partizan** örgütledi. “19 Aralık ‘hayat dönüş’ değil katliamdır. Unutmamak unutturmayacağız” ozalitinin açıldığı eylemde, 19 Aralık şehitleri başta olmak üzere devrim şehitleri için saygı duruşu yapıldı.

Açıklamada saldırıların, baskıların arttığı belirtilerek, bu saldırılara en çok devrimci-ilerici güçlerin maruz kaldığı anlatıldı. F tiplerinde yaşanan tecritin ve keyfi uygulamaların son dönem daha da arttığı ifade edildi. Baskının, engellemenin, tecritin devrimci tutsakları yıldırmadığı vurgulanarak açıklama bitirildi.

Basın metnin okunmasının ardından devrim şehitleri için hazırlanan şiirler okundu.

Eylemin ardından karanfiller cezaevinin önüne bırakıldı.

Eyleme Kaldıraç, Barış Anneleri, Emek ve Özgürlük Cephesi ve İHD destek verdi.

Bu eylemin ardından **İnsan Hakları Derneği İzmir Şubesi** ikinci bir eylem gerçekleştirdi.

İHD Genel Sekreteri Necla Şengül’ün gerçekleştirdiği açıklamada hapishanelerin zor koşulları ele alındı. Hapishane gerçeğinin ülkenin düzeyini gösterdiğini söyledi. Şengül açıklamanın devamında hapishanelerde tutulan mahpus sayılarının arttığını belirterek sadece 30 Nisan 2011 itibarıyla bu sayının 124.074’e ulaştığını belirtti. Son dönem çocuk tutsakların da sayılarında artış olduğunu vurguladı ve bu rakamın 2290’a ulaştığını söyledi.

Basın metninin okunmasının ardından 32 karanfil cezaevi önüne atıldı.

Eyleme BDSP’nin de aralarında bulunduğu devrimci ve ilerici kurumlar destek verdi.

19 Aralık 2011 | Adana

Ankara

BDSP ve Partizan tarafından örgütlenen eylem için Sakarya Caddesi'nde biraraya gelen devrimciler, "19 Aralık katliam-direnışini unutmamak, unutturmayacağız / BDSP, Partizan" ozaliti ile yürüyüş gerçekleştirdi. Ara sokaklardan sloganlarla ilerleyen kitle Yüksel Caddesi'ne ulaştı.

Açıklamada şunlar söylendi:

"Katliamın üzerinden 11 yıl geçti ve devletin katliamları, işkenceleri, baskı ve zorbalık mekanizmaları bugün halen çalışmaya devam ediyor. Egemenlerin tüm demokrasi ve özgürlük nutuklarına rağmen işçilerin, emekçilerin yoksulluğu ve sefaleti derinleşiyor, sosyal haklara dönük saldırılar birbiri ardına meclisten geçiyor, F tipi hücrelerde tecrit ve tredman uygulamaları ile devrimci irade teslim alınmaya çalışılıyor, sokak ortasında insanlar polis kurşunlarıyla katlediliyor, Terörle Mücadele Yasası ve DGM'lerden bozma Özel Yetkili Mahkemelerle başta devrimciler olmak üzere toplumsal muhalefetin hemen her kesimine dönük aralıksız bir saldırı dalgası işletiliyor, onlarca yıllık cezalar veriliyor, Kürt ulusuna inkar ve imha dayatılıyor, binlerce Kürt KCK operasyonları adı altında zindanlara atılıyor. Sayfalar dolusu uzatılabilecek bu listeye, dışarıda emperyalistlerin istekleri doğrultusunda kardeş halklara dönük savaş çıkırtkanlığı eşlik ediyor."

Odak, DHF ve Düşünceye Özgürlük Girişimi'nin destek verdiği eyleme yaklaşık 100 kişi katıldı.

Eskişehir

Eskişehir'de coşkulu ve kitlesel bir eylem yapıldı. Hamamyolu'nda biraraya gelen kitle "19 Aralık"ı unutmamak unutturmayacağız / Hesabını soracağız" pankartı ile yürüyüşe başladı.

Yürüyüşün ardından Adalar'da basın açıklaması yapıldı. Okunan metinde F tipi hücre saldırısına karşı bedenlerini ölüm orucuna yatıran devrimcilerin iradesini kıramayan devletin kanlı operasyonu teşhir edildi. Günümüzde de TMY, PYSK ve DGM'lerin yerine geçirilen Özel Yetkili Mahkemelerin toplumu baskı altında tutma noktasındaki işlevlerine dikkat çekildi. KCK adı altında yürütülen operasyonlar,

sokak ortasında katledilen insanlar ve sudan sebeplerle tutuklanan öğrenciler tüm bu süreçlerin bir aynası olarak anlatıldı.

Yaklaşık 150 kişinin katıldığı eylemi BDSP, DHF, Alınteri, EHP, HDK, Eskişehir Halkevi ve ÖDP örgütledi. PDD ve TKP eyleme destek verdi.

Bursa

Kent Meydanı'nda gerçekleştirilen eylemde "19 Aralık katliamını unutmamak, unutturmayacağız! Hesabını soracağız!" pankartı açılırken katliamda şehit düşen devrimcilerin fotoğrafları taşındı.

Yapılan açıklamada "F tipi saldırısı; emperyalizm merkezli IMF ve Dünya Bankası'nın öngördüğü soygun ve talan reçetesinden, emperyalizme uşaklık eden egemen sistemin Kürt Ulusuna karşı yürüttüğü inkâr ve imha siyasetinden bağımsız ele alınamaz" denildi. BDSP, ESP, Partizan, SDP ve SODAP örgütlediği eyleme BDP ve EMEP de destek verdi.

Adana

İnönü Parkı'nda meşalelerin yakıldığı eylem saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşunun ardından yapılan açıklamada "Bir insanlık suçu olan, tecrit ve izolasyon politikasını hayata geçirmek amacıyla, bundan tam 11 yıl önce panzerlerle, tanklarla, helikopterlerle kimyasal silahlarla 20 hapisaneye birden "hayat kurtarma" gibi "sahte" bir gerekçeyle müdahale edildi, onlarca tutuklu ve hükümlü yaşamını kaybetti, yüzlercesi yaralandı. 19 Aralık operasyonuna Adalet Bakanlığı, "hayata dönüş operasyonu" diyordu. Aslında hayata dönüş operasyonu değil tam bir yok etme operasyonuydu. Ancak 28 devrimci tutsak vahşice öldürülse de devrimci irade teslim alınamadığı gibi, devrimci önderlerden devralınan direniş geleneğini devam ettirip gelecek kuşaklara miras bıraktılar" denildi.

BDSP, DHP, ESP ve İHD tarafından örgütlenen eyleme ilerici güçler de destek verdi.

Mersin

17 Aralık günü KESK binası önünden toplanan ilerici ve devrimci güçler, katliamı teşhir eden resimler taşıdı. Taşbina'ya kadar alkış ve sloganlar eşliğinde gerçekleştirilen yürüyüşte "19-22 aralık katliamını-direnışini unutmamak unutturmayacağız / Katliamın hesabını soracağız" pankartı taşındı. Kitleye yürüyüş boyunca çevreden de destek verildi.

Basın açıklamasında devletin katliamcı yüzüne ve bunun karşısında örülen destansı direnişe vurgu yapıldı. 19-22 Aralık katliamı sadece kanlı bir vahşet değil aynı zamanda IMF ve Dünya Bankası'nın istekleri doğrultusunda atılan bilinçli bir adımdı" denildi.

Yaklaşık 50 kişinin katıldığı eyleme BDSP, DHF, İHD, ESP, Partizan ve TUM-İGD katıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir – İstanbul – Adana – Bursa –

Eskişehir – Mersin – Ankara

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

18 Aralık 2011 | Zürich

Yurtdışında 19 Aralık anmaları...

Paris

BİR-KAR, Fransa Özgür Tutsaklar Komitesi, Halkın Günlüğü, ODAK, Partizan ve Devrimci Proletarya tarafından 16 Aralık günü Paris'te meşaleli yürüyüş ve anma etkinliği gerçekleştirildi.

Türkiyelilerin yoğun olarak yaşadığı 10. Bölge Strasbourg St-Denis semtindeki Gare de l'est Postanesi önünde toplanan kitle meşaleler eşliğinde Strasbourg St-Denis Kemer önüne yürüdü. Yürüyüş boyunca 19 Aralık vahşetinin resimleri taşındı, katliamı lanetleyen Fransızca ve Türkçe sloganlar atıldı, bildiriler dağıtıldı.

Strasbourg St-Denis Kemer önüne varıldığında devrim ve sosyalizm şehitleri için gerçekleştirilen saygı duruşuyla eylem programına başlandı. 19 Aralık katliamını anlatan ortak metnin Fransızca ve Türkçe okunmasının ardından, katliamı yaşayan bir Ölüm Orucu gazisi süreci ve yaşadıklarını aktardı.

Konuşmanın ardından eylem sonlandırıldı.

Zürih

18 Aralık günü Kürt Kültür Derneği'nde yaklaşık 200 kişinin katılımıyla bir etkinlik düzenlendi.

FEKAR, İGİF, İTİF, İDHF, BİR-KAR tarafından ortak düzenlenen etkinliğin açılış konuşmasının ardından 19 Aralık katliamında şehit düşen devrimciler şahsında saygı duruşu yapıldı. Ardından bileşenler adına katliam ve direniş anlatan ortak bir konuşma yapıldı.

"Devrimin sürükleyici güçleri olan devrimci örgütleri ezmek, emekçilerin sesi ve öncü güçleri olan devrimcileri etkisizleştirmek ve devrimci direniş mevzilerini dağıtmak istiyorlar. Devrimci tutsaklara yönelik hücre saldırısı bu ihtiyacın ürünüydü. Devlet cezaevleri şahsında devrimci hareketi, devrimci hareket şahsında ise işçi ve emekçi kitleleri hedef alıyordu" ifadelerine yer verilen konuşma, içinde bulunduğumuz sürece ilişkin olarak görev ve sorumlulukların tanımlanması ve ortak mücadele çağrısıyla son buldu.

Ortak konuşmanın ardından gösterilen sinevizyon ilgiyle ve duygu yoğunluğuyla izlendi.

Avukat Kamile Öncel ve Filiz Kalaycı ise süreci ve bugünkü cezaevleri gerçeğini, keyfi hak ihlallerini ve devrimci tutsaklara uygulanan tecrit ve baskıları hukuksal boyutlarıyla ve çarpıcı örneklerle anlatıma konu ettiler.

Serbest kürsü bölümünde ise dinleyiciler görüş ve duygularını dile getirdi.

FEKAR adına da bir konuşma yapılmasının ardından etkinlik sona erdi.

Kızıl Bayrak / Paris-Zürih

Gençliğin 19 Aralık etkinliklerinden

Eskişehir

19 Aralık katliamı Anadolu Üniversitesi’nde 20 Aralık günü gerçekleştirilen eylemle lanetlendi.

Yunus Emre Kampüsü giriş kapısında toplanan kitle yemekhane önüne yürüdü. Yürüyüş sırasında katliamın ve büyük zindan direnişinin 11. yılında olduğu belirtilerek devletin vahşi saldırısı teşhir edildi. Bugün yaşanan devlet terörünün ise 19 Aralık’ta ortaya konan politikaların devamı olduğu belirtildi. Bugün KCK tutuklamaları altında 8 bin kişinin gözetimine alınıp 4 binin tutuklanması, hapishanelerde 500’ü aşkın öğrencinin tutuklu olması örnek verilerek dışarısının yarı açık cezaevine dönüştürüldüğü belirtildi.

Yemekhanenin önüne gelindiğinde önce 19 Aralık katliamı ve direnişinde şehit düşenler için bir dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Daha sonra basın açıklaması okundu. Şiirlerin okunmasıyla eylem son buldu.

Ekim Gençliği, DGH, DPG ve HDK Gençliği’nin örgütlediği eyleme DYG, EHP Gençliği, Öğrenci Kolektifleri, TKP’li Öğrenciler, Gençlik Muhalefeti ve YDG destek verdi. Eyleme yaklaşık 70 kişi katıldı.

Çanakkale

20 Aralık günü Ekim Gençliği, YDG ve DGH tarafından Belediye Sosyal Tesisleri’nde bir etkinlik gerçekleştirildi.

F tipi cezaevlerini ve 19-22 Aralık’taki operasyonları anlatan iki kısa belgesel gösteriminden sonra, katliam sırasında İnsan Hakları Derneği Çanakkale Şube Başkanı olan ve Çanakkale Cezaevi’nde tutsak olan devrimcilerin ailelerini evinde ağırlayan Hayrettin Pişkin bir konuşma yaptı. O günlere dair anılarını ve dava süreçlerindeki izlenimlerini izleyicilere aktardı.

Etkinlikte örgütleyici kurumlardan birer temsilci söz alarak 19 Aralık sürecini değerlendirdi.

Ekim Gençliği adına yapılan konuşmada, sermaye devletin temel politikasının sistematik işkenceler, yargısız infazlar, gözetim altında kayıplar, kirli komplo ve provokasyonlar olduğu söylendi.

Sonrasında, 19 Aralık katliamının tarihsel ve siyasal arka planına değinilerek “19 Aralık sıradan bir cezaevi operasyonu olmayıp, toplum ölçeğinde bir korku yaratma operasyonudur, hedefi emekçi kitlelerdir. Amaç ise toplumsal muhalefeti dizginlemektir” denildi. Katliamcıların ibretlik sözleri teşhir edildi.

Yaklaşık 100 kişinin katıldığı etkinlik konuşmaların ardından sona erdi.

Ankara

19 Aralık direnişi DTCF’de Ekim Gençliği tarafından yapılan bir anma ile selamlandı.

Devrim şehitleri anısına bir dakikalık saygı duruşuyla başlayan etkinlikte 19 Aralık katliamı öncesini ve operasyonları anlatan bir konuşma yapıldı. Konuşma, “Dün içeride ve dışarıda baskı politikalarıyla toplumsal muhalefeti sindirmeye çalışanlar, bugün de bunu yapabileceklerini sanıyorlar. Bu topyekün saldırılara topyekün direnişle cevap verilmelidir” ifadelerine yer verildi.

Ardından belgesel gösterimine geçildi. Belgesel gösteriminden sonra Hopa olaylarından tutuklanan ve 9 Aralık’ta serbest bırakılan bir öğrenci Sincan F tipinde yaşadığı deneyimi paylaştı.

Etkinlik, genç komünistlerin bulunduğu her yerde devrim ve sosyalizm bayrağının yükseltileceği vurgulanarak son buldu.

“Erdal Eren ölümsüzdür!”

Erdal Eren katledilişinin 31. yıldönümünde çeşitli eylem ve etkinliklerle anıldı.

Mersin

Mersin’de Ekim Gençliği okurları 14 Aralık günü Eğitim Sen toplantı salonunda Erdal Eren anması gerçekleştirdiler.

Etkinlik Erdal Eren şahsında devrim davası uğruna ölümü göğüsleyen tüm devrim şehitleri adına yapılan saygı duruşuyla başladı.

Saygı duruşunun ardından Erdal Eren’in yaşamını ve devrim mücadelesindeki kararlılığını anlatan bir konuşma yapıldı. Konuşma sonrasında sinevizyon gösterimi yapıldı ve Erdal Eren’in son mektubu okundu. Ayrıca şiirler okundu, devrimci marş ve ezgiler söylendi.

Etkinlik programı sonrasında yapılan söyleşide de Erdal Eren’in devrettiği mücadele bayrağını taşıma kararlılığı vurgulandı.

Esenyurt

Devrimci Liseliler Birliği tarafından 16 Aralık günü gerçekleştirilen anma etkinliği saygı duruşuyla başladı. DLB adına yapılan açılış konuşmasında Erdal Eren’i anmanın onun mücadelesine, devrim ve sosyalizm davasına sahip çıkmak olduğu vurgulandı.

Ardından sinevizyon gösterimine geçildi. Etkinlik okunan kavga şiirleriyle devam etti.

Şiir dinletisinin sonrasında “Erdal Eren’i nasıl anmalıyız?” sorusunun liseliler tarafından cevaplandığı bir toplantı yapıldı. Devrim ve sosyalizme olan ilginin öne çıktığı toplantıda liseli gençlik çalışmasının sorunları farklı liselerden yapılan örneklemelerle tartışıldı.

İzmir

İzmir Ekim Gençliği ve Devrimci Liseliler Birliği’nin örgütlediği Erdal Eren anması 17 Aralık günü Çiğli İşçi Kültür Evi’nde gerçekleştirildi.

Anma programı saygı duruşu ile başladı. Daha sonra Erdal Eren’in yargılama sürecindeki hukuksuzluğu anlatan, ailesinin ve çevresinin Erdal Eren hakkındaki düşüncelerini içeren bir belgesel gösterimi ile devam etti.

Ardından Ekim Gençliği adına bir konuşma yapıldı. Ekim Gençliği’nin misyonu ve genç komünistlerin görevleri üzerinde duruldu.

Daha sonra, Erdal Eren’in ailesine yazdığı mektup ve ‘Şafak türküsü’ isimli şiir okundu.

Ardından “Erdal Eren kimdir?”, “Günümüzde Erdal Eren’in yeri” başlıklarıyla bir söyleşi yapıldı. Katılımcılar mücadele etmenin önemi üzerinde durdular, kurtuluş sosyalizmde olduğunu vurguladılar.

Anma programı marşlar, Kürtçe ve Türkçe türküler söylenerek son buldu.

KOÜ’de tutuklama protestosu

Kocaeli’de 24 Kasım günü yapılan eş zamanlı baskınlarla gözetimine alınan ve tutuklanan 12 öğrenci için 21 Aralık günü Kocaeli Üniversitesi’nde eylem yapıldı.

Üniversitenin sosyal tesisleri önünde toplanan öğrenciler rektörlük binası önüne yürüdüler.

Burada gerçekleştirilen basın açıklamasında AKP’nin toplumun tüm muhalif seslerini kısmak ve ülkeyi açık bir hapishaneye çevirmek istediği söylendi.

İktidarını darbe dönemlerini aratmayan uygulamalarla devam ettirdiği ifade edildi.

Açıklamanın ardından tutuklu 12 öğrencinin isimleri tek tek okundu ve kitle “Özgürlük” sloganını haykırdı.

Mücadele vurgusu ile son bulan eylemin ardından sloganlar eşliğinde 21 Aralık grevine çağrı yapıldı.

Ekim Gençliği / Kocaeli

Cebeci’de devrim şehitleri anıldı

Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü’nde 15 Aralık günü Aralık ayında şehit düşen devrimciler anıldı. Eğitim Fakültesi önünde toplanan kitle Türkçe ve Kürtçe ‘Devrim şehitleri mücadelemizde yaşıyor’ ozaliti açarak yürüyüş gerçekleştirdi.

Ellerinde Erdal Eren, Aydın Erdem, Murat Elibol, Ali Serkan Eroğlu, Burhanettin Akdoğan gibi devlet terörü ile katledilen öğrencilerin resimlerini taşıyan kitle Eğitim, İletişim, Siyasal ve Hukuk fakülteleri kantinlerini dolaşarak ajitasyonlar eşliğinde basın açıklamasına çağrı yaptı. Açıklamada, katledilen tüm devrimcilerin bugün bizlerin elinde meşale olduğu ve devletin devrimcileri katletmekle bitiremeyeceği vurgulandı.

YDG, SDH, Kaldıraç, Dev-Genç Birliği, DYG, SGD, Kızıl Hareket ve Tüm-İGD’nin örgütlediği eyleme yaklaşık 60 kişi katıldı. Eyleme Ekim Gençliği de destek verdi.

Ekim Gençliği /Ankara üniversitesi

Barınma hakkı, eğitim hakkından ayrılamaz!

İnsanca yaşanacak ücretsiz yurtlar istiyoruz!

Barınma, insanın en temel ihtiyaçlarından ve haklarından biridir. İnsanın her türlü ihtiyacını piyasa konusu haline getiren neoliberal politikalarla birlikte üniversite öğrencilerinin barınma hakkı da büyük oranda gaspedilmiştir.

Bu sorunla karşı karşıya kalanlar, sermayenin tüm saldırılarını göğüslemek zorunda olan işçi-emekçilerden ve onların çocuklarından başkası değildir. Bugün geline yerde üniversiteyi şehir dışında okuyan işçi ve emekçi çocukları için barınma sorunu, içinden çıkılmaz bir hal almıştır.

Devlet üniversitelerinde okuyan yaklaşık 2,5 milyon üniversitelinin çoğu, o güne kadar yaşadığı ilin dışında üniversite eğitimi almaktadır. Bu durumda yüzbinlerce öğrenci barınma sorunuyla yüz yüze kalmakta, sorunu kendileri çözmeye zorlanmakta, çözemeyenler ise ya zor koşullar altında öğrenimine devam etmekte ya da okulu bırakmak zorunda kalmaktadır.

Üniversiteye şehir dışından gelen öğrenciler için ilk seçenek devlet yurtları olurken, devlet yurtlarına yerleşemeyen ya da oradaki koşullardan dolayı barınamayan öğrenciler, öğrenci evlerini veya özel yurtları tercih etmekte ya da kiralık ev aramaya yönelmektedir.

Devlet yurtları: Yarıcaık hapisane!

Şehir dışında okuyan işçi emekçi çocukları için, ucuz olduğundan dolayı tercih edilen ilk yer devlet yurtları olmaktadır. Yurt-Kur’a bağlı olan yurtların yatak kapasitesi 2009 yılında açıklanan rapora göre 225 bin 113’tür. Tek başına bu veri bile, devlet yurtlarının yetersizliğini gözler önüne sermektedir. Üniversiteye yerleşen öğrenci sayısı her geçen yıl artarken, devlet yurtlarının sayısında aynı oranda bir artış görülmemektedir. 2006 yılından bu yana öğrenci sayısı 500 bin artarken, yurtların toplam kapasitesi ise yaklaşık olarak 25 bin artmıştır.

Sınırlı kapasitelere rağmen, devlet yurtlarına yerleşmeyi başarabilen öğrenciler, bu kez de yurtlardaki kötü koşullarla baş etmek zorunda kalmaktadırlar. 6-10 kişilik odalarda, ısınma ve temizlik sorunlarının yanında, yeterli sayıda etüt salonlarının bulunmaması, tuvalet ve banyo sıraları da yurttaki yaşam koşullarını ağırlaştırmaktadır. Kalabalık odaların ve sınırlı sayıdaki etüt salonlarının ders çalışmada yarattığı zorlukların yanına bir de kütüphanelerin öğrencilerin ihtiyaçlarını karşılamaktan uzak olması eklenince, koşullar iki kat daha zorlaşmaktadır.

Devlet yurtlarında karşılaşılan sorunların arasında beslenme de ayrı bir yere sahiptir. Yemekhane hizmetlerinin piyasalaştırılması süreci yurtlarda da işlemekte, üniversiteliler beslenme ihtiyaçlarını yüksek ücretli yemekhane ve kantinlerden gidermeye çalışmaktadırlar.

Öğrencilerin hiçbir söz hakkı olmadığı, tamamen yurt idaresinin belirlediği “disiplin” kuralları da yurtlarda başlıca sorunlardan biridir. Disiplin yönetmelikleri, yurtları “yarı açık cezaevi” haline getirmektedir. Yoklama çizelgesinin imzalanmaması, ses ve görüntü aletlerinin yurttan kullanılması, “gerekli görülen zamanlarda” dolap, valiz gibi özel eşyaların yurt idaresinin denetimine açık bulundurulmaması,

kınama, uyarı gibi cezalarla sonuçlanmaktadır. Gözaltına alınmak, güvenlik güçlerine karşı gelmek, ideolojik ve politik amaçlı gösteri toplantı düzenlemek, geceyi izinsiz ve mazeretsiz olarak üst üste üç gün yurdun dışında geçirmek ise yurttan süresiz çıkarma cezası ile sonuçlanmaktadır.

Bu baskı ve denetim mekanizmasının bir diğer ayağını yurda giriş çıkış saatleri ve parmak izi kontrolleri oluşturmaktadır. Yurtlardaki sportif-kültürel-sosyal faaliyet alanlarının yetersizliği, öğrencilerin kendilerini geliştirecek alanlardan yoksun kalmaları önemli bir sorun olarak karşımızda dururken, öğrenciler her akşam belli saatte yurda giriş yapmak zorunda bırakılmaktadır. Dışarıdaki faaliyet alanları da böylece kısıtlanmakta, geç saatlere kadar süren etkinliklere katılım sınırlandırılmakta, bu da yetmezmiş gibi büyük şehirlerde öğrenciler yurtlara ulaşmada büyük sıkıntılar yaşamaktadırlar. Kadın öğrenciler bu baskıyı iki kez yaşamaktadır.

Bütün bunlar öğrencilerin, devlet yurdundan ayrılmalarına, çok daha zor koşullarda olsa bile eve çıkmalarına, üniversite yurtlarına, öğrenci evlerine, özel yurt görünümünde olan cemaat yurtlarına veya imkânları varsa özel yurtlara gitmelerine neden olmaktadır.

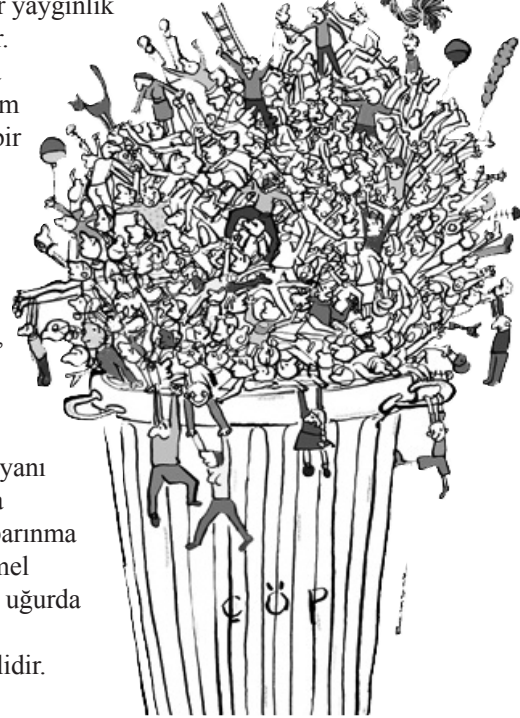
Özel yurtlar: Lüks barınma değil, insanca yaşam

Eğitiminden sorumlu olduğu kadar, onun ayrılmaz bir parçası olan barınmadan da devlet sorumludur. Ancak gerek kapasitesinin darlığı, gerekse de koşulların kötülüğü üniversite öğrencilerini özel

yurtlara doğru yöneltmektedir. Özel yurtların ücretleri 400 TL’den 2.500 TL’ye kadar değişirken, özel yurtların birçoğunda 24 saat sıcak su, internet, sağlıklı yemek ve uygun çalışma ortamları bulunmaktadır. Aslında özel yurtlarda sunulan lüks değil, bir yere kadar insanca yaşam koşullarıdır.

Özel yurtların bir kısmını da cemaat yurtları oluşturmaktadır. Görece daha düşük ücretlerle (hatta kimi öğrencilere ücretsiz) barınma sorunu yaşayan emekçi çocuklarına imkan sunulmaktadır. Bu yurtlarda kalan öğrencilere ise, dini etkinliklere katılma, namaz kılma, dini yayımları okuma vb. zorunluluklar getirilmektedir. Özellikle taşra üniversitelerinde bu uygulamalar yaygınlık taşımaktadır.

Barınma sorunu eğitim sorununun bir parçasıdır. Dolayısıyla yüksek öğrenim gençliğinin parasız, eşit, bilimsel, anadilde eğitim taleplerinin yanı sıra, insanca yaşanacak barınma hakkı da temel alınmalı, bu uğurda mücadele yükseltilmelidir.

Uludağ Üniversitesi’nde faşist saldırı

15 Aralık günü Halkların Demokratik Kongresi Öğrenci Bileşenleri tutuklu öğrencilerin durumuna dikkat çekmek için Uludağ Üniversitesi’nde basın açıklaması gerçekleştirdi.

Açıklamanın ardından bir grup faşist bıçak ve satırlarla devrimci ve ilerici öğrencilere saldırdı. Faşist saldırıda üç öğrenci çeşitli yerlerinden yaralandı ve Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi’ne kaldırıldı. Hastane önünde yaralı arkadaşlarını bekleyen öğrenciler polis tarafından ablukaya alındı. Olaylara başından beri müdahale etmeyen polise öğrenciler tepki gösterdiler. Bekleyiş sürerken BDP’den oluşan bir heyet üniversiteye geldi. BDP heyeti üniversite yönetimi ve polisle görüşerek öğrencilerin güvenli bir şekilde üniversiteden çıkartılmasını talep etti.

Görükle’de faşist provokasyon

Olaylar, polisin yönlendirmesiyle ileri bir boyuta taşındı.

Ağırlıklı olarak öğrencilerin oturduğu Görükle, 19 Aralık günü polis-faşist işbirliği ile ablukaya alındı.

Kent merkezinden gelen faşistler gruplar halinde sokaklarda sloganlarla yürüyüşler düzenledi. Çevik kuvvet sokaklara barikat kurarken, faşistler bıçak ve satırlarla dolaştı, ırkçı ve küfürlü sloganlarla ortamı terörize etti. Özellikle Kürt öğrencilerin oturduğu evlerin etrafında dolaşan faşistler, arkalarına polisi de alarak provokasyon yaratmaya çalıştı. Pervasızlık Kürt öğrencilerin yaşadıkları evleri taşlamaya kadar vardırıldı.

Polis kendi yarattığı bu tabloyu fırsata çevirdi. Beldenin giriş çıkışlarında polis noktaları oluşturuldu. İçeriye yaya ve araçlarla giren herkes kimlik kontrolünden geçirildi. Yaklaşık 100 polis memurunun katıldığı denetimlere çevik kuvvet ekipleri de destek verdi.

Beldedeki kafelerde kimlik kontrolü ve asayiş uygulaması yapıldı.

İşkence ve ihlaller sürüyor

19 Aralık 2000’de ‘Hayata Dönüş’ adı altında yapılan cezaevi katliamının 11. yılında cezaevlerindeki hak ihlalleriyle ilgili raporunu açıklayan **Çağdaş Hukukçular Derneği** (ÇHD), tutuklu ve hükümlülere yönelik fiziki şiddet ve işkencenin sürdüğünü, keyfi uygulamaların da işkenceden farksız olduğunu belirtti.

ÇHD Ankara Şubesi Cezaevleri ve İnfaz İzleme Komisyonu, Sincan 1 ve 2 Nolu F Tipi hapishaneleri ve Sincan Kadın Kapalı Hapishanesi’nde kalan tutuklu ve hükümlülerle görüşmeler yaparak, hak ihlallerini raporlaştırdı. Aralık 2010’dan bu yana yaşananları kapsayan raporun ayrıntıları şöyle:

* Haftada 10 saat olarak uygulanması gereken sohbet hakkı çeşitli biçimlerde kısıtlanmakta ve bu hak gasp edilmektedir. Ağırlaştırılmış müebbet hapis hükümlüleri ise bu haktan tamamen mahrum edilerek, hiçbir şekilde sohbete çıkartılmamaktadır. Sohbe çıkacak kişiler idarenin keyfiyetine göre belirlenmekte, açık görüş haftası, yer ve personel yokluğu gibi gerekçelerle de var olan uygulama aksatılmaktadır.

* Ağırlaştırılmış müebbet hapis hükümlüleri ile bir kısım tutukluların tek kişilik havalandırması bulunan tek kişilik hücrelerde tutulması ve havalandırma sürelerinin gün içerisinde bir ile dört saat arasında sınırlandırılması ağır bir insan hakkı ihlali ve işkence niteliği arz etmektedir. Telefon ve ziyaret hakları da 15 günde bir kullanılmaktadır. Bu şekilde ağırlaştırılmış müebbet hapis hükümlüleri açısından tecrit daha da ağırlandırılmaktadır.

* Üst arama işlemi adı altında birçok hapishanede tutuklu ve hükümlünün onur kırıcı davranış ve kötü muamele ile karşılaştıkları, kapalı ve açık görüş haklarının ellerinden alındığı, disiplin soruşturmalarına tabi tutuldukları tespit edilmiştir.

* Hasta olan birçok tutuklu ve hükümlü hastaneye gidebilmek için aylarca bekletilmektedir. Öncelikle hapishane doktoru tarafından hastaneye sevkleri oldukça yavaş yapılmakta, daha sonra ise kendilerine sıra gelmesini beklemektedirler. Hastaneye gitmek, konserve kutusu gibi havasız, ışsız ringler nedeniyle tam bir eziyete dönüşmektedir. Muayene sırasında

çoğu kez insanlık dışı kelepçeli muayene dayatmasıyla karşılaşmaktadırlar.

* İnfaz idaresine, savcılığa, hâkimlikler ve mahkemelere, parlamento ilgili komisyonlarına verilmek üzere hazırlanan talep ve şikâyet barındırır dilekçeler sansürlenmekte, takibi imkânsız hale getirilmekte, kaybolmakta veya akıbetleri hakkında bilgi verilmemektedir.

* İnfaz hâkimlikleri hapishane idaresinin tüm uygulamalarını onaylamakta, tutuklu ve hükümlülerin ise tüm başvurularını reddetmektedir. İnfaz hâkimliği idarenin işlemlerinin “onay makamı” olarak görülmekte, etkili başvuru yolu olduğu düşünülmemektedir.

* Basın savcılıklarınca tedbir altına alınmamış, hâkimlik kararı ile yasaklama veya toplatma kararı verilmemiş her türlü süreli yayın ve kitap, cezaevi idareleri tarafından keyfi olarak sınırlandırılmaktadır. Günlük gazeteler için dahi fiili yasak ve engellemeler getirildiği gözlenmiştir.

* Tutuklu ve hükümlülere yönelik fiziki şiddet ve işkence uygulamalarının yaşanmaya devam ettiği gözlenmektedir.

Ankara’da 48 kişiye Hopa davası

Sermaye devletin Hopa histerisi devam ediyor. Metin Lokumcu’nun katledilmesiyle sonuçlanan polis terörünü Ankara’da protesto eden 48 kişi hakkında 12 yıla kadar hapis cezası istemiyle dava açıldı.

AKP İl Başkanlığı önünde 31 Mayıs günü gerçekleştirilen ve polis terörünün hedefi olan eylemle ilgili savcılık soruşturma başlatmış, 22’si tutuklu 28 kişi hakkında “örgüt üyeliği” suçlamasıyla dava açmıştı. 48 kişi hakkında ise dosyaya görevsizlik kararı vererek Basın Suçları Soruşturma Bürosu’na göndermişti.

Basın savcısı Erdoğan Gökçek, 48 kişi hakkında asliye ceza mahkemesinde dava açtı. 45 sanık hakkında “Kamu malına zarar verme, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Yasası’na muhalefet ve görevli memura direnme” suçlamasıyla 12 yıla kadar, üç avukat için ise “görevli polis memurlarına görevlerinden dolayı hakarete bulunmak” iddiasıyla 3.5 yıla kadar hapis cezası isteniyor.

İşkence yapanlar iddianamede yok

Dilşat Aktaş’ın “Panzer üzerine çıkarak sopa ile polisler saldırdığı”nın iddia edildiği iddianamede polis terörü ve işkencesine dair hiçbir ibarenin geçmediği görülüyor. Aktaş’ın polisler tarafından kalçasının kırılmasına değinilmezken, polisin göstericilere yönelik şiddetine engel olmaya çalışırken gözaltına alınan avukatlar Pınar Akdemir, Bülent Teoman Özkan ve Duygu Demirel de iddianamede sanık olarak yer alıyor.

Eylem, marş ve slogan: 14 yıl!

Rıdvan Çelik isimli üniversite öğrenci 14 yıl 7 ay hapis cezasına çarptırıldı.

Dicle Üniversitesi Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi Bölümü 3’üncü sınıf öğrencisi Rıdvan Çelik Diyarbakır 5. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından “Kapatılan DTP ve devamı olan BDP’nin Diyarbakır’da 2007 ile 2011 yılları arasında düzenlediği dokuz ayrı eyleme katılarak slogan atıp, marş ve şarkılara eşlik ederek alkışlarla desteklediği” iddialarıyla 8.5 aydır tutuklu yargılanıyordu. 16 Aralık’ta görülen son duruşmada mahkeme heyeti Çelik’e, “Örgüte üye olmamak ile birlikte örgüt adına suç işleme” suçlamasıyla 6 yıl 3 ay, “Örgüt propagandası yapmak” suçlamasıyla 6 kez 10’ar ay, “Toplantı ve gösteri yürüyüşleri kanununa muhalefet” ettiği gerekçesiyle ise sekiz kez beşer ay olmak üzere toplam 14 yıl 7 ay hapis kararı vererek ceza yağdırdı.

Çelik’in avukatılığını yapan Meral Danış Beştaş karara tepki gösterdi. BDP Hukuk ve İnsan Haklarından Sorumlu Eşbaşkan Yardımcısı da olan Meral Danış Beştaş, müvekkilinin etkinliklere katıldığını inkar etmediğini, dosyadaki fotoğrafta müvekkilinin ağzı açık şekilde görüntülendiğini fakat o esnada şarkı söylediğinin veya slogan attığının anlaşılamayacağını söyledi.

Ali ve Baran’a tahliye yok

İki yıldır tutuklu olan üniversite öğrencileri Baran Nayır ve Ali Deniz Kılıç 20 Aralık günü 5. kez hakim karşısına çıktı. SDP’li öğrenciler bu duruşmada da tahliye edilmedi.

Geçtiğimiz duruşmada tahliye isteyen savcının yerine getirilen yeni savcı, “kuvvetli suç şüphesi”nin devam ettiği gerekçesiyle iki öğrencinin tutukluluklarının devamını istedi. Avukatlar, dosyada bahsi geçen molotoflarda Nayır ve Kılıç’ın parmak izi ve tutuklu kalmalarını gerektirecek herhangi bir delil bulunmadığını belirterek tahliye talebinde bulundu.

Mahkeme heyeti tahliye talebini reddederek duruşmayı 3 Nisan 2012 tarihine erteledi.

Polisten saldırı

Mahkemenin kararını adliye önünde protesto eden öğrencilere ise polis saldırdı. Öğrenciler Beşiktaş Adliyesi’nden Taksim’e yürümek istedi. Polis, yürüyüşe başlayan kitlenin önüne barikatlar kurarak gaz bombalarıyla saldırdı. Çıkan çatışmada gözaltına alınan öğrenciler oldu.

“Katil devlet” itirafı

Eski özel hareketçi Ayhan Çarkın, Taraf gazetesine gönderdiği bir mektupla yeni itiraflarda bulundu. Faili meçhul cinayetler için kilit isim olarak gösterilen bu eli kanlı katil, 1992 yılında gözaltında kaybedilen Ayhan Efeoğlu, Hüseyin Yaman ve Soner Gül adlı devrimcilerin devlet tarafından katledildiğini itiraf etti.

Çarkın’ın “*Ayhan İstanbul emniyetinde yapılan işkence sonucu öldü. Onu bizzat kendi ellerimle gömdüm. Bu kişilerin infaz edildiği yerleri göstereyim. Oradan çıkan cesetlere DNA testi yapılsın. O zaman mahkeme ölümlerin somut olduğunu anlar belki...*” sözleri, faili meçhul cinayetlerin katilinin sermaye devleti olduğunu bir kez daha kanıtladı.

Faili meçhul olarak kalan özel hareketçilerin ölümünün de gerçekte MİT içindeki infazlar olduğunu anlatan Çarkın, devrimcilere yönelik katliamların ve tüm faili meçhullerin devletin bilgisi dahilinde yapıldığını açıkladı.

MİT Kontrterör Daire eski Başkanı Mehmet Eymür’ün de olayların merkezinde olduğunu açıklayan Çarkın, “Kumarhaneler Kralı” olarak bilinen Ömer Lütfü Topal’ın öldürülmesinin kayıtlarının eski

başbakanlardan Mesut Yılmaz’da olduğunu belirtti.

Ağar da itiraf etmişti

Ayrıca, sicilli katil ve eski İçişleri Bakanı Mehmet Ağar’ın da özel hareketçilerin cinayetlerinde parmağı olduğunu söyledi. Ağar’ın, Mehmet Eymür’ün ifadelerinden sonra 9 Aralık’ta İstanbul’da yaptığı basın toplantısında dile getirdikleri hatırlattı. Basın toplantısında Ağar “Suçumuz olmamıştır, kusurumuz olmuştur” diyerek “yapılanların devlet görevi kapsamında olduğunu” söylemişti.

Çarkın, Ankara Özel Yetkili Cumhuriyet Savcılığı’nın 1990’larda işlenen faili meçhul cinayetler ile ilgili yürüttüğü soruşturma kapsamında tutuklanmış, İbrahim Şahin gibi bir kontrgerilla şefinin ve altı özel hareket polisinin Ankara Nöbetçi 11. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından “somut delil yok” denilerek serbest bırakılmasının ardından da bizzat başvurup “Ben cezaevinde kalmaya devam etmek istiyorum” demişti.

“Katliam merkezli” yaklaşım

Sivas katliamının gerçekleştiği Madımak Oteli’nde “anı köşesi” yapıp katliama katılan iki kişinin fotoğrafını asan valilik yaptığıı savundu. Madımak’taki anı köşesine 35 aydının yanına asılan iki failin fotoğrafının indirilmesi yönündeki talep reddedildi. Sivas Valisi Ali Kolat gerekçesini açıklarken, “Biz olaya insan merkezli yaklaşıyoruz” dedi.

Madımak Oteli, valilik tarafından kamulaştırılarak Bilim ve Kültür Merkezi’ne dönüştürülmüştü. Ancak valilik, anı köşesine olay günü otel dışında öldürüldüğü belirtilen iki failin isimlerini de yazdı. Yakınlarını kaybeden aileler ile Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Sivas Valiliği’ne başvurarak Ahmet Alan ve Hakan Türkgil isimlerinin panodan çıkarılmasını istedi.

Bu talep, Sivas İl Özel İdaresi’nin gönderdiği ve altında Vali Ali Kolat’ın imzasının yer aldığı yanıtla reddedildi. Kolat, yanıtında şöyle dedi:

“Dilekçenizde adı geçen şahıslarla ilgili olarak dilekçeniz ve eki evrakların incelenmesinden, bu kişilerin anılan saldırıya bilfiil katıldıklarını gösterir bilgi, belge ve delile rastlanmadığı, olayların yaşandığı tarihten itibaren simgeleşen, bütün anma ve etkinliklerde ifade edilen ‘37 can’ın içinde bu iki kişinin de isimlerinin bulunduğu tarafınızca da malum olduğundan, idaremizce olaya insan merkezli yaklaşılarak hiçbir ayırım yapılmadan elim olayda hayatını kaybeden kişilerin isimlerini düzenlenen bu anı köşesinde yer verilmiştir.”

Devlet maneviyatına sahip çıktı

Düzen yargısı devlete atılan tokatı cezasız bırakmayarak inkar, imha ve asimilasyoncu çizgisine sahip çıktı. Son haftalarda burjuva medyada yer alan polis kaynaklı haberlerle hedef gösterilen BDP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel, bir polis memuruna tokat atmaktan 10 TL manevi tazminat ödemekle cezalandırıldı.

Tuncel, Şırnak’ın Silopi ilçesinde geçen 21 Mart’taki Newroz kutlamalarının ardından çıkan olaylarda polis terörüne tepki göstererek Emniyet Müdürlüğü Güvenlik Şube Müdürü Başkomiser Murat Çetiner’e tokat atmıştı.

Konya’da Polis Emeklileri Derneği’nin, Tuncel hakkında açtığı manevi tazminat davası sonuçlandı. Konya 3. Sulh Hukuk Mahkemesi, “polislerin rencide olup, toplumda psikolojilerinin etkilendiği” gerekçesiyle Tuncel’in 10 TL manevi tazminat ödemesine hükmetti.

Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) İzmir Şubesi, Fevziye Cengiz’in polis işkencesine maruz kaldığı Karabağlar Polis Karakolu önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

“Karakolda işkence var! /ÇHD İzmir Şubesi” yazılı ozalitin açıldığı eylemde basın metnini Avukat İmdat Ataş okudu. Fevziye Cengiz’e yapılan işkenceyi vurgulayan İmdat Ataş, “İşkenceyi gördüğümüz için konuşuyoruz. Ya görmeseydik?” dedi. “İşkence hala devam ediyor” diyen Ataş, işkencenin yalnızca karakolda olmadığını, işkencecilerin korunması ile hukuk alanında da sürdürüldüğünü ayrıntılarıyla

açıkladı.

“Evet, bu ‘karakolda ayna var.’ O aynada da Türkiye’nin işkence gerçeği.”

“ÇHD İzmir Şubesi olarak herkesi aynanın arkasındaki gerçekleri; işkenceyi besleyen nedenleri, işkence mağdurlarını yargı önünde kaybetmeye yazgılı yapan zihniyeti görmeye çağırıyor, işkenceye uğrayan herkese Fevziye Cengiz’e yargı sürecinde destek vereceğimizi ilan ediyoruz.” sözleri ile biten basın metninden sonra “İnsanlık onuru işkenceyi yenecek!” sloganı atılarak eylem sona erdi.

Kızıl Bayrak / İzmir

Dalağı alındı ama işkence yok!

Taksim Polis Merkezi’nde dalağı patlayacak kadar dövülen gencin davasında savcı “İnsan onuru ile bağdaşmayan, kişilerin aşağılanmasına yönelik davranışlar içermediğinden işkence sayılmaz” diyerek yine polise arka çıktı.

Mardinli Nezir Çirik ve Arif Kılınç, 5 yıl önce Tarlabası’nda gözaltına alındı. Çirik ve Kılınç nezarethanedeki sigara içtikleri iddiasıyla dövüldü. Polis terörü karakolun önünde de sürdü. Kılınç’ın eşi ve akrabasıyla birlikte iki arkadaş burada tekrar dövüldü. İki gence gaz sıkıldı, copla dövülerek yerde tekmeledi. Bu esnada fenalaşan ve konulduğu polis aracından Dolapdere’de atılan Çirik’in dalağı patladı. Hastaneye kaldırılan Çirik’in dalağı alındı.

Olayla ilgili ilk dava ise ‘polise mukavemet’ iddiasıyla Çirik ve arkadaşına açıldı ancak beraatla sonuçlandı. 7 polisle ilgili soruşturma ise 34 ay sürdü ve 12 polis için, ‘ağırlaştırılmış işkence’ suçlaması ve 6-24 yıl arasında hapis istendi.

Davanın son duruşmasında duruşma savcısı Osman Çakır ise, “Eylemin kasten yaralama olduğu, insan onuru ile bağdaşmayan, kişilerin aşağılanmasına yol açacak davranışları içermediğinden işkence boyutuna varmadığı...” gerekçesiyle polisler hakkında ‘kasten yaralama’ suçunu yeterli gördü.

Ordunun zorbalığı emekçileri sindiremiyor...

Tahrir’de direniş sürüyor

E. Bahri

Amerikancı diktatör Hüsnü Mübarek yönetimine karşı halk isyanı patlak verdiğinde, rejimin tek dayanağı ordu olmuştur. Zira o zaman Mübarek’e bağlı hakim parti, polis, istihbarat, devlet medyası ve diğer resmi kurumlar sokaklara dökülen milyonların hedefindeydi.

Kitle hareketinin dört gün gibi kısa bir sürede isyana geçtiği koşullarda, “son dayanak” olan orduyu halkın üzerine salmak, hem bu militarist kurumun parçalanmasına hem de rejimin dayanaktan yoksun kalmasına yol açabilirdi. Ecel terleri dökse de ayakta kalan Mısır burjuvazisi ile onun akıl hocalığını yapan Beyaz Saray’daki savaş baronları, orduya “kurtarıcı” görünümü vererek, isyanı az hasarla atlatmanın daha uygun olacağına karar verdiler. Nitekim Hüsnü Mübarek alaşağı edildikten sonra dümene geçen generaller, Tahrir Meydanı’nı boşaltmak, grevleri, kitle eylemlerini yasaklamakla işe başladılar. Ancak bu plan başarıya ulaşmadığı gibi, ordunun emekçiler nezdinde teşhir olmasını da sağladı.

Direniş rejimin temel direği orduya karşı...

Diktatör kovulduktan sonra, sınıflar mücadelesinin daha net bir görünüm kazanması kaçınılmazdı, öyle de oldu.

İşbaşındaki generallerle Müslüman Kardeşler, iktidar ve rant paylaşımı uğruna birbiriyle çekişirken, işçi sınıfı ve emekçilere karşı aynı safta birleşerek tam bir uyum içinde çalıştılar. Ordu rejimin bekçiliğini yaparken, Müslüman Kardeşler ise, emekçilerin sokakları terk edip işlerine/güçlerine dönmeleri için çok yönlü bir çaba içinde. Buna rağmen Tahrir Meydanı halen direnişlere sahne olmaktadır. Zira Hüsnü Mübarek alaşağı edilse de, sistem yerinde duruyor, diğer bir ifadeyle isyana yol açan sorunlar özü itibarıyla değişmemiştir.

Kitle hareketinin devam etmesi, “kurtarıcı” ordunun kanlı dişlerini göstermesini kaçınılmaz kıldı. Direnişi silah zoruyla bastırma misyonunu üstlenen ordu işkence, katliam ve zorbalıkta Hüsnü Mübarek’in çetelerinden farksız olduğunu kısa sürede tüm dünyaya gösterdi.

Ordunun kanlı dişlerini göstermesi, emekçilerde bu militarist kurum hakkında oluşan yanılsamaları yerle bir etmiş görünüyor. Artık ordunun gerici, zorba emekçi düşmanı, işkenceci/katliamcı olduğu ayan beyan ortaya çıkmıştır. Dolayısıyla Kasım ayının

sonlarında yeniden başlayan direnişin temel taleplerinden biri, ordunun en kısa sürede yönetimi geçici bir sivil hükümete devretmesidir.

Kitle direnişi karşısında bazı geri adımlar atsa da ordu, zorbalığı elden bırakmadı. Geçen hafta kameralara yansıyan işkence, cinayet ve zorbalık, ordunun maskelerini paramparça etmiştir. Tahrir Meydanı’ndaki kararlı/militan direniş, ordunun halk düşmanı kimliğini tüm çıplaklığıyla ortaya sermiştir.

Son günlerde 15 kişiyi katledip yüzlerce eylemciyi yaralayan, yüzlercesini de tutuklayan ordu güçleri, işçi ve emekçilere düşmanlıkta sınır tanımayacaklarını ortaya koydular. Beyaz Saray’daki efendilerin Mısırlı generallere nasihat vermelerine yol açan gözü dönmüş saldırganlık, figüranlar değişse de, zorba rejimin tüm kurumlarıyla işbaşında olduğunu somut olarak kanıtlamıştır.

Kapitalizm yıkılmadıkça emekçilerin sorunları çözülemez

Mübarek’in alaşağı edilmesinin üzerinden 11 aya yakın süre geçti, ancak Tahrir Meydanı’ndaki emekçilerin direnişleri devam ediyor. Başka türlü olması da mümkün değil. Zira işsizlik, yoksulluk, yolsuzluk, rüşvet, zorbalık gibi musibetlere karşı isyan eden işçi ve emekçiler, özgürlük, demokrasi, onurlu bir yaşam ve sosyal adalet talep ettiler, ediyorlar. Oysa sistem bu talepleri karşılamak bir yana, “diktatör yıkıldı, hadi evlerinize/işinize gücünüze dönün; iki de bir eylem yapıp düzeni bozmayın, aksi halde kafanızı ezeriz” tehdidini savurarak kanlı dişlerini her fırsatta sergiledi/sergiliyor.

Diktatör alaşağı edildi ancak hak arama mücadelesinde ısrar edenlere devletin gaz bombaları ve kurşunlarıyla karşılık veriliyor; işkence devam ediyor, işkenceciler işbaşında. Mübarek zorbalığına karşı mücadele eden 12 bin siyasi tutsak zindanlarda yatıyor, olağanüstü hal uygulamaları sürüyor, direnenlere bomba ve kurşunla saldıran asker ve polis orduları, halen alaşağı edilen diktatörün anayasasıyla korunuyor.

Diktatörün alaşağı edilmesinden aylar sonra kolluk kuvvetlerinin emekçiler üzerinde terör estirmesi, kadınları soyup yerlerde sürüklemesi, direnenlere pervasızca kurşun sıkması, bir generalin, direnişçilerden biri için “Hitlerin fırınlarında yakılacak kişi” şeklindeki konuşması vb... Tüm bunlar sömürü

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

ve kölelik düzeni kapitalizm yıkılmadıkça girici, zorba rejimlerin işbaşında kalacağına işaret ediyor.

Halk isyanı sayesinde pek çok kazanım elde edildi. Ancak işçi ve emekçilerin temel sorunlarının hiçbiri çözüme kavuşmuş değil. Direniş devam ettiği sürece yeni kazanımlara ulaşmak mümkün olabilecek, ancak işsizlik, yoksulluk, yolsuzluk, rüşvet ve devlet zorbalığı gibi temel sorunların kalıcı çözümü için kapitalist sistemin gerçek bir devrimle yıkılması şarttır.

Ordu-dinci ittifakıyla rejim tahkim ediliyor

Halen işbaşında bulunan generaller de dinci gerici parti ve örgütler de direnişin son bulması için çalışıyorlar. İktidar paylaşımı konusunda aralarında rekabet olsa da, işçi ve emekçileri zapturapt altında almak gerektiği konusunda mutabık olan ordu-Müslüman Kardeşler ittifakı, Washington’la da uyumlu çalışıyor.

Ordu şefleri zaten ABD tarafından eğitilirken, Müslüman Kardeşler ve diğer dinci örgütlerle Obama yönetimi arasında çok yönlü görüşmeler aylardır devam ediyor. Verili koşullarda Mısır’da sistemin temel dayanakları olan bu iki gerici güç odağının önceliği rejimi tahkim etmektir. Bunun yolunun emekçileri eylem alanlarından uzak tutmaktan geçtiğini bilen ordu-dinci ittifakı, farklı araç ve yöntemlerle bu hedefe ulaşmaya çalışıyor. Generaller bomba ve kurşunla Tahrir Meydanı’nı boşaltmaya çalışırken, dinci gerici seçiminin sabote edilmesinden, istikrarın bozulmasından, provokasyonlardan, kışkırtıcılardan vb. söz ederek, emekçileri eylem alanlarından uzak tutmaya çalışıyor.

Denebilir ki, gelecek açısından daha tehlikeli olan dinci gerici odaklardır. Zira bu güçler halen emekçilerin bir kısmını peşlerinden sürükleyebiliyorlar. Dolayısıyla emekçiler nezdinde teşhir olana kadar gerici rejime etkili bir şekilde hizmet edeceklerdir. Buna karşın bu güçlerin iktidardan pay almaları ve sınıflar mücadelesinin gelişip yayılması -ki görüldüğü kadarıyla süreç bu yönde ilerliyor-, ordu gibi dinci güçlerin de emekçiler nezdinde teşhir olmalarını sağlayacaktır. Her şeye rağmen, yakın gelecekte Mısırlı işçi ve emekçilerin en azından bir kısmının dinci gerici akımların yozlaştırıcı/pasifleştirici etkilerine maruz kalma olasılıkları vardır.

İster ordu, ister dinci, ister liberal olsun, kapitalizmi savunan, bu kokuşmuş sistemin bekasını siyasetinin merkezine yerleştiren hiçbir siyasal akım Mısırlı işçi, emekçi ve gençlerin taleplerini karşılayamaz. Tersine, bu akımların tümü emekçilerin kazanımlarının önünde aşılması gereken engeller konumundadır. Bazı demokratik hakların kazanılması sürecinde emekçilerle yan yana gelseler de, bu “birliktelik” geçici olmaya mahkumdur. Mübarek’in devrilmesinden sonra yaşanan ayrışmalar, bu gerçeği göstermiştir.

İşçi sınıfı, emekçiler ve sistemin geleceksizliğe mahkûm ettiği gençliğin bağımsız mücadele bayrağını yükseltmesi, işçi sınıfı ve onun devrimci partisinin önderliği altında birleşik bir direniş geliştirmeleri, gerçek kurtuluşa giden tek yol olacaktır. Bu hedefe ulaşılana kadar emekçiler ile burjuvazi ve onun devleti arasındaki çatışmalar farklı boyutlar alsa da devam edecektir.

ABD Bağdat'taki bayrağını indirdi...

Irak'ta emperyalizmin bayrağı dalgalanıyor!

ABD, 2003 yılında Saddam rejiminin “kitle imha silahı” bulundurduğunu iddia ederek Irak’ı işgal etmişti. Fakat ülke yakılıp yıkılsa da işgalciler tam bir batağa saplanmıştı. Yıllar süren işgal sırasında ise nice katliama imza atmış, koca bir ülkeyi baştan aşağı yakıp yıkarak yeniden yapılandırma adı altında yağmaya açmıştı.

İşgali sonlandırmayı en büyük seçim vaadi yapan Obama’nın başkanlığa gelmesi ile birlikte Irak’taki Amerikan askerleri parça parça çekilmeye başladı. Geçtiğimiz hafta yapılan bir seremoni ile de ABD, Irak’ın başkenti Bağdat’taki bayrağını indirmiş, son kalan askerlerinin büyük bir bölümünü de geri çekmiş oldu. Askeri literatüre göre işgalin bittiği anlamına gelen bayrak indirme töreninin ardından, kalan Amerikan askerlerinin de yakın zamanda çekileceği bildiriliyor.

“Yeni sömürge”

3 Aralık günü Türkiye Başbakanı’nı evinde ziyaret eden ABD Başkan Yardımcısı Joe Biden, Irak’ın geleceği konusunda oldukça önemli ipuçları vermişti. Askeri varlıklarını geri çekse de ABD’nin Irak ile olan bağlarının kopmadığını, aksine bundan sonra iki ülke arasındaki bağların daha sıkı olacağını ifade etti. Yeni dönemde farklı olan tek şeyin “Irak ile ilişkilerde ordu önderliğinden sivil önderliğe geçilmesi” olduğunu belirtti.

Bağdat’ta yapılan bayrak indirme seremonisinin ardından ülkelerine geri dönen ABD askerleri için

► Binlerce Saddam yarattılar

Sünni ve Şii Arapların yanı sıra, Hristiyan Araplar, Kürtler ve Türkmenler gibi çeşitli etnik, dini ve mezhepsel grupları içinde barındıran Irak, işgalle beraber bir anda kendini önlenemez bir şiddet dalgasının içinde buldu. Bu durumu en iyi açıklayan ise, bayrak indirme töreninin gerçekleştiği gün, kendisine mikrofon uzatılan bir Iraklı oldu: ‘Bizi Saddam’dan kurtarmak için geldiler. Binlerce Saddam yaratıp gittiler. Eskiden kim Şii kim Sünni bilmezdik. Mezhep farkı gözetmeden birlikte yaşıyorduk...

► Rakamlarla ‘özgür’ Irak:

1 milyon sivil öldürüldü. 2 milyon Iraklı mülteci durumuna düştü. 7 bin Iraklı hapse atıldı. 16 bin sivil kayıp. 34 bin doktor ülkeden kaçtı. 2 bin doktor öldürüldü, 250 doktor kaçırıldı. İşsizlik yüzde 70’e çıktı. 4 milyon Iraklı açlığa mahkum yaşıyor. Ülkenin yarısından fazlasında temiz içme suyu bulunamıyor. Ülkenin yarısından fazlasına hala elektrik verilemiyor. İşgalle geçen yıllar boyunca 4500 ABD askeri de öldü.

gerçekleştirilen karşılama töreninde konuşan Obama da Biden’in haftalar önce söylediklerini tekrarladı. ABD’nin en büyük üslerinden biri olan Kuzey Carolina’daki Fort Bragg askeri tesislerinde yapılan törende “işgalin bitmesini” tarihi bir an olarak niteleyen Obama, Irak’taki tüm Amerikan askerlerinin çekilmesinin ardından da ülkeye “yardımlarının” devam edeceğini belirtti. Bu sözler bayrağın indirilmesine rağmen Irak’taki ABD egemenliğinin süreceğinin itirafıdır. Sonuçta “demokrasi” ve “özgürlük” vaadiyle Irak’ı işgal eden ABD’nin amacı bu ülkenin başına işbirlikçi bir yönetim getirmek ve bu yolla ülke kaynaklarını sınırsızca sömürmekti. Şu halde ABD askerleri çekilirken, Irak dünyanın birçok ülkesinde olduğu gibi ABD’nin siyasal ve ekonomik işgali altındadır.

Öyle ki, başta petrol olmak üzere Irak’ın yeraltı kaynaklarının kullanımı da emperyalizmin tekelinde kalmaya devam etmektedir.

Sonuç olarak, Irak’ta özü itibarıyla değişen bir şey yoktur. ABD, Irak’ta askeri olarak varlığını çekiyor, bunu göstermek için de bayrağını indiriyor, fakat Irak’ta dalgalanan bayrak gerçekte emperyalizmin bayrağıdır.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

“İraklılar bölündü”

ABD’nin yıllardır işgal altında tuttuğu Irak’tan askeri olarak çekildiği şu günlerde yapılan bir araştırmaya göre “İraklılar bölündü.” ABD’nin önemli araştırma şirketlerinden biri olan Zogby’nin yaptığı yeni bir ankete göre, 9 yıllık işgalin ardından Iraklılar’ın bölündüğü ve derin anlaşmazlıkların ortaya çıktığı belirtildi.

Araştırmanın sonuçlarından, özellikle “siyasi özgürlük, işsizlik ve bireylerin güvenliği” alanlarında Iraklı emekçilerin hayat şartlarının daha da kötüleştiği görülüyor. Iraklı emekçilere göre işgal kendilerine yaramadı, işgalden tek yarar sağlayan ise İran, Türkiye ve Irak’ın zenginleri oldu. Amerikalılara göre ise işgal hiç kimseye yaramadı.

“ABD’nin bayrağı indirdiği ve işgalin bittiği” propagandalarının yapıldığı şu günlerde sonuçları açıklanan söz konusu anket, emperyalizmin klasik “böl-yönet” taktiğinin bir kez daha hatırlanmasına vesile oldu.

İşkenceye karşı sokağa çıktılar

Mısır’da polis tarafından gözaltına alınan bir eylemcinin işkence gördüğünü gösteren videoların internette yayınlanmasının ardından emekçiler sokağa döküldü. Mübarek’in devrilmesinden sonra iktidarı alan askeri yönetimin yerini sivilere devretmesi için eylemlerini sürdüren emekçilerin öfkesi devlet terörünün ardından daha da arttı.

16 Aralık günü, işkenceye tepki gösteren kitle polisle çatıştı. Polis havaya ateş açarak ve basınçlı su kullanarak eylemcileri dağıtmaya çalışırken, kitle de polise taşlarla karşılık verdi. Çatışmalarda çok sayıda gösterici gözaltına alındı, onlarcası da yaralandı.

Eylemciler halkı devlet terörüne karşı yeniden Tahrir Meydanı’na çıkmaya çağırdılar.

Bununla beraber, “Baltacılar” olarak bilinen çapulcular hükümetin istifa etmesi talebiyle geçen ayın sonundan bu yana kabine binasının önünde oturma eylemi yapan protestoculara saldırdı. Rejim eliyle sokağa salınan Baltacılar Başbakanlık binasından muhaliflere taş atarken, askerler de ateş açtı.

Yaşlıların ve kadınların da sert saldırılara uğraması üzerine çatışmalar daha da şiddetlendi.

Çatışmalar üzerine 18 Aralık günü açıklama yapan Mısır Sağlık Bakanlığı, 2’si çocuk 10 kişinin öldüğünü, 441 kişinin de yaralandığını duyurdu.

Mısır’ın yeni başbakanı Kemal Ganzuri ise çatışmalardan eylemcileri sorumlu tuttu. Eylemleri “karşı-devrim” olarak niteleyen Ganzuri, “asker değil mermi, sözlü şiddet bile kullanmıyor” diyerek askerlerin çatışmalarda gerçek mermi kullandığı iddialarını ikiye bölme çabasıyla yalanladı. Kurşunlarla ölen ya da yaralanan eylemcilerden ise söz etmedi.

“Karanlığa ışık tut”

Kıbrıs’ın Lefkoşa kentinde Haspolat Meslek Lisesi’ne İmam Hatip Bölümü açılmasına ve Yer Değiştirme Tüzüğü’ne karşı 14 Aralık günü KTOÖS, KTOEÖS ile ilerici ve devrimci kurumlar tarafından Kuşulu Park’tan Dereboyu’ndaki UBP Genel Merkezi önüne meşaleli yürüyüş gerçekleştirildi.

Kapalı olmasına rağmen meclisin önünde çok sayıda polis barikat kurarken, yürüyüş boyunca çok sayıda resmi ve sivil polis eylemcileri ablukaya aldı.

“Ülke inim inim inletiliyor”

UBP Genel Merkezi önünde ilk olarak KTOEÖS Başkanı Tahir Gökçebel bir konuşma yaptı.

Ülke çalışanlarının işsizliğe ve açlığa mahkum edildiği, işsizlerin ülkeden kovulmaya çalışıldığı, demokrasinin, insan haklarının ve çevrenin yağmalandığı, polis devletinin oluşturulduğu bir ortamdan geçildiğine dikkat çeken Gökçebel, “Bugün ülkemiz olağanüstü koşullarda inim inim inletilirken, bu ülkenin insanı tarafından yönetici olarak seçilenler ihanet içerisindedir” dedi.

Öğretmenleri, aydınları ve bu ülke için mücadele edenleri yok etmek için düzmece yasalar ortaya koyulduğuna vurgu yapan Gökçebel, “Öğretmen de toplum da buna boyun eğmeyecektir. Her alanda yapılan tüm saldırılara karşı bu ışıkları yaktık. İnaniyorum ki, bu ışıklar bizi aydınlığa götürecektir”

şeklinde konuştu.

Gökçebel’in ardından KTOÖS Başkanı Güven Varoğlu söz alarak dayatma politikalarına karşı direniş çağrısında bulundu.

Yürüyüşe Baraka, Gelecek Gazetesi, Liseli Gençlik, BKP, Barikat, YKP, Pir Sultan Abdal Derneği de katılım sağladı.

Son yapılan eylemlere nispeten politik ve kararlı bir havanın gözlemlendiği eylem konuşmaların ardından atılan sloganlarla son buldu.

Kızıl Bayrak / Kıbrıs

Suriye’den Arap Birliği protokolüne imza

Suriye Arap Birliği’nin barış protokolüne imza attı. Böylece Esad rejimi Arap gözlemcilerin ülkeye girmesine izin verdi.

Arap Birliği barış planının uygulanmasını denetleyecek gözlemcilerle ilgili protokol, Mısır’ın başkenti Kahire’de 19 Aralık günü imzalandı. Protokole Suriye Dışişleri Bakan Yardımcısı Faysal Mikdad ile Arap Birliği Genel Sekreteri Nebil El Arabi imza koydu. Arap Birliği barış planı, “muhaliflerle hükümet arasında diyalog sürecinin başlamasını, şiddetin durdurulmasını, Suriye askerlerinin kentlerden çekilmesini ve olaylar sırasında tutuklananların serbest bırakılması” başlıklarını içeriyor.

Suriye Dışişleri Bakanı Muallim gelişmeye ilişkin yaptığı açıklamada, protokolün imzalanmasında Rusya’nın tavsiyesinin etkili olduğunu belirtti.

Fransa’da grev

Fransa havayollarında kalkış öncesi kontrolden sorumlu güvenlik çalışanları Noel tatilinin birinci günü olan 17 Aralık’ta grev başlattılar.

Grev nedeniyle Lyon’da 111 uçuştan 23’ü iptal edildi ve 12 bin yolcu etkilendi. Paris’teki Roissy havaalanı ile Toulouse havaalanında da aksamalar yaşandı. Roissy havalimanında CFDT, CFTC, CGT, FO, Sud ve Unsa sendikalarının çağrısı üzerine 200 işçi eylem yaptı.

Rusya’da iş cinayeti

Rusya’nın doğusunda bulunan Okotsk Denizi’nde bulunan bir petrol platformunun devrilmesi sonucu 4 işçi yaşamını yitirdi.

Sahalin Adası’nın 200 km açıklarında Kolskaya petrol platformu 18 Aralık sabahı şiddetli fırtına sonucu devrildi. Platformun tümü suya gömülmeden önce çalışan 67 işçi suya atlayarak kurtulmaya çalıştı. İşçiler can yelekleriyle -17 derecedeki denize atladılar.

Yapılan aramalarda 4 işçinin cesedine ulaşıldı. 49 işçinin ise kayıp olduğu belirtildi.

Madende işçi katliamı

İş cinayetlerinde dünyada birinciliği bırakmayan Çin’de katliama dönüşen “iş kazaları”na bir yenisi daha eklendi. Çin’in orta kesimlerindeki bir kömür madeninde meydana gelen grizu patlamasında 9 işçi iş cinayetine kurban gitti.

Göçmenlere destek

New York’ta yaşayan ve çoğunluğunu Hispanic asıllı göçmenlerin oluşturduğu yaklaşık bin kişi, göçmenlerin maruz kaldıkları gözüaltına alınma, sınır dışı edilme gibi uygulamaları protesto etti.

Eylemciler 18 Aralık’ta “Uluslararası Göçmenler Günü” dolayısıyla Foley Meydanı’ndan Zuccotti Parkı’na yürüdüler. “Wall Street’i işgal et” eylemcilerinin de katıldığı yürüyüşte ABD’deki göçmenlik yasaları protesto edildi. Eylemde, ABD genelinde yalnızca bu yıl içinde 400 bin kişinin, “ülkede kaçak olarak bulundukları” gerekçesiyle sınır dışı edildiği belirtildi.

Kazakistan’da grevci işçilere saldırı

Kazakistan’da daha iyi ücret talebiyle altı ayı aşkın süredir Canaözen kentinin ana meydanını işgal eden petrol işçilerine 16 Aralık günü sabah saatlerinde polis tarafından saldırı düzenlendi. Aynı gün talepleri için greve çıkan ve demiryolunu işgal eden işçilere polis azgınca saldırdı.

Polis binlerce petrol işçisinin üzerine ateş açarken, Kazakistan’ın Sovyetler Birliği’nden ayrılmasının 20. yılında yapılacak etkinlikler için hazırlanan alanı işgal eden işçiler yerel hükümet binasını, bir oteli ve devlete ait bir petrol işletmesini ateşe verdiler.

En az 10 kişinin öldüğü, onlarca kişinin de yaralandığı çatışmalar ilerleyen günlerde de sürdü.

Grevci işçilerin eylemlerinin “yasadışı” ilan

edildiği Canaözen kentinde 19 Aralık günü olağanüstü hal başladı ve hükümet bölgeye özel askeri birlikler sevketti. Gece sokağa çıkılmasının yanında grev ve eylemler de yasaklandı. Ayrıca 20 gün süreyle de hareket sınırlaması uygulanmaya başlandı.

Grevci işçileri “sokak serserileri” olarak niteleyen Cumhurbaşkanı Nursultan Nazarbayev ise “Komisyon gereken yaptırımları alacak ve bu kanunsuz hareketleri kim organize ediyorsa cezalandıracaktır” sözleriyle işçilere tehditler yağdırdı.

Kazakistan, Sovyetler Birliği’nin dağılmasından bu yana ilk kez bu tür eylemlere sahne oluyor.

TMMOB 2. Kadın Kurultayı gerçekleşti

TMMOB 2. Kadın Kurultayı 17-18 Aralık tarihlerinde Ankara’da gerçekleştirildi. 18 ilde gerçekleştirilen yerel kurultaylarda tartışılan ve kabul edilen “kapitalizm ve kadınlar”, “toplumsal cinsiyet rolleri”, “kadına yönelik şiddet”, “TMMOB’de kadın örgütlenmesi” başlıkları altında 172 önerenin tartışıldığı kurultaya, TMMOB üyesi 252 kadın delege ve 58 konuk katıldı.

Kurultayda 1. gün

İMO Teoman Öztürk Konferans Salonu’nda gerçekleştirilen kurultayın ilk günü müzik dinletisi ile başladı. Müzik dinletisinin ardından yerel kurultaylara dair hazırlanan bir sinevizyon gösterildi. Açılış konuşması gerçekleştiren TMMOB Yürütme Kurulu ve Kurultay Düzenleme Kurulu Üyesi Berna Vatan, kadınların hayatın her alanında birçok sorunla karşılaştığına ve yaşanan bu sorunlara karşı mutlak bir mücadelenin olması gerektiğine vurgu yaptı.

Berna Vatan’ın ardından TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı bir konuşma gerçekleştirdi. Soğancı 2. Kadın Kurultayı ile sanayi kongresinin çakışmış olmasından kaynaklı katılımcılardan kendi adına özür dileyerek konuşmasına başladı. Mehmet Soğancı’nın ardından divan ve sonuç bildirgesi komisyonu seçimi gerçekleştirildi.

Kurultayın ilk oturumu olan “Kapitalizm ve kadın” başlığına geçilmeden önce mevcut durum değerlendirmesi için Ayşe Işık Ezer kürsüye çıktı. Ezer, geçmişten günümüze kadar kadınlarla ilgili kanunlarda, çalışma yaşamı, sağlık, eğitim, siyaset vb. alanlar üzerinden ne çeşit verilerin olduğunu aktardı. Yakın zamanda Kadından Sorumlu Devlet Bakanlığı’nın Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı olarak değiştirilmesini eleştirerek, aile planlamasının ve doğum kontrolünün Sağlık Bakanlığı’nın zorunlu görevlerinden çıkarıldığının altını çizdi. Ezer’in sunumunun ardından oturum başlıklarına geçildi.

“Kapitalizm ve Kadınlar” başlığı altındaki 1. oturum Melda Yaman Öztürk’ün sunumu ile başladı. Kapitalizm öncesi toplumlardan kapitalist topluma kadar kadın cinsinin nasıl bir değişimle karşılaştığını çeşitli örneklerle aktardı. Programın sarkmış olmasından kaynaklı sunumunu kısa kesen Öztürk’ün ardından “Kapitalizm ve Kadınlar” başlığı altındaki önergelerin oylanmasına geçildi. Bu başlık altında yer alan önergelere dair yapılan uzun tartışmalar ve divanın müdahalesindeki eksiklikler-yetersizlikler sonucu ciddi bir zaman kaybı yaşandı. Bu durum, 18.00’de sonlanması gereken ilk günün saat 20.00’ye kadar sürmesine ve önergelerin ikinci güne sarkmasına neden oldu. Birinci günün diğer oturumu olan “Toplumsal cinsiyet rolleri” başlığına dair düzenleme kurulundan Hikmet Durukanoglu bir sunum gerçekleştirdi. Bu iki oturuma dair kabul edilen ve reddedilen önergelerden bazıları şöyle:

Meslek örgütümüz TMMOB çalışanlar arasında bölünme ve rekabet yaratan, iş güvencesini ortadan kaldıran, iş cinayetlerine davetiye çıkaran taşeronlaşmaya karşı üyelerini bilgilendirmeli ve diğer emek örgütleri ile birlikte etkin bir mücadele yürütmelidir. (KABUL)

Kadın emeğinin ikincil ve geçici emek olarak görülmesini engelleyecek politikalar geliştirilmeli; sözleşmeli personel, esnek çalışma, özelleştirme, taşeronlaştırma gibi uygulamalara son verilmeli; kadınların demokratik bir planlama ile iş güvenceli

istihdamları sağlanmalıdır. (KABUL)

Kadın işçilerin, ana ve çocuk sağlığına zararlı işlerde çalıştırılması yasağı oluşturulmalıdır. (RED)

Cinsellik çağrışımı yapan teknik terimlerin kullanılmasının önlenmesi yönünde kamuoyu oluşturularak toplumsal çıkarlar doğrultusunda gerekli değişikliklerin yapılması için TMMOB’nin girişimde bulunmasını öneriyoruz. (RED)

Kurultayda 2. gün

Kurultayın 2. günü, ilk gün bitirilemeyen “Kadına Yönelik Şiddet” oturumunun kalan önergelerinin oylanması ile başladı. Bu başlığın da sonlandırılmasının ardından katılan tüm kadın delegeler için önemli bir konu başlığı olan “TMMOB’de Kadın Örgütlenmesi” oturumuna geçildi. 14.30’da bitmesi gereken kurultay da, bu başlığın gecikmiş olması ve birçok katılımcının dönüş için yola çıkması gerekliliğine rağmen yapıcı bir çözüm oluşturulamadı. Oturumun ilk önergesi olan, “Tüm kadın üyeler TMMOB 2. Kadın Kurultayı’nın doğal delegesi olmalıdır” önergesi uzun tartışmalara konu oldu. Diğer taraftan kimi katılımcıların sayıma yönelik tekrar isteği salonda kısa süreli gerginliğe yol açtı. Tüm yaşananlardan sonra kurultayın en önemli kazanımlarından biri olarak önerge, 81 kabul, 76 red oyu olarak kabul edildi. Önemli olan birçok önergeye Pozitif ayrımcılık ve % 35 kadın kotası vb.) yerellerden gelen çok sayıda kadın katkı koyamamış oldu. Bu oturumda kabul edilen ve reddedilen önergelerden bazıları şu şekildedir:

TMMOB ve TMMOB’ye bağlı Odalar bünyesinde bulunan kadın üyelerin deneyimleri, çalışmaları ve karşılaştıkları tüm sorunlarıyla ilgili bilgilerini aktaracakları, soracakları bir WEB sayfasının oluşturulması için önerge veriyoruz. (KABUL)

TMMOB Kadın Örgütlülüğü, TMMOB’nin müdahil olduğu her konuda (meslek alanı, çevre, kültür, ekonomi, toplum vb.) sözünü kadın bakış açısıyla söylemelidir. (RED)

Oda kadın komisyonları, şube kadın komisyonlarının kendi içlerinden önereceği birer asıl ve birer yedek üyeden ve Oda yönetim kurulu kadın üyelerinden oluşur. (RED)

TMMOB 2. Kadın Kurultayı birinci kurultayın ilerisine geçen bir görüntü sergilememiş olsa da, TMMOB üyesi kadınların ortak iradelerini yansıtmaya, yaşanan sorunları dillendirip görünür kılmaya çalışması, mücadelenin önemini vurgulaması, asgari planda bir yol haritası çıkarmış olması vb. sebepler göz önüne alındığında başarılı olarak sonlandırılmış oldu.

Toplumcu Mühendis, Mimar & Şehir Plancıları / Ankara

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Aksan Metal kapandı!

İstanbul Kartal’da kurulu bulunan Aksan Metal’de çalışan yaklaşık 140 işçi fabrikanın devri sonrasında işsiz kaldı.

Birleşik Metal-İş Sendikası İstanbul 1 Nolu Şube’nin örgütlü olduğu fabrika Hadımköy’de faaliyet gösteren Burak Alüminyum şirketi tarafından satın alındı.

Fakat işçileri götürmek yerine işten çıkartmak tercih edildi. İşçiler parça parça işten çıkartılıyorlar. İşçilerden aldığımız bilgilere göre işten çıkartılan işçilerin kıdem ve ihbar tazminatları ödendi.

Metal İşçileri Birliği (MİB) çalışanlarının fabrikaya yaptığı bülten dağıtımı esnasında sendika temsilcisi “burası kapanacak niye bülten dağıtıyorsunuz?” diye tepki gösterdi. Fabrikada uzun yıllardır örgütlü olan Birleşik Metal-İş Sendikası İstanbul 1 Nolu Şube, fabrikanın satışı ve sendikal örgütlenmenin tasfiyesi aylardır gündemde olmasına rağmen süreci sessizlik içerisinde izledi.

Kızıl Bayrak / Kartal

THY’de işten atma

Türk Hava Yolları’nda yeni toplu iş sözleşmesi (TİS) dönemi yaklaşırken, ‘istihdam fazlalığı’ gerekçesiyle işten çıkarmalar yaşandı.

Hava-İş Sendikası içerisinde çalışma yürüten Gökkuşuğu Hareketi yaptığı açıklamada, son toplu sözleşmeden bu yana yüzlerce işçinin işten çıkarıldığını hatırlattı. Açıklamada şu ifadeler yer aldı: “Büyümeye devam eden THY ve THY Teknik AŞ.’de istihdam fazlalığı değil eksikliği vardır. Bu uygulama çalışma hayatına dayatılan emek düşmanı politikaların bir parçası olan, keyfi ve açık bir işçi kıyımıdır”

Geçen yıl imzalanan TİS’in ardından çok sayıda THY işçisi işten çıkarılmış, çok sayıda işçi de başka kentlere sürgün edilmişti.

Billur Tuz’da kıyım

İzmir’de Çiğli Organize Sanayi Bölgesi’nde kurulu **Billur Tuz** fabrikasında sendikalı işçi kıyımı sürüyor. Geçtiğimiz aylarda Tek Gıda-İş Sendikası’nda örgütlenen işçilerden bir kısmını işten atan patron, şimdi de fabrika bünyesindeki taşeron firmalarda çalışan işçileri kapı önüne koyacak.

Dinç, Espirit ve Erka isimli 3 taşeron şirket, işçilere bir tebligat göndererek, 31 Aralık 2011’de Billur Tuz’daki sözleşmelerinin sona ermesi nedeniyle iş akitlerinin feshedileceği bildiriminde bulundu. 130 işçinin sendikalı olduğu Billur Tuz’da işçilerin bir kısmına 1 Ocak’tan itibaren işe gelmemeleri konusunda tebligat ulaştırılıyor.

Bu yolla, fabrikadaki sendikal örgütlenme mücadelesini baltalamaya çalışan patronun saldırılarına karşı sendika yeni yılda fabrika önünde direnişe hazırlanıyor. Sendika, 1 Ocak’ta işten çıkarmalar yaşanması durumunda 2 Ocak’ta tüm işçilerle birlikte fabrikanın önünde olacağını duyurdu.

Enternasyonal yara: Kayıplar

Kayıpların bulunması ve faillerinin cezalandırılması talebiyle mücadelelerini sürdüren Cumartesi Anneleri 17 Aralık günü Galatasaray Meydanı'nda 351. kez buluştu. "Mehmet Şirin Maltu'ya ne oldu?" sorusunu soran anaların eyleminde Fas ve Arjantin'den konuklar da yer aldı. Gördükleri tablo karşısında gözyaşlarını tutamayan yabancı konuklar, baskı ve terörün devletler tarafından dünya ölçeğinde uygulandığını dile getirerek kayıpların enternasyonal bir yara olduğunu gösterdiler.

"Cesareti analar ve kadınlar ortaya çıkardı"

Faslı eski siyasi tutsak **Fanta Elbouih** gözyaşları içerisinde yaptığı konuşmada, Cumartesi Anneleri'nin eyleminin hapisteyken kendi ülkesindeki annelerin mücadelesini hatırlattığını dile getirdi. Aradan onca zaman geçmesine rağmen yaraların yerli yerinde durduğunu ifade eden Elbouih, Fas'ta kayıpların anılmadığı bir dönemde anaların ve kadınların, yakınları için cesareti ortaya çıkardıklarını vurguladı. Elbouih, anaların ve kadınların bir camiye yerleşerek 'özgürlük' istediklerini, bu mücadele sonucu insan hakları kurumlarını ortaya çıkardıklarını ve kayıpların yaşanmaması için hala mücadelelerini sürdürdüklerini ifade etti.

Fas'ta 1980 yılında yoksulluğa karşı verilen mücadele sırasında her eylemde insanlara ateş edilerek toplu katliamlar gerçekleştirildiğini söyleyen Elbouih, "İnsanları koyacak hapisane olmayınca topluca katledip, topluca gömdüler. Onlarca toplu mezar ortaya çıkardık ve buraları artık ziyaret edilebilecek alanlar yaptık" dedi. Bu olayların bir daha yaşanmaması temenni eden Elbouih, kara senelerin son bulmasını istedi.

"Tek bir mücadele kaybeder, o da terk edilen mücadeledir"

Arjantin insan hakları aktivisti **Maria Mendizaba** da gözyaşlarıyla başladığı konuşmasında, ülkesindeki

diktatörlük döneminde yaşanan kayıpları ve infazları hatırladığını dile getirdi. Katledilenlerin adil bir dünya kurmak için mücadele eden işçiler, öğrenciler, sendikacılar olduğunu vurguladı.

Ülkesinde tüm dünya tarafından 'Olimpo garajı' olarak bilinen işkencehanenin müze olması için çalıştıklarını ifade eden Mendizaba, bugün de "Mayıs Meydanı" olarak anılan bir meydanda kayıplar için mücadele verdiklerini ve halen seslerini duymayan onlarca insan olduğunu söyledi.

"Siz bizsiniz, biz de siziz, hep beraber adil bir dünya yaratmaya çalışıyoruz" diyerek 'öteki' diye bir şeyin olmadığını vurgulayan Mendizaba, bunun için belleklerin diri tutulması gerektiğini ifade etti. Mendizaba Arjantin'de mücadele eden bir ananın "Tek bir mücadele kaybeder, o da terk edilen mücadeledir" sözleriyle konuşmasını bitirdi.

"Onurumuzu koruyacağız, hesap soracağız!"

Eylemde Diyarbakır İHD Şube Sekreteri **Raci Bilici** de bir konuşma yaptı.

Bölgede içerisinde çocukların da olduğu infazların, siyasi ve askeri operasyonların devam ettiğine değinen Bilici, baskıların arttığına dikkat çekti. Yaşanan katliamların failinin devlet olduğuna vurgu yapan ve katliamlara son verilmesi çağrısında bulunan Bilici, "onurumuzu koruyacağız, katliamların hesabını soracağız" diyerek konuşmasını noktaladı.

"Gerçekleri istiyoruz!"

Bu haftaki basın açıklamasını **Vildan Kıran** okudu. Devletin tetikçilerinin kayıplara ve katliamlara ilişkin birçok gerçeği ifade etmelerine rağmen hiçbir adım atılmadığına dikkat çeken Kıran, "Çünkü gerçek suçlu devletin en üst yöneticileridir, listeleri hazırlayanlardır" dedi.

Bu haftaki eylemde Mehmet Şirin Maltu dosyası açıldı. Maltu'nun 29.11.1994 tarihinde asker, korucu ve özel hareket timleri tarafından evine baskın yapılarak gözaltına alındığı, zorla PKK sığınaklarını göstermesi istendiğinde "Bilmiyorum" yanıtını vermesine rağmen bırakılmadığı ve gözaltında kaybedildiği ifade edildi. Herşeyin köylülerin gözü önünde olmasına rağmen karakola gidildiğinde "Burada yok" cevabıyla karşılaşıldığı hatırlatılarak, "Kaybedenler sır değil ama akıbeti ısrarla karanlıkta bırakılıyor" denildi.

Sanatçı İlkay Akkaya'nın da destek verdiği eylem, kayıpların açıklanması ve faillerin yargılanması talepleri yinelenerek sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

17 Aralık 2011 | Taksim

İHD'den 'İnsan Hakları Yürüyüşü'

İHD İstanbul Şubesi 'İnsan Hakları Haftası' nedeni ile oluşturduğu eylem programı çerçevesinde 17 Aralık günü Taksim Tünel Meydanı'ndan Galatasaray Lisesi önüne "İnsan Hakları Yürüyüşü" gerçekleştirdi.

Tünel Meydanı'nda buluşan İHD yöneticileri ve katılımcılar, "İfade vermek değil, ifade etmek istiyoruz - İnsan hakları yürüyüşü / İHD İstanbul şubesi" pankartını açtı. Yürüyüş boyunca ajitasyon konuşmaları yapılarak insan hakları ihlallerine dikkat çekildi.

Galatasaray Lisesi önüne gelindiğinde açıklamayı İHD İstanbul Şube Yöneticisi Meral Çıldır okudu. Çıldır, 2011 yılında 'güvenlik' gerekçesi ile hak ve özgürlüklerin sürekli kısıtlandığını, 'terör' bahanesi ile militarist ve otoriter bir yönetim uygulandığını vurguladı.

Demokratik kurumlardan siyasi partilere, siyasetçilerden öğretim üyelerine kadar muhalif olan veya ezilenin yanında olanların devlet terörü ile baskı altına alındığına dikkat çeken Çıldır, birçok alanda ihlallerin artarak devam ettiğini söyledi.

Kürt sorununun topluluk hakları temelinde çözülmesini, özel yetkili mahkemelerin, TMY, PVSK ve anayasadaki düşünce ve ifade özgürlüğünü kısıtlayıcı maddelerin kaldırılmasını, temel hak ve özgürlüklerin güvence altına alınmasını talep ettiklerini belirterek açıklamasını noktaladı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Halk Cephesi çalışanlarına tutuklama

13 Aralık günü İstanbul ve Samsun'da "DHKP/C operasyonu" adı altında gerçekleştirilen baskınlarda gözaltına alınan 24 TAYAD ve Halk Cephesi çalışanından 13'ü tutuklandı.

Savcılık sorgularının ardından mahkemeye sevk edilen devrimcilerden 13'ü "Çadır kurarak parasız eğitim talep ettikleri, Güler Zere'nin tahliye edilmesini istedikleri ve Engin Çeber ile Ferhat Gerçek davalarına katıldıkları" gerekçe gösterilerek "örgüt üyesi olmak" suçlamasıyla tutuklanarak cezaevine gönderildi.

Kanser hastası Mehmet Aras cezaevinde öldü!

Erzurum H Tipi Cezaevi'nde tutuklu bulunan kanser hastası Mehmet Aras, mide kanaması sonucu 18 Aralık kaldırıldığı hastanede yaşamını yitirdi.

Mide kanaması geçirerek Erzurum Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne kaldırılan Aras, yoğun bakım servisinde tedavi altına alındı. Fakat daha fazla dayamayan Aras bu yıl içinde cezaevinde yaşamını yitiren 31. tutuklu oldu.

İnsan hakları örgütleri Mehmet Aras'ın tedavi koşullarının düzeltilmesi için uzun süredir mücadele ediyor, Aras'a veda hakkının tanınmasını istiyordu.

Adalet Bakanlığı'na bağlı Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürlüğü resmi verilerine göre, 2000'den 2011 yılına kadar cezaevlerinde toplam 943 hasta hükümlü ve tutuklu yaşamını yitirdi. Sadece 2010 yılında hastalık nedeniyle hayatını kaybeden tutuklu ve hükümlü sayısı 161'i buldu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Mücadele Postası

Dışarıda olduğu gibi içeride de terör estiriyorlar...

Amaçlarına ulaşamayacaklar!

Son dönemde gerek haber bültenlerinde, gerekse gazetelerde silahlanma, savaş, ambargo, tehdit gibi haberler birbirini izlemekte, adeta genel bir savaş çığırtkanlığı havası esmektedir. Bu çığırtkanlık emperyalist savaş örgütü NATO'nun Libya'ya yönelik saldırısının "başarı" sağlamasının ardından geldi. Libya'nın yağmalanmasında yol alan emperyalist güçler, adeta ağızlarının suyu akararak İran ve Suriye'yi yağmalayacakları günü beklemekteler.

Ortadoğu'da esen bu rüzgâra kayıtsız kalmayan Türk devleti de füze kalkanı projesi ile birlikte safını belli etmişti zaten. Bölgede etkin taşeronluk rolünü üstlendiğinin bir kanıtı olan bu proje ile, dışarıya yönelik saldırıya hazırlık olarak içeriye dönük topyekun saldırıya geçti. Sermaye devleti en ufak hak arama eylemine azgınca saldırmakta, Kürt halkına yönelik imha ve inkar politikalarına hız vermiş bulunmaktadır.

Bölgede üstlendiği misyon gereği adeta dikensiz bir gül bahçesi yaratmak isteyen sermaye devletinin bu politikasını, İHD, THİV, ÇHD İzmir Şubeleri ve İzmir Barosu'nun 10-17 Aralık İnsan Hakları Haftası nedeniyle hazırladığı rapor çok açık bir şekilde göstermektedir. Rapora göre 2011 yılı içerisinde 2 bin 313 kişi gözaltına alınmış ve bunların 942'si tutuklanmıştır. Ayrıca rapora göre 64 kişi devletten kaynaklı nedenlerle hayatını kaybetmiştir. Bu bile tek başına toplum üzerinde nasıl bir terörün estirildiğini gözler önüne sermektedir.

Devletin toplumsal muhalefeti bastırmak üzere yürüttüğü saldırılara paralel olarak cezaevlerindeki hak gaspları da son dönemde artmış bulunmaktadır. Çıkartılan genelgeler dahi görmezden gelinerek keyfi birçok uygulanmanın tutsaklara dayatılması ve karşı çıkıldığı zaman düzmece tutanaklarla sayısız cezanın verildiği biliniyor. Zaten uygulanmayan, uygulandığında bile kısıtlanan hakların gasp edildiği yetmezmiş gibi bugün 250'yi aşkın hasta tutsak cezaevlerinde sağlıksız koşullarda tutuluyor. Geçtiğimiz 10 yıl içerisinde 400'ü aşkın kişinin

cezaevlerinde sağlık sorunlarından kaynaklı olarak yaşamını yitirmiş olması devletin "asmayalım da besleyelim mi?" anlayışını devam ettirdiğinin bir göstergesidir.

Tüm bu hak gasplarının yanında sistematik olarak tutsaklar üzerinde psikolojik işkenceler de devam ediyor. Örneğin canlı tek bir çiçeğin yetişmesine dahi tahammülsüz olanlar, duvar dibinde büyümüş olanları dahi anında sökmekte, bin bir emekle yapılan "toprakta" yetişenini ise almaktadır. Bunun gibi birçok uygulamayla devrimci tutsaklar sindirilmeye çalışılıyor.

İçeride ve dışarıda topyekün saldırıların yaşandığı bu dönemde 28 devrimci tutsağın yaşamını yitirdiği, yüzlercesinin de yaralandığı ve sakat kaldığı 19-22 Aralık destansı direnişin 12. yıldönümüne giriyoruz. Bugün ortaya çıkan belgeler devletin cezaevlerine planlı ve programlı bir şekilde yöneldiğini ve katliamı gerçekleştirdiğini kanıtlamaktadır. Ancak henüz asıl sorumlular yargı önüne bile çıkarılabilmiş değil. Bugün göstermelik olarak açmak zorunda kaldıkları davalarda da zerrece olumlu sonuç çıkarmak mümkün değil. Dersim, Maraş, Çorum, Sivas, Gazi katliamlarını gerçekleştiren zihniyet olduğu gibi sürmektedir.

Ancak katliam, faili meçhul, baskı ve işkence politikaları nasıl ki bu ülkenin bir gerçeği ise, bugün bu topraklar direnişin boy verdiği topraklardır aynı zamanda. Bugün Mustafa Suphi ve yoldaşlarını katlederek, Denizler'i idam ederek, İbrahim'i işkencede, Mahir'i ve yoldaşlarını Kızıldere'de katlederek bu topraklarda mücadeleyi bitireceklerini sananlar nasıl yanıldıysa bugün de yanılacaklardır. Yine bugün hücre tipi yaşamı devrimci tutsaklara dayatarak teslim alabileceğini sananlar nasıl ki yaratılan direniş geleneğine çarpıp yanıldıysa bundan sonra da yanılmaya devam edeceklerdir.

İhsan Yiğit Demirel
2 Nolu T Tipi Ceza İnfaz Kurumu
D-3 Koğuşu PK: 153 Adalet Şubesi
İzmit/Kocaeli

Çiğli'de Maraş belgeseli gösterildi

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği (PSAKD) Çiğli Şubesi tarafından 18 Aralık günü, Çiğli Belediyesi meclis salonunda Maraş katliamının anlatıldığı bir belgesel gösterimi gerçekleştirildi.

Açılış konuşması ve belgesel gösterimi olarak kurgulanan program saygı duruşuyla başladı. Maraş katliamında katledilenler ile devrim davasında şehit düşenler anısına yapılan saygı duruşunun ardından açılış konuşmasına geçildi.

Açılış konuşmasında Maraş katliamının 33. yılı olduğu hatırlatılarak Kerbela'dan Dersim'e, Maraş, Çorum, Sivas, Gazi, Ulucanlar ve 19 Aralık katliamlarına kadar bu katliamcı zihniyetin aynen devam ettiği vurgulandı. Ardından belgesel gösterimine geçildi. Tanıklarıyla Maraş katliamının anlatıldığı belgesel gösterimi saat 20.30'da sona erdi.

Kızıl Bayrak / Çiğli

Erdal Eren ve devrimci meşruiyet

"Hakim sınıflar ve uşakları kan isteklerini benim idamımla tatmin etmeyi düşünüyorlar. Ben bu olayın içerisinde kasten bir eri öldürmedim. Benim bu koşullar içerisinde bir eri öldürmek siyasi inancıma terstir. Kaldı ki; eğer ben isteyerek öldürmüş olsaydım bu öldürme olaylarını sürdüreceğim durumdaydım. Her şeyden belli olduğu gibi sadece havaya iki el ateş ettim. Tabancamda beş mermi vardı. Ve ayrıca yedek şarjör doluydu. Askerlerin hemen hepsi benim hedef sınırlarım içinde olmasına rağmen ne öleni ne de başkasını öldürmedim. Kastım olmadığından ateş etmedim. Kaldı ki o panik içerisinde askerler de bol miktarda mermi sıktılar. Sıkıyönetim varlığıyla birlikte, halklara ve halk gençliğine başlı başına bir saldırdır. Sıkıyönetimden, bu yana dur ihtiarına uymadığı gerekçesiyle onlarca vatandaş ve devrimci jandarma ve polis tarafından katledilmiştir. Ve benim katıldığım gösterinin nedeni olan, bir gün önce polis tarafından katledilen Sinan Suner'in ölümü de bunlardan biridir.

Her türlü demokratik hakkın hakim sınıflar ve sıkıyönetim tarafından ayaklar altına alındığı şu dönemde, biz devrimcilerin alçakça katledilen yoldaşlara son saygı görevini yasaları da çiğneyerek yapması meşrudur. Meşru olmayan şey sıkıyönetimin ta kendisidir." Yukarıdaki sözler Erdal Eren'in mahkeme savunmasından alınmıştır. 17 yaşında birine göre fazlasıyla tok ve net konuşan Erdal Eren, ölüme de aynı toklukla gitti. İdam sehpasına çıkıp sehpayı ayaklarıyla iterek ölümsüzleşti. Yiğit sözcüğü onu anlatmaya yetmiyor. Erdal Eren ölüme tereddütsüz yürüyüşünün gerçek nedenini savunmasında söylüyor. Burjuvazinin faşizan yasalarına göre Erdal Eren'in yaptığı suçtur. Yapılan eylem suçtur. Ama Erdal Eren savunmasını yasalara dayanarak yapmıyor. Yaptığını son derece meşru görüyor. Sıkıyönetim mahkemeleri şahsında burjuva yasalarını da gayrı-meşru sayıyor. Erdal Eren devrimciliği meşru görüyor.

Erdal Eren'i anmak, onu yaşatmak, onun gibi burjuvazinin saltanatını yıkmayı gerçekten hedeflemek ve devrimin meşruiyetine inanmakla mümkün. Komünistler olarak Erdal Eren'i yaşıyor ve yaşatacağız.

M. Kurşun

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3
İzmit / KOCAELİ

Faşist baskı ve terör sürüyor!

“Özgür basın susmayacak!”